

БИБЛЕЙСКИ ИСТОРИИ ЗА ДЕЦА

1

Животът на Меце

Истории „Баща на Любовта“

Марлиз Шнайдер

Библейски истории за деца

Том 1

Животът на Иеце

Истории „Баща на любовта“

Марлиз Шнайдер

www.maranathamedia.bg

ноември 2021 г.

Посветено на Лукас и Сара, моите скъпи деца.

Специални благодарности на Данутат Браун, Лорел Ибънс, Карлос Ернандес и моя съпруг Даниел Бернхарг за техните полезни предложения, докато се пишеше тази книга.

Съдържание

Въведение	7
1. Бебето Йоан.....	9
2. Мария вярва на Божиите думи	12
3. Исус се ражда.....	14
4. Посвещението на Исус.....	17
5. Мъдреците	19
6. Момчето Исус	22
7. Младият Исус в Ерусалим	25
8. Йоан в пустинята	28
9. Кръщението на Исус.....	31
10. Изкушен в пустинята	33
11. Дванадесетте ученика.....	36
12. Проповедта на планината	39
13. Водата се превръща във вино	43
14. Очистване на храма.....	45
15. Никодим.....	48
16. Самарянката.....	51
17. Исус изцелява сина на благородника	54
18. Безкористният Йоан	56
19. Смъртта на Йоан.....	59
20. Чуден риболов	62
21. Изцеление в басейна.....	64
22. Исус отхвърлен в Назарет	67
23. В Капернаум	70
24. Прокаженият е излекуван.....	72

25. Отвореният покрив	74
26. Съботата	76
27. Съботно изцеление	78
28. Слугата на стотника	81
29. Възкресяването на сина на вдовицата от Наин .	84
30. Истинското семейство на Исус	86
31. Мълчи, утихни	89
32. Обсебените от демони мъже	91
33. Болната жена и гъщерята на Яир	94
34. Възстановителят	97
35. Да се научим да бъдем работници за Исус	99
36. Храна за пет хиляди	102
37. Нощ на езерото	105
38. Финикийката	108
39. Храна и лечение за не-евреи	111
40. Слепият във Витсауда	113
41. Прославеният Божи Син	115
42. Помогни ми да повярвам!	118
43. Най-великият в Божието царство	121
44. Пари в риба	124
45. На празника Шатри	126
46. Състрагателен Бог	129
47. Исус изцелява слепец	131
48. Обичайки самаряните	135
49. Десетте прокажени	137
50. Исус и децата	139

51. Богатият млад човек	141
52. В нозете на Исус	144
53. Лазар	147
54. Закхей	150
55. Вартимей.....	153
56. Парфюм за Исус.....	155
57. Триумфалното влизане	159
58. Последното посещение на Исус в храма	162
59. Смокинята.....	165
60. Приносът на вдовицата	168
61. Гърците идват при Исус	170
62. Признаци за края	173
63. Най-великият слуга.....	177
64. Тайната вечеря.....	180
65. Последният разговор	183
66. В Гетсимания	186
67. В двора на първосвещеника	192
68. В съдилищата на Пилат и Ирод	197
69. Исус е разпнат.....	202
70. Той възкръсна!.....	207
71. По пътя към Емаус.....	211
72. Край морето с Исус.....	215
73. Исус се завръща на небето.....	219
Тематичен указател.....	223

Въведение

Децата са един от най-ценните дарове, които Бог ни е поверил. С идването им в нашия свят започваме да осъзнаваме всички нужди на нашите малки, за които преди това сме били толкова невежи. Наша отговорност е да ги доведем до нозете на Христос, за да могат да познаят Бог. Важно е те да бъдат въведени в истините, които разбираме като отличителни и ключови за опита на Божия народ в тези последни дни. Всички библейски истории, представени пред тях, трябва да бъдат оформени в рамките на скъпоценните принципи, с които Бог ни е благословил и които съхраняваме като толкова скъпи.

В стремежа си да благослови нашите деца Лукас и Сара, Мерлиз започна да си води бележки за историите, които им разказваше. Скоро, когато тези бележки се умножиха, стана ясно, че те също могат да бъдат от голяма полза за всички онези родители, които са изправени пред подобни предизвикателства. Така тези бележки се превърнаха в проект, на който това е първият том. Сигурно читателят би попитал защо първият том от поредица библейски истории е за живота на Исус? Защо не започнете в хронологичен ред? Защо не започнем с историята за сътворението? Всички библейски истории имат Отец и Сина като главни герои, не би ли било по-удобно да ги представим директно по ред?

Тъй като Христос разкрива Отца (Матей 11:27) и този, който е видял Христос, е видял Отца (Йоан 14:9), необходимостта първо да се представи красотата на Христовата личност стана очевидна, така че, виждайки Исус, нашите деца да могат да познаят Бог. И като Го познават, те ще Го обичат, защото Той е любов (1 Йоаново 4:8). Затова желаем те да имат връзка с Бог, основана на познаването на нашия небесен Баща чрез

Христос. Ето защо започваме с живота на Исус, преди да се обърнем към други библейски истории.

При подготовката на тези истории беше отделено специално внимание, за да се гарантира, че те се основават на разбирането на заветите според Вестта от 1888 г. Човек не осъзнава дълбочината на своята греховност, своята самотатъчност и степента на недоверие, които има спрямо Бога. Тези реалности се проявяват в много библейски истории, както и в постоянния копнеж на Бог цялото човечество, от Адам и Ева до наши дни, да приеме новия завет. Този Божия завет се състои в приемането и съхраняването на Неговото слово, в получаването на Божията прошка и в приемането на Христос. Новозаветното преживяване е изразено най-ясно в живота на Исус.

Всеки урок съдържа библейски стих за запаметяване, който според автора представя същността на историята. Освен това към всяка история е приложена библейска препратка, както и препратка към писанията на Елън Г. Уайт за тези, които биха искали да я разгледат по-подробно. KB се отнася за *Копнежът на вековете*, DA за *Деяния на апостолите* и PX за *Притчи Христови*. В края на книгата е поместен тематичен указател за по-лесно намиране на конкретни истории.

Желанието на Мерлиз е този материал да бъде толкова голямо благословение за вас и семейството ви, колкото беше и за нашето семейство.

Бог да ви благослови да бъдете родители и учители на онези, на които принадлежи небесното царство.

Даниел Е. Бернхарг

1. Бебето Йоан

„Защото за Бог няма нищо невъзможно.“

~ Лука 1:37

Лука 1:5-25, 57-80

КВ глави 4 и 10

Изминали 400 години, откакто последният пророк говорил на Израел. Сега евреите са под властта на римляните. Те загубили своето царство поради непокорството на Божиите закони и сега трябва да се подчиняват на римския император във всичко. И все пак им е позволено да живеят в земята си и да се покланят на своя Бог.

Евреите чакат герой от Бога, който да поправи всичко – човек, когото наричат Месията. Някои хора изучават Писанието по-задълбочено от други и разбират, че много скоро Месията ще дойде като бебе. Един от тези мъже е Захария. Той е един от свещениците и дълго време изучава Писанието и се моли за идването на Месията.

Един ден е негов ред да служи в светилището. Той прави това два пъти годишно. Докато стои пред златния олтар в свящото място, той вижда ангел. Захария се страхува.

„Не бой се – успокоява го ангелът, – Бог чу молитвите ти и жена ти Елисавета ще ти даде син и ще го наречеш Йоан. И ще имаш радост и веселие.“ Ангелът му казва още: „Той ще бъде велик в очите на Господа, няма да пие алкохол и ще бъде изпълнен със Святия Дух. Той отново ще обедини семействата и ще подготви хората за идването на Господ (Месията, когото са чакали!).“

Това е такава прекрасна новина! Елисавета, която е твърде стара, за да има деца и която никога не е имала, сега ще има бебе! И то ще извърши толкова важна работа за Бог! Но на Захария му е трудно да повярва в това. „Как е възможно?“ пита той: „С жена ми вече сме стари.“ Не си ли спомня, че Авраам и Сара също имаха бебе, когато бяха стари?

Ангелът му отговаря: „Аз съм Гавриил. Стоя в присъствието на Бог и Той ме изпрати да ти кажа тази добра новина. Сега няма да можеш да говориш, докато бебето не се роди, защото не ми повярва.“ Тъй като Захария не повярва на това послание от Бог, Той не може да го защити и за няколко месеца Захария загубва способността да говори.

Той забравил, че можем да правим нещата само с помощта на Бог и че за Него всичко е възможно. Не можем да направим нищо от себе си. Девет месеца ще си спомня това, защото през цялото това време той няма да може да каже и дума. Без Божията помощ той дори не може да говори сам.

Докато Захария е с ангела в Святото място, хората го чакат отвън. Притесняват се защо му е нужно толкова много време. Да не би нещо да му се е случило в Светилището? Те са толкова облекчени, когато го виждат да излиза! Когато Захария излиза от скинията, той трябва да се помоли за хората, но не може да каже нито дума. Хората виждат, че лицето му свети, и разбират, че нещо важно се е случило в Святото място. Захария бързо записва историята, така че хората да разберат какво се е случило.

Девет месеца по-късно се ражда момченцето на Захария и Елисавета. Когато е на осем дни, те правят специално празненство за него. Хората искат бебето да се казва Захария, като баща му. Но Елисавета казва: „Не, това не е името му; името му е Йоан. Затова хората молят Захария, който все още не може да говори, да

запише името на бебето. „Името му е Йоан“, пише Захария. Изведнъж той успява да проговори отново. Той възхвалява Бога и пророкува за бъдещото дело на сина си. Всички хора около тях са изумени и виждат, че Йоан е много специално бебе.

Захария и Елисавета отглеждат малкото си момче Йоан в пустинята, далеч от градовете и многото лоши влияния. Но хората знаят за него и за чудото на раждането му. Винаги им се напомня, че с Божията помощ всичко е възможно и сами не можем да направим нищо. Ще се довериш ли на Бог днес и ще му позволиш ли да ти помогне?

2. Мария вярва на Божиите думи

*„Ето слугинята Господна;
нека ми бъде според думата ти.” ~ Лука 1:38*

Лука 1:26-56; Матей 1:18-25

КВ глава 10

Когато Елисавета е бременна в шестия месец с бебето Йоан, ангел Гавриил идва при млада жена на име Мария. Ангелът има много радостно послание за Мария: „Ти си много облагодетелствана и Господ е с теб; ти си благословена между жените.” Когато ангелът вижда, че Мария е малко обезпокоена, той я утешава: „Не бой се, Мария, ти намери благоволение пред Бога. Ще забременееш и ще родиш момченце. Името му ще бъде Исус. Той ще бъде велик; ще се нарече Син на Всевишния и Бог ще Му даде трона на Давид. Неговото царство никога няма да свърши.

Мария слуша внимателно и след това учтиво пита: „Как ще бъде това? Все още не съм омъжена.” Ангелът обяснява: „Светият Дух ще дойде при теб и бебето ще се нарече Син Божи.” Ангелът също казва на Мария, че нейната братовчедка Елисавета вече е бременна с бебето Йоан, въпреки че е твърде стара, за да има бебе. „Защото за Бога няма нищо невъзможно“, уверява я ангелът.

Мария с радост приема казаното от ангела. Тя отговаря: „Аз съм Божия слугиня. Нека бъде както казваш.” Тогава ангелът си тръгва.

Мария пътува до Юдея, където живеят Елисавета и Захария, и прекарва няколко месеца с тях. Знае, че ще

разберат какво ѝ се случва. Когато Мария поздравява Елисавета, бебето Йоан подскача в корема на Елисавета. Елисавета и Мария хвалят Бога. Те знаят какво чудесно благословение им е дадено да бъдат майки на такива специални бебета.

Но докато Елисавета разбира какво се случва с Мария, други хора не разбират. Един от тези хора е Йосиф, мъжът, който ще се ожени за Мария. Когато Йосиф разбира, че Мария е бременна, той се наскърбява. Той не иска да я засрамва пред другите и затова решава тихомълком да отмени сватбата. Но докато си мисли за това, сънува сън. В този сън Божият ангел идва при него и му казва: „Йосифе, не се страхувай да направиш Мария своя жена. Бебето в нея ѝ е дадено от Святия Дух. Тя ще има момченце и ти ще Го наречеш Исус. Той ще спаси народа Си от греховете им. Това се случва по този начин, за да се изпълнят пророчествата.

Когато Йосиф се събужда, той прави каквото му казва ангелът. Вярва на казаното от него и се женява за Мария.

И Мария, и Йосиф вярват на Божиите думи. Те знаят, че много хора няма да разберат какво се случва и ще говорят лошо за тях, но не позволяват това да им попречи да се покоряват на Бог. И Той ги благославя с едно от най-големите благословения, за които Божиите последователи се молят: идването на Исус, принцът на Небето, като бебе на земята. Можем също така да помолим Бог да ни помогне да Му се доверим точно както направили Мария и Йосиф. Понякога да се довериш на Бог означава да направиш нещо, което е трудно или което другите може да не разберат. Но Бог ще ни помогне; Той никога не ни моли да направим нещо, без да ни даде цялата помощ, от която се нуждаем. Той просто чака да ни благослови и от нас се иска само да приемем думите Му! Ще приемеш ли думите Му днес?

3. Исус се ражда

***В онова време Исус отговори и каза:
Благодаря ти, Отче, Господи на небето и зе-
мята, защото си скрил тези неща от мъдри-
те и разумните, а си ги открил на младен-
ците. ~ Матей 11:25***

Лука 2:1-20

КВ глава 4; ПХ страница 83

Коремчето на Мария вече е много голямо и тежко. Бебето ѝ ще се роди скоро. Но точно тогава тя и Йосиф получават новината, че трябва да пътуват до Витлеем. Това е така, защото римското правителство прави преброяване. Преброяване е, когато едно правителство преброява всички хора в дадена страна. За да се извърши преброяването, всеки трябва да се върне в градовете на своите предци. Тъй като Мария и Йосиф са от семейството на Давид, те трябва да отидат във Витлеем.

Пътуването сигурно е много неудобно за Мария. Бременните жени се уморяват лесно. Тъй като са бедни, нямат коне или карети за пътуването си. Може би имат магаре или трябва да ходят пеша. Пътуването им отнема няколко дни. Повечето хора го извършват за около четири дни, но тъй като Мария е бременна, сигурно им отнема около седмица да направят това. Така че, когато най-накрая пристигат във Витлеем, градът е пълен с хора. Не могат да намерят никаква стая, в която да спят; ханът е пълен. Някой им предлага обор, за да са поне под покрив. И там, в обора с животни, се ражда бебето Исус. Мария увижда бебето в някакви кърпи и след това използва яслите като креватче.

Божият син току-що се ражда в тази конюшня. Той е специалното бебе, което Израел очаква от стотици години и за което Писанията разказват, но никои освен Йосиф и Мария не е там, за да Го посрещне. Но Йосиф и Мария не са сами; всички ангели гледат. Ангелите искат да кажат на целия свят тази добра новина, но докато търсят вярващи, които биха могли да са готови да приемат тази новина, намират много малко хора. Свещениците и ръководителите на евреите, онези, които познават Писанията най-добре, не са готови. Тези мъже никога не биха приели бебе, родено в обор; те искат принц в дворец. Така че ангелите търсят още малко, докато не намират група овчари, които са навън и гледат овцете си тази нощ. Тези пастири са чели Писанията и са се молили за идването на Месията. Те са готови да приемат добрите новини!

Пастирите гледат овцете, когато внезапно при тях идва ангел и славата на Господ ги осиява. Пастирите се плашат, но ангелът ги уверява: „Не се страхувайте, имам радостна новина! Днес в града на Давид се роди Спасител. Той е Господ Исус Христос! Но трябва да знаете, че ще Го намерите повит в пелени, лежащ в ясли.“

Изведнъж пастирите виждат огромна група ангели горе в небето. Те започват да пеят красиви хвалебствия на Бога: „Слава във висините на Бога и на земята мир и благоволение на човеците“.

Когато красивото пеене свършва и ангелите си отиват, пастирите тръгват бързо към Витлеем, за да видят Исус. Намират Йосиф, Мария и бебето в обор. След това те разказват на всички, които виждат, какво са видели и чули.

От всички хора в Израел Бог изпраща Своите пратеници ангели само при група пастири. Тези пастири не са проповедници или водачи, но те обичат Бог и вярват в Словото Му. Ръководителите и свещениците на Изра-

ел са толкова горди и изпълнени с погрешни идеи за Бог, че не могат да приемат радостната вест на ангелите. Бог дава Своите послания на хора, които са отворени да приемат Неговото Слово, независимо дали са важни водачи и проповедници, или просто обикновени хора. Трябва да молим Бог за сърце, отворено за Неговото Слово, каквото имат пастирите. Ще Го помолите ли за това днес?

4. Посвещението на Исус

Защото дете ни се роди, син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото му; и името му ще бъде Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. ~ Исая 9:6

Лука 2:21–39

КВ глава 5

Когато Исус е на четиридесет дни, Йосиф и Мария Го завеждат в храма. Всеки еврейски родител трябва да посвети първородното си бебе в храма. Свещеникът, който ги приема, така и не осъзнава колко специално е това семейство. Той вижда само, че те са бедни: облечени са в много прости дрехи и донесят само две гургулици, които бедните донесят вместо агне.

Точно както прави с безброй други бебета, свещеникът гържи бебето Исус пред олтара, връща Го на майка Му и след това записва „Исус“ в свитъка на първородните. За него това е краят на посвещението на това бебе.

Този момент е наистина специален. Исус, Божият Син, е представен в храма. Целият храм е изцяло за Божия Син. Всеки олтар, всеки предмет, всяка церемония, всичко сочи към Божия Син. И сега Той е тук, като малко бебе, предложено на света, а свещеникът дори не осъзнава това, защото не се моли и не изучава внимателно Писанията.

Но някой забеляза Исус. В Ерусалим има човек на име Симеон, който се моли за идването на Месията в продължение на много години. Известно време преди това Бог му е казал чрез Светия Дух, че ще може да види Месията, преди да умре. В този ден Симеон отива в храма

– и там вижда Йосиф, Мария и младенеца и Бог му дава да разбере кои са те.

Радостно се приближава до тях. Свещеникът взема бебето на Мария, поемайки го нежно от ръцете ѝ. Вдига бебето към небето, и възхвалява Бога и благодарително казва: „О, Боже, това, което каза, се сбъдна! Видях Този, който ще ни спаси! Той ще бъде светлина за чужденците и слава на страната ни! Сега мога да умра спокоен.“

Тогава той благославя Мария и Йосиф и казва: „Това момче ще направи едни да се издигнат, а други да паднат. Той е чудо от Бога, но мнозина ще бъдат против Него. Това е така, за да могат да се видят мислите на хората.“

Точно тогава влиза пророчица на име Анна. Тя също благодарително казва на Бога и говори на всеки, който може за бебето. „Ето кого чакахме!“ Анна е вдовица повече от осемдесет години и всеки ден е в храма, като се моли и пости. Бог успява и на нея да покаже кой е бебето Исус.

Бог е изпратил Своя Син в света, за да стане наш пример и наш Изкупител, и много малко хора забелязват Неговото идване. Само онези, чиито сърца са отворени за Божието Слово и Неговите истини, успяват да приемат Исус при Неговото раждане. Нека помолим Бог да ни помогне да имаме отворени сърца и умове, за да разберем Неговото Слово и Неговата истина днес.

5. Мъдреците

Но колкото Го приеха, на тях Той даде сила да станат Божии синове, на онези, които вярват в Неговото име. ~ Йоан 1:12

Матей 2-ра глава

КВ глава 6

Когато Исус се ражда, много малко хора в Израел са готови да Го приемат. Много малко израилтяни са изучавали правилно Писанията и Го чакат. И все пак в далечни земи има други, които разбират пророчествата и които очакват Месията. Старите свещени книги казват, че Месията ще извърши велики дела почти 490 години след заповедта за възстановяване на Ерусалим и това време приближава. Със сигурност Христос Месията ще се роди скоро!

Има няколко богати мъдреци в една далечна страна, които искат с цялото си сърце да видят това дете и вярват, че Бог ще им даде знак по някакъв начин. Една нощ те виждат необичайно ярка звезда в небето. Спомнят си едно пророчество, което казва: „Ще излезе звезда от Яков...“ Докато приветстват светлината и се чудят какво означава тя, насън им се казва да отидат да търсят новородения принц.

Те опаковат богати дарове от злато, ливан и смирна за бебето, заедно с всички неща, които ще им трябват за дългото им пътуване до Израел. В продължение на много нощи те пътуват следвайки звездата с вяра докато стигнат до Ерусалим.

Мъдреците започват да питат: „Къде е това бебе, царят на евреите?“ Но никой не знае нищо. Колко изненадващо е това за мъдреците! Как може израилтяните

да не знаят, че техният цар се е родил?

Цар Ирод чува за тези хора. Изпълва се със страх. Когато порасне това бебе, ще се възкачи ли на трона му? Той никога не би позволил това! Цар Ирод вика свещениците и ги моли да му обяснят пророчествата. Те се чувстват много неудобно. Чули са съобщения за посещенията на ангелите при пастирите, но са ги отхвърлили. Те са твърде горди, за да повярват, че Той ще се роди и Бог ще каже на скромни пастири и чужденци, а не на тях. Поради това те казват на Ирод възможно най-малко. Но Ирод мисли, че всички планират да вземат властта му. „Тези свещеници крият ли нещо от мен? Крият ли бебето? Опитват ли се да защитят това бебе и ще ми сторят ли нещо по-късно? — чуду се Ирод.

Тогава той повиква мъдреците. „Кога за първи път видяхте звездата?“ пита той. Иска да разбере на колко години е това бебе. След това ги изпраща във Витлеем. „След като Го намерите, моля ви, върнете се при мен, за да мога и аз да Му се поклоня“, лъже той. Той не иска да се поклони на бебето; иска да Го убие.

Мъдреците следват звездата до Витлеем. Тя най-накрая спира над къщата, където е бебето Исус. Радостни, те Му се покланят и оставят богатите си дарове от злато, ливан и смирна на Мария и Йосиф. Тази нощ Бог дава на мъдреците сън, като им казва: „Не се връщайте при цар Ирод.“ Те се подчиняват на Бог и тръгват по различен път да се върнат в страната си.

Бог също дава сън на Йосиф: „Стани, вземи Мария и бебето и иди в Египет. Остани там, докато ти кажа, защото Ирод ще се опита да намери бебето, за да Го убие. Йосиф веднага се подчинява. Пътуват през нощта, за да не види никой, че си тръгват.

Цар Ирод изчаква известно време. Когато разбира, че мъдреците няма да се върнат при него, побеснява.

Той заповядва всички деца на две години или по-малко във Витлеем и в местата около Витлеем да бъдат убити. Само да бяха се молили и изучавали, израилтяните щяха да приемат Исус, Ирод щеше да знае, че Исус не е тук, за да отнеме трона му, и Бог щеше да може да защити израилтяните от това ужасно нещо, което се случи. Бог иска да запази еврейските бебета, но не може, защото евреите отблъснали Бог чрез своето неверие.

Междувременно бебето Исус е в безопасност с родителите си в Египет. Те живеят в Египет няколко години, до смъртта на цар Ирод и Бог казва на Йосиф, че е безопасно да се върне отново в Израел. Даровете на мъдреците помагат на Йосиф да плати всички неща, от които се нуждаят, докато пътуват до Египет и живеят там. Колко благодарен е Йосиф за начина, по който Бог се е погрижил за тях! След като умира цар Ирод, Йосиф връща семейството си в своя град Назарет и там Исус пораства.

Мъдреците не са евреи, но слушат Божия Дух, който говори на сърцата им, и вярват в Исус. Те следват това, което разбират от Писанията, и са истински деца на Бог. От друга страна, арогантните еврейски водачи се смятат за най-почитаните от Бог, но въпреки че са израснали с Писанията, те не са готови да приемат Исус, защото не вярват. Бог иска всички ние да бъдем Негови деца и да вярваме в това, което Той ни казва. Ще повярваш ли в Бог като мъдреците?

6. Момчето Исус

*И Исус растеше в мъдрост и ръст,
и в благоволение пред Бога и хората.*

~ Лука 2:52

Лука 2:40, 52

КВ глави 7 и 9

Исус прекарва детството и младостта си в Назарет - едно малко планинско селце. Хората в другите градове смятат, че Назарет е беден и че някои от хората там са нечестиви. И все пак там Исус расте в мъдрост, ръст и благоволение пред Бога и хората.

Като дете Исус винаги е готов да помага на другите. От много млад Той разбира, че е тук на земята, за да благославя хората. Той често споделя собствената Си вода и храна с онези, които се нуждаят от тях, дори ако това означава, че няма да има какво да яде и пие. Исус насърчава всеки, който е бил третиран зле от другите. Той е учтив, търпелив и искрен.

Въпреки че в неговия град има училище с учители равини, Исус не ходи в тези училища. Ученията там са извратени; вместо да преподават истините на Библията, те представят свои собствени идеи. Поради това Исус учи Писанието у дома, с майка Си, и го учи усърдно.

Освен че изучава Писанията, Исус изучава и природата. От растенията и животните, Той придобива нови идеи за това как да обяснява Божиите учения. Там са невидими ангели, които Му помагат да разбере Божиите истини. Когато порасва, равините и дори по-големите братя на Исус от първия брак на Йосиф се опитват да Го накарат да учи в училищата, но Той нежно и учтиво отказва. Всеки път, когато равините

разговарят с Исус за Писанията, те могат да видят, че Исус ги разбира дори по-добре от самите равни.

Всички деца могат да учат за Бог като Исус: да се молят, да се учат от Библията, да наблюдават природата и да бъдат добри и подкрепящи другите. Ангелите ще бъдат там, за да им помогнат да разберат. Колкото повече децата се учат, толкова повече характеристиките им стават като характера на Исус: красиви, мили и чисти. Исус също е дете и се учи точно както всяко дете може да се учи докато расте.

Сатана не е щастлив, че Исус никога не съгрешава. Той постоянно Го изкушава и безпокои, но Исус остава близо до Своя Отец, Бог, и избягва тези изкушения. В Назарет се случват нечестиви неща, но Исус никога не се присъединява към тях. Винаги, когато е изкушен, Исус цитира стих от Писанията и това Му помага да не се поддаде на изкушението.

Родителите на Исус са бедни, така че от ранна възраст Той трябва да работи с тях и да им помага. Това всъщност Му помага да се бори с изкушението, защото има с какво да се занимава. Той се учи на дърводелство при Йосиф и работи внимателно, спретнато и честно. Този вид работа също прави тялото Му силно и здраво.

Въпреки че е зает и работи усилено, Исус е весел. Той често пее псалми и небесни песни. Възрастни хора, деца и животни са привлечени от Него и се чувстват утешени от присъствието Му. Когато е достатъчно голям, понякога чете Писанията в синагогата в събота и думите Му помагат на хората да разбират по-добре стиховете. И все пак Исус никога не се е опитвал да бъде лидер в Своя град. Той е тих и смирен. Никога не се защитава, когато другите се отнасят лошо с Него, но го приема търпеливо.

Всяко дете трябва да помни, че Исус някога е бил момче и се е подчинявал на родителите си и е бил сми-

рен да се учи от Бог и Неговите родители. С помощта на Исус всяко дете може да развие красив характер, точно както е направил Исус. Ще Го помолиш ли за помощ, за да развиеш характер като Неговия?

7. Младият Исус в Ерусалим

Гледайки към Исус, автора и завършителя на нашата вяра; който заради предстоящата му радост претърпя кръста, презря срама и седна от дясната страна на Божия трон.

~ Евреи 12:2

Лука 2:41-51

КВ глава 8

Всяка година Йосиф и Мария пътуват до Ерусалим, за да празнуват Пасхата. Когато Исус е на 12 години, те Го вземат със себе си. Между 12 и 13-годишна възраст еврейското момче престава да бъде дете и става младеж и от него се очаква да участва в празниците.

Пътуването до Ерусалим отнема няколко дни, но се извършва на големи групи. Хората обичат да пътуват заедно. Могат да си говорят и да си споделят различни неща. По пътя те пеят псалми, като например: „Нозете ни ще стоят в твоите порти, о, Ерусалиме... Мир да бъде в твоите стени и благополучие в двorcите ти.“ (Псалм 122:2-7)

По време на Пасхата Исус наблюдава внимателно и замислено всички церемонии. Докато повечето хора там вече не се замислят какво означава всяка церемония, за Исус всичко има дълбоко значение. Той е толкова погълнат от случващото се и от това, което вижда, че предпочита да бъде повече сам, отколкото с родителите си.

Докато наблюдава приносите и жертвите, Той започва да разбира, че агнето представлява *Него самия* и че *Той* е доведен на този свят, за да страда и да умре за всички хора, точно както това агне. Той осъзнава

също, че Бог Го е дал да бъде безквасният хляб и първите плодове, за да може да има много по-голяма реколтата, отколкото хората са осъзнавали – събирането на всички народи при Бога. Той си спомня текстовете от Писанията, които е научил, и започва да разбира мисията Си на земята. Бог помага на Исус да разбере всички тези неща.

До храма има стая, в която равнините поучават. Исус влиза и ги изслушва. Докато слуша, Той също задава въпроси. Учителите забелязват, че Исус иска да разбере истината и да опознае Бог. Виждат също, че Исус разбира много добре Писанията. Въпросите, които Исус задава, показват на учителите, че собственото им разбиране на Писанието не винаги е правилно. Те са изумени от интелигентните въпроси на Исус. Той им говори смирено и с уважение. Равнините, които са религиозните водачи на Израел, очакват Месия, различен от този, който Бог изпраща. Техните грешни идеи ще доведат тях и тези, които ги следват, до катастрофа. Чрез Исус Бог се опитва да достигне до равнините, така че те да приемат Божия Син и да разберат по-вистината съдба на Израел.

Междувременно празничните дни свършват и повечето хора започват да се връщат от Ерусалим по домовете си. Йосиф и Мария също си тръгват. Те предполагат, че Исус е с някои от техните приятели. Пътуват цял ден, а вечерта разбират, че Исус не е с тях, както и че не е с никой от приятелите им.

Мария и Йосиф са отчаяни. Как са могли да си тръгнат без Исус? Те се връщат в Ерусалим да Го търсят. След 3 дни Го намират в храма да разговаря с учителите. „Сине, защо ни причини това?“ пита Исус Мария: „Баща ти и аз бяхме толкова притеснени да те търсим!“

Но Исус върши само това, което трябва; Той е Бо-

жият Син и прекарва цялото Си време в храма. Йосиф и Мария са тези, които Го изгубват от поглед и си тръгват без Него. Исус нежно отговаря на майка Си: „Не знаете ли, че трябва да върша делото на Баща си?“ Докато казва това, Той посочва нагоре. Така показва, че Неговият истински Баща е Бог, а не Йосиф.

И все пак, когато идва времето да си тръгне, Исус се връща в Назарет с родителите Си. Той им е послушен и им помага във всичко. Продължава да живее с тях няколко години, чакайки търпеливо и тихо Бог да Му каже кога трябва да започне Своего служение. Докато чака, Той продължава да изучава Писанията и да мисли за тях. Работи като дърводелец. Дори след като знае, че е Божият Син, Той все още е нежен, тих и смирен и не се опитва да стане лидер, дори в собствената си страна. Той просто е благословение за всички около Себе Си.

Йосиф и Мария никога не забравят деня, в който са загубили Исус. Бог им е дал задължението да бдят над това специално дете, но те не са го направили. Те Го изгубват от поглед за един ден и им отнема три дни, за да Го намерят отново. Тогава те обвиняват Исус, а всъщност те са тези, които са Го забравили! И при нас е така. Ако изпуснем Исус, дори и за кратко, може да отнеме много време, за да се почувстваме отново близо до Него – и тогава се дразним на Исус, че не е до нас! Нека винаги да гледаме към Исус и да не Го изпускаме от поглед!

8. Йоан в пустинята

Покайте се, защото Божието царство е близо. ~ Матей 3:2

Лука 1:80; 3:1-18; Матей 3:1-12; Марко 1:1-8

КВ глава 10

Захария и Елисавета са наистина благодарни, че имат бебето Йоан. Раждането му е чудо, защото те са вече твърде стари, за да имат деца. Захария и Елисавета изпълняват всички инструкции, които ангелът им дава. Хранят Йоан с правилната храна. Учат го на Писанията още от много малък и не го изпращат в училищата на равините, защото там те учат погрешни неща. Родителите му живеят близо до пустинята, далеч от хората, така че Йоан да може да се учи повече от природата около него и по-малко от хора, които биха могли да го накарат да върши грешни неща. Йоан расте силен и здрав и с красив характер. Начинът, по който родителите му го отглеждат, го подготвя да върши делото, което Бог иска от него.

Когато Йоан порасва, той живее прост живот. Носи грехи, направени от камилска кожа, и кожен пояс около кръста си. Това е начинът, по който пророк Илия от Стария завет се е обличал 900 години преди времето на Йоан. Яде храната, която намира в пустинята: рожкови и див мед, и пие чиста вода. Той не се интересува от богатство и слава. Просто иска да върши Божията воля.

Въпреки че живее в пустинята, Йоан отива да се среща с хора и да говори с тях. След като хората го чуват, те започват да идват при него на големи групи. Те са нетърпеливи да чуят посланието му. Той трябва да ги подготви за идването на Месията. И той знае, че

когато хората срещнат Месията, те ще почувстват колко са грешни, защото присъствието на Исус ни помага да видим греховете си по-ясно. Той казва на хората: „Покайте се, защото Божието царство е близо“. Ако хората започнат да изповядват греховете си и да съжالياват за тях, те ще се подготвят да обичат Исус. Ако откажат да оставят греховете си, накрая ще Го намразят.

Йоан поканва хората да се покаят и кръщава всички, които правят това. Кръщавайки ги, той им помага да видят, че се очистват от греха. Той казва на бирниците винаги да бъдат честни, а на войниците да не проявяват насилие. И все пак той осъзнава, че не всеки, който идва да се кръсти, наистина съжالياва за греховете си. Има свещеници, които идват при него само защото искат хората да ги харесат и искат новият Месия да стане техен приятел, но не смятат да оставят греховете си. Йоан предупреждава тези мъже за опасността, в която се намират. Той се опитва да им помогне да разберат, че Бог трябва да промени сърцата им. Всеки, който не позволи на Божия Дух да му помогне да подобри характера си, няма да се чувства удобно в присъствието на Бог и няма да може да живее в Рая. Ето защо Йоан Кръстител говори толкова много за характера на Божиите последователи. Той казва на хората, че ако са част от Божието царство, те биха били мили, нежни, смирени, искрени и не биха проявявали насилие.

Много хора слушат Йоан и го следват. Той винаги напомня на тези хора, че ще дойде един по-велик от него. Тази по-велика личност ще бъде Месията и когато Той дойде, хората трябва да последват Него вместо Йоан. Той казва на хората, че Месията ще бъде толкова свят, че той, Йоан, дори не се чувства достоен да върже сандалите Му.

Ученията на Йоан са важни и за нас днес. Той помага на хората да бъдат готови за първото идване на Исус. Но неговото послание също може да ни помогне да се подготвим за второто идване на Исус. Трябва да се покаем за греховете си и да погледнем към Исус и да Го следваме, точно както Йоан насърчава хората да правят. Ще приемеш ли тази покана?

9. Кръщението на Исус

И ето глас от небето, който казва: Това е моят възлюбен Син, от когото съм много доволен. ~ Матей 3:17

Матей 3:13-17; Марко 1:9-11; Лука 3:21, 22.

КВ глава 11

Исус чува за Йоан Кръстител и за това на което учи хората. Тъй като е изучавал пророчествата на Данаил, Той знае, че е време да напусне гърводелската работилница и да започне Своята мисия. Исус се сбогува с майка Си и отива там, където Йоан Кръстител проповядва. Исус е вече на тридесет години.

Въпреки че Той и Йоан са братовчеди, те никога не са се срещали и разговаряли нито са си ходили на гости. Всичко, което правят е, защото Бог им казва да го направят, а не защото са планирали нещо помежду си.

Исус пристига на река Йордан, където Йоан кръщава хората, и моли Йоан да Го кръсти. Но когато Го вижда, той осъзнава колко чист и благороден е Исус. „Защо идваш при мен да те кръстя? Аз трябва да бъда кръстен от теб!“ — възкликва Йоан. Той знае, че Исус няма грехове, за които да се покае, нито грешен живот, който да погребее под водата, както правят хората, когато се кръщават. Но Исус нежно му каза: „Нека бъде така; трябва да направим това, за да изпълним цялата правда.“ Исус иска да бъде наш пример и да ни покаже как да живеем. Ако искаме да отгладем живота си на Бог, трябва да бъдем кръстени, точно както Исус е кръстен. Йоан разбира и се съгласява да Го кръсти.

Веднага щом Исус излиза от водата, Той коленичи на брега на реката, за да се помоли. Той разбира колко

трудно би било да убеди хората в Божията любов и в пътищата на Неговото царство и се моли за сила да направи това и сърцата на хората да бъдат отворени към Бога. Точно тогава Бог отговаря на молитвата Му. Небесата се отварят, показват се ярки лъчи светлина и светеца форма на гълъб се спуска върху главата на Исус. Тази гълъбовидна форма представя характера на Исус; Той е кротък и нежен, като гълъбите.

Не всички, които са там, успяват да видят тази специална спускаща се светлина – само онези, които вярват в посланието на Йоан, могат да я видят – но те чувстват, че се случва нещо важно. Могат да видят, че лицето на Исус свети, и гледат мълчаливо. От отворените небеса се чува глас, който казва: „Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение“. Бог Отец казва това на Исус, за да Го укрепи в Неговата мисия и да напомни на всички ни, че както обича Своя възлюбен Син, така обича и нас, защото ни Го изпраща. Ние също сме Негови възлюбени деца.

Йоан вижда и чува всичко. Посочвайки Исус, той извиква: „Ето Божият Агнец, който носи греха на света.“ От този ден нататък Йоан прави всичко възможно да отведе хората при Исус и далеч от себе си. Той е намерил Месията, при когото хората трябва да отидат. Дали хората ще повярват, че Исус е Божият Син, и дали ще Го последват? Вярваш ли, че Исус е Божият Син? Избираш ли да Го следваш днес?

10. Изкушен В пустинята

Но той в отговор каза: Писано е, че не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста. ~ Матей 4:4

Матей 4:1-11; Марко 1:12, 13; Лука 4:1-13.

КВ глави 12 и 13

След като е кръстен, Исус е отведен от Божия Дух В пустинята. Той прекарва четиригесет дни там, молейки се да бъде подготвен за Неговото дело сред хората. През тези четиригесет дни Той не яде и не пие нищо.

В края на четиригесетте дни Исус е изключително слаб, защото не е ял нищо толкова дълго време. Сатана решава, че това е подходящ момент да отиде при Исус и да Го изкуши. Когато хората са гладни и слаби, много по-лесно съгрешават. Ако Сатана може просто да накара Исус да съгреша, тогава целият свят ще бъде изгубен завинаги. Той се е опитвал да накара Исус да греша през цялото Му детство и младост, но Исус никога не се е поддавал на изкушението.

Сатана се приближава до Исус. Около тях има кръгли камъни, които приличат на хлябове. Сатана знае, че Исус е много гладен, затова предлага: „Ако си Божият Син, заповядай тези камъни да бъдат превърнати в хлябове.“ Няма нищо лошо в това да искаш да превърнеш камъните в хляб; по-късно в Своето служение Исус осигурява вино и храна за хората. Но точно сега това не е правилното нещо. Превръщайки камъните в хляб, Исус ще благослови само себе си, а не другите. Той е дошъл, за да бъде благословение за другите, а не да служи на Себе Си. Но най-важното е, че Сатана иска от Него да превърне камъните в хлябове, за да може да докаже, че е Божият Син. Исус няма нужда да доказва нищо!

Бог вече е казал, че Исус е Неговият възлюбен Син. Той трябва само да вярва в Божиите думи. Опитът да се докаже нещо би означавало, че Той не се е доверил на Божиите думи и това би било грях. Исус отказва. Той използва библейски стих, за да отговори на Сатана: „Писано е: Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“

Сатана опитва отново. Този път той завежда Исус до най-високата част на храма. Изкушава Го, като използва библейски стих. Той казва: „Ако си Божият Син, хвърли се долу. Защото Писанията казват, че Бог ще нареди на Своите ангели да те пазят.“ Исус знае, че Божиите ангели могат да се погрижат за Него, ако скочи долу. Но да скочи би означавало да направи нещо опасно само за да докаже, че Бог може да Го защити; Исус знае, че не трябва да прави нищо, ако Бог не Му е казал да го направи, въпреки че Бог може да Го защити. Освен това скачането от храма няма да благослови никого. И ако Исус скочи само за да могат другите да видят, че Бог Го е защитил и че е Божи Син, тогава Той ще съгреша. Той няма нужда да доказва на никого, че е Божият Син; Бог вече го е казал и Той просто трябва да се довери на Неговите думи. Отново Исус отговаря с Писанието: „Писано е: Не изпитвай Господа, твоя Бог. Той отказва да „изпита“ Бога, за да Го защити от нещо, което не трябва да прави.

Сатана опитва още веднъж. Той завежда Исус на върха на висока планина. Оттам той Му показва царствата на света, красивите сгради, полетата, буйните гори, спокойните езера и цялата красота на земята. Разбира се, той се е погрижил грозните части да бъдат скрити: мръсотията, бъркотията, болните хора, престъпленията, насилието. Той казва на Исус: „Ще ти дам всичко това, защото е мое. Ако ми се поклониш, ще ти го дам. Исус знае, че ще има трудни времена, когато се опитва да учи хора, които не слушат, и че ще

страда много, а Сатана Му предлага пряк път. Но това е грешен вид пряк път. Исус може да спаси света само ако покаже на хората какъв е Божият характер; и за да направи това, Той ще трябва търпеливо да издържи, за да могат хората да видят, че Бог не иска да ги нарани. Всъщност, тъй като са повлияни от Сатана, хората искат да наранят Бог! Сатана никога не е искал да приеме, че Исус е Божият Син. Исус отново отговаря с библейски текст и изгонва Сатана. „Махни се за мен, Сатана. Писано е: На Господа твоя Бог да се покланяш и само на Него да служиш.“

Сатана е направил всичко по силите си, за да накара Исус да се усъмни, че е Божият Син, но не успява. Направил е всичко възможно да накара Исус да съгреша, но безуспешно. Исус се придържа към Божиите думи и като цитира Писанията, успява да възпре изкушенията. Веднага щом Сатана си тръгва, Исус пада на земята, изтощен. Изкушенията са ужасно трудни за понасяне и Той е много слаб. Бог изпраща ангели да се грижат за Него и да Го укрепят. Те Му донесат храна, вода и насърчителни думи. „Твоят Отец Те обича и цялото Небе се радва, че не се поддаде на онези ужасни изкушения“, казват Му те. След като се почувства по-добре, Той е готов да работи сред хората, да ги благославя и да ги учи за Царството Божие.

Исус успява да преодолее изкушението и да избегне греха. И каквото е направил, Той го е направил за нас. Той също може да ни помогне да преодолеем изкушението. Всичко, което трябва да направим, е да Го помолим за Неговата помощ. Ще го направиш ли?

11. Дванадесетте ученика

Не вие избрахте мен, но аз избрах вас.

~ Йоан 15:16

*Матей 9:9; Марко 2:14; 3:13-19; Лука 5:27-28; 6:12-16;
Йоан 1:19-51.*

КВ глави 14, 28 и 30

Кой е Йоан Кръстител? Хората се чудят. Дори лидерите на Израел идват да попитат Йоан дали той е Месията. Той им отговаря искрено: „Не, аз не съм Месията. Тук съм, за да подготвя хората за Неговото идване.”

Исус тъкмо е прекарал четиридесет дни в пустинята и сега се връща при река Йордан, където Йоан проповядва. Той тихо се присъединява към хората, които го слушат. Щом Йоан отново вижда Исус, той Го посочва и казва на хората: „Ето Агнето, което носи греховете на света!“ Неговото дело е да води хората при Исус. Но когато поглеждат към Исус, те остават много разочаровани. Той не изглежда като велик и могъщ цар. Защо този човек изглежда толкова смирен? Такъв може ли да свали омазните римляни?

Исус не е дошъл, за да стане могъщ лидер; Той е там, за да покаже на хората какъв е Бог и какво е Неговото царство, но те не разбират това. Дори Йоан Кръстител е объркан; той също смята, че Месията ще бъде пълен със сила и слава. Когато четял Писанията, той вземал текстовете за второто идване на Исус и ги обърквал с тези за първото Му идване. Но той все още вярва, че Исус е Месията, защото си спомня Божиите думи при кръщението.

Андрей и Йоан са двама ученици на Йоан Кръстител.

Когато чуват Йоан да казва, че Исус е Божият агнец, те последват Исус. Той любезно ги пита: „Какво търсите?“ Те отговарят: „Равви, къде живееш?“ Това означава, че те искат да прекарат време с Исус и да се учат от Него. Затова Исус им казва: „Елате и вижте“. Той ги завежда там, където е отседнал, и те прекарват деня с Него. Андрей и Йоан са първите ученици на Исус; те могат да видят, че Исус има красив характер и искат да Го последват.

Андрей иска да сподели щастието си от това, че е открил Месията. Той изтичва при брат си Симон и му казва: „Намерихме Месията!“ Симон се втурва да посрещне Исус. Исус му казва с любов: „Ти си Симон, но ще се наричаш Петър.“ Петър означава камък и оттогава това остава името му.

На следващия ден Исус отива в Галилея и среща Филип. Казва му: Върви след Мен. Филип се подчинява на Исус и също става Негов ученик. Тогава Филип отива при своя приятел Натанаил, който също се нарича Вартоломей. Натанаил вече е видял Исус, когато Йоан Кръстител Го посочва, и не е сигурен дали Исус може да бъде Месията. Той отива в една тиха градина, за да се помоли Бог да Му помогне да разбере дали Исус наистина е Месията. Докато Натанаил се моли, Филип го намира и казва: „Намерихме Го. Той е Исус от Назарет, синът на Йосиф.“ „Назарет? Може ли нещо добро да излезе от Назарет?“ пита Натанаил. Назарет не е добър град. Но Филип просто казва: „Ела и виж!“ Натанаил се съгласява да се срещне с Исус, за да може сам да реши дали Той е Месията. Исус вижда Натанаил да идва и казва: „Ето човек, в когото няма лъжа!“ „Откъде ме познаваш?“ — пита изненадан Натанаил. Исус отговаря: „Познавах те, преди Филип да те повика, когато се молеше под смокинята.“ Сега Натанаил вярва в Исус и също става негов ученик.

С течение на времето Исус призовава още хора да

Го следват и да бъдат Негови ученици. Към Него се присъединяват Яков, братът на Йоан, чийто баща се казва Зеведей, Тома Дидим, Яков по-младият и неговият брат Юда, наричан също Тадей или Лебей, и Симон Зилот. Повечето от тези мъже са бедни и скромни, а някои от тях са рибари.

Тогава идва Юда; той иска да се присъедини към Исус като негов ученик и Исус го приема. Юда е по-образован от повечето ученици и на тях им харесва, че той се присъединява. Исус също поканва Леви-Матей да го последва. Той е бирник и знае, че никои не обича бирниците. Той е толкова щастлив, когато Исус идва при него и му казва: „Следвай Ме“, че веднага оставя всичко и последва Исус, въпреки че това означава, че може да загуби всичките си богатства.

Идва денят Исус да ръкоположи учениците Си. Да ги ръкоположи означава да им даде специално благословение, за да могат да проповядват и лекуват. Исус ги вика при Себе Си, коленичи в средата и поставя ръцете Си на главите им, докато се моли, посвещавайки ги да бъдат Негови служители и апостоли. Исус много обича Своите ученици. Радва се, че са решили да Го последват. Той знае, че имат недостатъци в характера, но също така знае, че ако позволят на Божия Дух да работи в сърцата им, характеристиките им ще станат красиви и ще могат да вършат чудесни неща за Божието царство с Божиата помощ.

Исус призовава всеки от нас също да Го следва. Ще Го приемеш ли и ще Го последваш ли?

12. Проповедта на планината

Но първо търсете Божието царство и Неговата правда; и всички тези неща ще ви бъдат добавени. ~ Матей 6:33

Матей 5, 6, 7 глави

КВ глава 31

Исус току-що е ръкоположил учениците Си. Той завежда дванадесетте до тихото крайбрежие, където намират удобно място да седнат и да поговорят. Има толкова много неща, които Исус иска да им каже! Докато им говори, други хора Го виждат и също решават да се присъединят към тях. Исус никога не отправя никого, който иска да бъде близо до Него, така че Той позволява на всички тези хора също да слушат. Но скоро там има толкова много хора, че няма място за всички!

Исус се изправя спокойно и отива до планинския склон. В това по-голямо пространство Той може да седне и да бъде видян и чул от цялата тълпа. Учениците Му сядат около Него, а и останалите хора си намират удобни места. Те са нетърпеливи да слушат какво има да им каже този прекрасен учител. На този планински склон Исус изнася това, което наричаме *Проповедта на планината*. В тази проповед Той говори на хората за Царството Божие и как можем да станем истински деца на Бога.

Какви трябва да бъдат Божиите деца? Исус учи: „Ако се чувствате бедни духом, вие сте благословени и Царството Божие е ваше.“ Първото нещо, от което се нуждаем, е да почувстваме, че нямаме нищо добро в себе си; ние сме грешници, бедни духом и имаме нужда

от Бог. Той е източникът на нашата доброта и ние сме благословени, ако осъзнаем, че се нуждаем повече от Неговия Дух. Исус продължава: „Блажени сте, ако се покаете и се натъжите за греховете си. Така ще се утешите.“

Тогава Исус обяснява какъв е характерът на Божиите последователи. Това е и Неговият характер. „Блажени сте, ако сте кротки; земята ще бъде ваша. Блажени сте, ако наистина искате Божиията правда; Господ ще ви я даде. Блажени сте, ако сте милостиви; ще бъдете третирани с милост. Блажени сте, ако имате чисто сърце; ще видите Бога. Блажени сте, ако сте миротворци; ще се наречете Божи деца“.

Хората слушат, изумени. Исус им казва, че истинското щастие идва от получаването на красив характер от Бог. Хората винаги са вярвали, че истинското щастие идва от това да си богат, известен и значим. Но тези неща никога не биха могли да им донесат щастие; само Бог би могъл.

Тогава Исус обяснява, че истинските Божи последователи ще бъдат малтретирани от хора, които отказват да следват Бог. „Блажени сте, ако бъдете преследвани заради мен“, казва Исус, „ще имате голяма награда на небето. Помнете, че пророците преди вас също са били преследвани.“ Как реагираме, когато хората се отнасят зле с нас? Ако реагираме така, както прави Исус, тогава другите ще могат да познаят Бог и да осъзнаят, че са грешници и се нуждаят от Божието изцеление.

След това Исус казва: „Моите последователи са солта на земята и светлината на света.“ Какво се случва, ако сложите сол върху храната? По-вкусно е, нали? По същия начин хората трябва да забележат, че има нещо прекрасно в Божиите деца. Какво се случва, когато има включена светлина? Всеки може да я види. Не можете да скриете светлината, дори и да е малка. По същия

начин Божиите деца не могат да скрият любовта на Исус от другите; хората ще я забележат.

Исус продължава: „Не съм дошъл да разруша или променя Божия закон; Дойдох да го изпълня.” Знаете ли, че можем да нарушим Божия закон просто като мислим погрешни мисли? Исус обяснява, че ако мразим някого, това е все едно убиваме този човек. Да спазваме Божия закон означава не само да правим правилните неща, но и да мислим правилните неща. Исус поканва хората, като казва: „Бъдете свършени, както е свършен вашият небесен Баща.” Чрез Своя Дух Бог може да ни помогне да спазваме свършено закона Му.

Хората са свикнали да виждат фарисеите да се гържат горделиво, когато дават приноси или постят. Фарисеите се грижат всички да знаят какво правят. Но Исус казва: „Правете тези неща, така че само вашият Отец на небето да знае за това.” Трябва да правим нещата от любов към Бога, а не защото искаме другите хора да ни мислят за толкова прекрасни.

„Не прекарвайте времето си в събиране на богатства на земята,” продължава Исус, „Нещата на земята се унищожават или крадат. Прекарайте времето си в събиране на небесните богатства и направете Божиите неща най-важни за вас.” Няма нищо лошо в това да имаш пари и хубави неща. Богатството може да бъде голямо благословение. Но ако тези неща станат по-важни за нас от Божието царство, тогава те са като идоли и ни карат да се доверяваме на тях вместо на Бог. „Сърцето ти ще бъде там, където е съкровището ти”, казва Исус.

Тогава Той уверява хората, че могат да разчитат на Бог да се погрижи за тях. „Не се тревожете за храната си,” казва Той, „Бог не го ли е грижа за небесните птици? Вие сте по-важни от птиците; Господ ще се погрижи за вас. Не се притеснявайте за облеклото си. Ако Бог облича тревата на полето с красиви цве-

тове, няма ли да облече и вас? Бог знае от какво имате нужда. Търсете първо Божието царство и Неговата правда и Той ще ви даде и всички тези неща. Не се тревожете за утре.” Исус също казва: „Ако искате, ще получите. Вие, грешните, не обичате ли да давате добрини на децата си? Тогава колко повече вашият Отец на небесата дава блага на тези, които искат от Него?”

Исус казва, че е важно да се обичаме и да не се ядосваме на другите. „Преди да гонесете принос на Бог, уверете се, че сте в мир с брат си“, учи Той. По-късно казва: „Не съдете другите, или в крайна сметка ще бъдете съдени по същия начин.” Трябва само да обичаме и да приемаме хората, а не да ги съдим.

Тогава Исус пита: „Можете ли да наберете грозде от тръни или смокини от бодули?“ Разбира се, че не! Само смокинята може да даде смокини. Хората също са така; те ще бъдат познати по плодовете си или по характера си.

„Онези, които вършат волята на моя Отец, ще влязат в небесното царство“, казва Исус. И как да вършим Божията воля? Като разчитаме на Исус, който е Канарата. „Ако една къща е построена върху скала, тя ще бъде здрава, дори когато върхлетят бури“, казва Исус, „Но ако къщата е построена върху пясък, тя ще падне, когато идват бури.“ Ние трябва да зависим от Исус, точно както къщата, която е построена на скала.

Хората са изумени от това, което чуват. Звучи толкова различно от това, на което учат фарисеите и свещениците, но Исус учи ясно и те могат да видят, че това е истината. Сега от тях зависи да помислят за тези прекрасни неща и да изберат дали да ги приемат. И ние имаме този избор. Избираш ли първо да търсиш Божието царство, за да позволиш на Бог да върши волята Си в живота ти?

13. Водата се превръща във вино

**Майка Му каза на слугите:
Каквото и да ви каже, направете го.
~ Йоан 2:5**

Йоан 2:1-11

КВ глава 15

Мария е извънредно щастлива. Скоро ще има сватба в Кана, град близо до Назарет, и нейният син Исус ще гоиде на тази сватба с учениците Си. Тя е много щастлива да види Исус отново и да чуе какво прави Той, от както е напуснал Назарет.

По време на сватбеното пиршество Мария чува, че има проблем. „Виното свърши!“ казва ѝ някой. „О, не!“ мисли си тя. Голям срам за семейството на младоженеца е, ако им свърши гроздовият сок, защото е много важно да има достатъчно храна и напитки за всички гости.

„Знам, че Исус може да помогне!“, мисли си Мария. Тя също си мисли, че, ако Исус направи вино за това семейство, хората ще искат да Го коронясат за цар. Не би ли било прекрасно? Тя бързо отива при Исус и Му казва: „Нямат вино“.

Исус поглежда любезно майка Си. Той нежно ѝ дава да разбере, че може да направи това само ако Бог иска от Него. Той не би направил нещо против Божията воля, дори собствената Му майка да го иска. Първо ще изпълни Божията воля. Но Мария вярва, че Исус може да извърши чудо, така че Бог Му позволява да направи това, за да укрепи вярата на Мария и тази на учениците на Исус.

Мария отива при слугите и им казва: Направете всичко, което Исус ви казва. Той поглежда и вижда шест големи каменни делви и казва на слугите: „Напълнете тези съдове с вода.“ Слугите пълнят всяка делва докато водата стигне до горе.

„Вземете сега и го поднесете на домакина на празника“, заповядва Исус. Ят точно както е казал, но не казват на управителя на празника как са се сдобили с това вино. След като го опитва, той отива при младоженеца и казва: „Повечето хора сервират първо най-доброто вино, а когато хората се напият, сервират виното с по-ниско качество. Но ти си запазил най-доброто вино за края!“ Той не знае откъде идва виното, но вижда, че то е по-добро от това, което са пили преди.

Бог почита вярата на Мария и позволява на Исус да направи това чудо. Поради вярата на Мария слугите се покоряват напълно на Исус и гостите имат много вино, за да стигне за целия празник. Учениците на Исус също са изумени от случилото се и вярата им в Исус е укрепена.

Това е първото чудо на Исус. Чрез него Той укрепява вярата на Своите последователи. Извършвайки чудо на сватба, Той им показва, че Бог се грижи за семействата и тяхното щастие. Ако следваме Исус, Той може да донесе радост и на нашите семейства. Просто трябва да Му се доверим и да Го следваме. Ще го направиш ли?

14. Очистване на храма

*Но Господ е в светия Си храм:
нека цялата земя мълчи пред него.
~ Авакуум 2:20*

Йоан 2:12-22

КВ глава 16

Отново е време за Пасха, така че Исус и Неговите ученици тръгват към Ерусалим за празника. Хората идват в Ерусалим от цял Израел и дори от други страни, за да се поклонят на Бог през това специално време.

Нещо тъжно се е случило в двора на храма: свещениците са забелязали, че всички хора, които идват отдалеч, не могат да носят животни със себе си за жертвоприношенията, така че решават самите те да продават тези животни в двора на храма. Дали това е нещо, което свещениците трябва да правят? Не, това не е правилно. Има и други места, където хората могат да си купят животни. Но сега дворът на храма прилича на шумен, мръсен пазар. Няма никакво благоговение и е невъзможно да се поклоним на Бог на място като това. Всеки, който влиза в храма, чува животните и миризмата им се носи навсякъде. Вижда се как хората се карат за скъпите цени на животните. Чува се грънкането на монети. Трудно е да се стигне до олтара и е почти невъзможно да се концентрираш и да се молиш. Как може някой да се покланя на Бог в тази бъркотия?

Исус гледа случващото се натъжен. Той намира малки въжета и ги държи в ръката Си, докато гледа хората със сериозно изражение на лицето Си. Свещениците и търговците виждат това и започват да се страхуват. Те знаят, че това, което правят, е грешно, но не искат да признаят, че грешат. Вместо да се покаят

и да помолят Исус да им помогне, те започват да бягат от храма с животните си. Исус отива до масите, които са покрити с купчини пари, и ги преобръща, разсипвайки всички монети на пода. Парите на тези маси са спечелени чрез измама и не е редно свещениците и търговците да ги държат.

„Махнете тези неща!“ заповядва Исус: „Не превръщайте дома на Отца ми в пазар.“ Исус не наранява никого с възжетата, които държи в ръцете Си, но за виновените мъже те им изглеждат като меч и затова са толкова уплашени, че си тръгват възможно най-бързо.

Сега в храма е тихо. Има някои хора, които не са избягали от Исус; те Го гледат мълчаливо. Сега те чувстват, че храмът отново е свято място, защото Исус е там. Той е очистил храма от целия шум, объркване и мамене, които се случват там, и сега хората могат да влязат и отново да се покланят на Бог. Исус с радост остава и поучава хората, които решават да останат и да се покланят. Той също изцелява всеки болен, който идва при Него.

Свещениците, които са избягали от Исус, се чувстват ужасно засрамени. След известно време те се промъкват обратно в храма. Изненадани са като чуват как хора да пеят възхвала на Бог и да благодарят на Исус за изцелението им. Свещениците не обичат да виждат какво прави Исус. Те не са щастливи, когато Той им показва, че трябва да се покаят, и не им харесва да виждат, че хората обичат Исус толкова много. Опитват се да спорят с Него, но е ясно, че Той има власт да очисти храма.

Исус, Месията, очиства храма, когато започва Своего служение. Той иска хората да могат да идват там и да намират Божието присъствие и да бъдат благословени. Ето защо присъствието Му отправя хората, които се занимават с бизнес и пречат на другите да могат да се покланят на Бог.

Библията също казва, че нашите тела са храмове на Светия Дух. Исус обещава също да очисти храмовете на телата ни, за да може да обитава в нас и да ни помага да живеем свят живот. Нека Го помолим да очисти храмовете на телата ни и да Му благодарим, че е готов да премахне всичко, което може да ни попречи да се доближим до Бог. Той ще направи това, ако Му позволим и Му се доверим.

15. Никодим

Исус в отговор му каза: Истина, истина, ти казвам, ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство. ~ Йоан 3:3

Йоан 3:1-17

КВ глава 17

Никодим е фарисей и важен еврейски лидер. Повечето свещеници и ръководители мразят Исус, но Никодим има различни чувства. Той наистина иска да срещне Исус и да говори с Него. Не е сигурен дали Исус е Месията, но вижда, че има нещо специално в Него. Той решава да Го посети през нощта, така че никой да не го види, за да не му създава проблеми.

Исус с радост приема Никодим. Той знае от какво се нуждае. Въпреки че този човек е важен учител, той все още не разбира как Бог ни спасява.

Исус му казва: „За да видиш Божието царство, трябва да се родиш отново.” *Да се родя отново?* Никодим е объркан. Той пита: „Как може човек да се роди, когато е стар? Как може някой да се върне в корема на майка си?”

Разбира се, Исус няма предвид, че трябва отново да се превърнем в бебета! Той търпеливо обяснява на Никодим: „Не се учудвай, че казвам, че трябва да се родиш отново. За да влезеш в Божието царство, сърцето ти трябва да бъде изчистено от греха и ти имаш нужда от Божия Дух в теб, който да ръководи това, което правиш и мислиш. Ако Божият Дух е в теб, ти ще вършиш Божиите неща. Ако не, ще вършиш нещата на този свят. Исус казва, че трябва да позволим на Светия Дух да промени сърцата ни толкова много, че

да действваме, мислим и чувстваме като нови хора – сякаш сме новородени.

Никодим се чувства неудобно. Дали Исус му казва, че трябва да се промени? *„През целия си живот съм бил добър фарисей“*, мисли си Никодим, *„спазвал съм всички правила и съм правил всички правилни неща. Защо Исус казва, че трябва да се променя? Не е ли достатъчно да спазваме всички правила?“*

Не, не е достатъчно. Нито едно от тези неща няма значение, ако Божият Дух не е в сърцето му. Исус нежно обяснява на Никодим: *„Знаеш ли как Божият Дух действа в теб? Подобно е на вятъра; не знаеш откъде идва, но го усещаш. По същия начин ти не знаеш как става така, че Бог те променя, но можеш да видиш, че характерът ти става различен малко по малко. Ще забележиш, че всеки ден си по-мил и по-любящ. Това е дело на Духа.“*

Никодим кимва, когато започва да разбира. *„Въпреки че съм направил много добри неща, сърцето ми не е чисто. Трябва да се родя отново“*, мисли си той. Той пита Исус: *„Как могат да се случат тези неща?“*

Исус отговаря: *„Помниш ли, когато израилтяните бяха в пустинята и змиите ги хапеха? И как бяха спасени? Като гледаха към бронзовата змия окачена на прът. Избирайки да погледнат натам, те показват, че вярват в Божиите думи. Аз ще бъда окачен по същия начин като онази бронзова змия, така че всеки, който вярва в мен, да има вечен живот. Ето колко много Бог обича всички човешки същества: Той даде Своя Син, така че, ако повярват, да бъдат спасени.“*

Никодим кима сериозно. През целия си живот той е ходил в храма, за да покаже на Бог колко е добър, но сега знае, че това е безполезно. Отсега нататък той ще отива в храма, за да научи повече за Бог и Неговия Син. Той иска Божият Дух да работи в него и да промени

характера му.

Никодим обмисля внимателно всичко, което Исус му обяснява. В продължение на три години той тихо следва Исус. Но след като Исус умира и е възкресен, Никодим става един от най-преданите Му последователи. Той никога не забравя специалния разговор, който е имал с Исус тази нощ, в който Спасителят му обяснява как става така, че хората се спасяват. Ще позволиш ли и ти на Исус да изпрати Духа Си в живота ти, за да те промени? Той наистина иска да го направи!

16. Самарянката

Но който пие от водата, която Аз ще му дам, никога няма да ожадне; но водата, която ще му дам, ще бъде в него извор на вода, извираща за вечен живот. ~ Йоан 4:14

Йоан 4:1-42

КВ глава 19

Исус и Неговите ученици пристигат в Самария. „Няма да останем тук дълго“, мислят си учениците. Въпреки че и евреите, и самаряните се покланят на Бог, те се карат за *това как* и *къде* да Му се покланят. Евреите и самаряните не се харесват, така че няма причина да останат.

Но Исус има други планове. Стигат до един кладенец с вода и Исус казва на учениците Си: „Моля, идете и купете храна. Ще ви чакам тук.“ Гладните ученици с радост отиват да купят храна.

Докато Исус седи и чака при кладенеца, една жена идва да почерпи вода от него. Исус ѝ казва: Моля те, гай ми вода. Жената се изненадва. „Защо ме молиш за вода? Ти си евреин, а аз съм от Самария!“ Защо този евреин говори с нея? Евреите никога не си говорят със самаряни!

Исус отговаря: Ако знаеше кой ти говори, ти щеше да поискаш и Той щеше да ти даде жива вода. Жената е малко объркана. „Господине, как можеш да вземеш вода, като нямаш с какво да го направиш? Кладенецът е дълбок - казва тя.

Исус търпеливо отговаря: „Говоря за жива вода. Който пие вода от този кладенец, пак ще ожадне, но аз имам вода, която е вечна. Исус се опитва да ѝ каже,

че ако Го приеме, ще се почувства толкова удовлетворена, че няма да желае нищо друго. Жената казва: „Господине, моля те, дай ми от тази вода, за да не бъда повече жадна и да не се налага да идвам да черпя вода отново.“

Исус нежно отговаря: „Иди, извикай съпруга си и се върни“. „Нямам съпруг“, отговаря тя. „Права си“, казва Исус, „Защото си имала петима съпрузи и мъжът, който е с теб сега, не ти е съпруг.“

Жената е изумена. Откъде Исус знае всичко това? Тя се чувства малко уплашена и не иска да говори за грешния си живот. Иска да говори за нещо друго. „Господине, мисля, че си пророк“, казва тя, „Моля те, кажи ми къде трябва да се покланяме? Ние самаряните искаме да се покланяме на тази планина, но евреите искат да се покланят в Ерусалим.“

Исус отговаря: „Един ден няма да се покланяте нито тук, в тази планина, нито там, в Ерусалим. Не мястото е важно. Важно е да се покланяте на истинския Бог и да Го обичате.“

Жената поглежда Исус и казва: „Знам, че Месията идва и Той ще ни каже всичко.“ „Да“, казва Исус, „Аз съм Този, който ти говори.“ Жената е извънредно щастлива. Тя вярва на това, което Исус ѝ казва. Остава каната си с вода и изтичва да намери приятелите и семейството си, за да ги забведе да слушат Исус. „Елате, вижте човек, който ми каза всички неща, които някога съм правила! Не е ли Той Месията?“ - казва тя радостно на семейството и приятелите си.

Точно когато си тръгва, учениците идват с храната. Те се объркват заради това, че виждат Исус да говори със самарянка. Не са си мислели, че Исус ще се интересува да говори със самаряните, но скоро голяма група хора е до кладенеца, нетърпеливо слушайки Исус. Те Го помолват да остане при тях няколко дни.

Исус с радост остава още два дни, като ги поучава за Божието царство. Той спи в домовете им и яде храната им. Оттогава много хора в Самария започват да вярват в Него.

Учениците научават, че Бог има деца навсякъде и че евреите не са единствените, които трябва да получат Божието спасение. Исус идва да спаси самаряните и хора от всички народи. Бог обича всеки човек от всяка страна и Той предлага спасение на всеки от нас, независимо откъде идваме. Той предлага спасение и на теб, и на мен. Ще го приемеш ли?

17. Исус изцелява сина на благородника

И какво е превъзходното величие на силата Му за нас, които вярваме, според действието на могъщата Му сила. ~ Ефесяни 1:19

Йоан 4:43-54

КВ глава 20

В Капернаум живее един богат човек. Той е евреин и един от офицерите на царя. Синът му е тежко болен и никой от лекарите вече не може да му помогне. Когато този човек чува за Исус, той започва да се надява, че Исус може да изцели сина му. Ако Исус не го излекува, синът му със сигурност ще умре.

Дълбоко в себе си този благородник се чуди дали Исус наистина е Месията. Той си мисли: „Ако Исус излекува сина ми, ще повярвам, че Той е Месията. Но ако синът ми умре, тогава изобщо няма да повярвам в Исус.“ Той тръгва на път към Кана, където е Исус, и иска да говори с Него.

Исус знае какво има в сърцето на този човек. Тъжно Му е, че този човек избира да повярва само ако Исус направи това, което той иска. Трябва да вярваме, защото вярваме на Божиите думи, а не защото Бог прави каквото искаме. Егоистично е да вярваме само ако нещата вървят така, както искаме. Исус се опитва нежно да помогне на човека да види това. Той му казва любезно: „Няма да повярваш, ако не видиш чудеса.“

Благородникът чува Исус и разбира, че той е егоист и че липсата му на вяра в Исус като Месия може да причини смъртта на сина му. Сега той знае, че Исус може

да четете мислите му и че всичко е възможно за Него. Той казва на Исус: „Моля те, ела, или детето ми ще умре.“ Исус любезно му отговаря: „Върви си; синът ти е жив.“

Вярата на мъжа в Исус вече е силна. Той вярва в думите на Исус и се прибира у дома, уверен, че Исус е излекувал сина му.

Когато пристига у дома на следващия ден, слугите го посрещат с радост. „Синът ти е добре!“ - казват му радостно. „Кога се случи това?“ – попита той. „На сегашния час“, казват му. Това е по същото време, когато Исус му казва: „Синът ти е жив“.

Колко радостен и благодарен е да види сина си отново здрав! Този човек и цялото му семейство стават последователи на Исус.

Думите на Исус се отнасят и за нас. Не е нужно да Го чакаме да направи това, което искаме, преди да повярваме в Него; това би било егоистично. Просто трябва да вярваме на думите Му и да Му се доверим. Той с радост ще ни помогне. Ще Му позволиш ли?

18. Безкористният Йоан

Йоан отговори и каза: Човек не може да вземе на себе си нищо, ако не му е дадено от небето. ~ Йоан 3:27

Йоан 3:22-36; Матей 11:1-11; Лука 7:18-28.

КВ глави 18 и 22

Славата на Исус нараства, докато пътува от място на място, поучавайки и лекувайки. Малко по малко хората започват да се стичат около Него и все по-малко хора остават да слушат Йоан Кръстител. Учениците на Йоан забелязват това и не са доволни.

Учениците на Йоан искат той да продължи да има много последователи. Те му се оплакват от това, което правят Исус и Неговите ученици. „Кръщават и хората идват при тях“, казват със завист те.

Това е изкушение за Йоан. Щеше ли да ревнува от Исус? Ще иска ли цялото внимание и почит за себе си, а не за Исус? Не, не би го направил. Йоан отказва да се самосъжалява. Той е толкова близо до Бог, че разбира, че ако хората отиват при Исус, значи той е свършил работата си. Йоан нежно казва на своите ученици: „Мога да имам само това, което небето ми дава. Аз не съм Месията; моята работа е да покажа на хората кой е Месията и тази работа я свърших.“ Йоан е изпълнен с радост да види, че хората избират да бъдат около Исус и той е доволен да живее в тишина.

Но Йоан не е определен за дълъг мирен живот и вярата му трябва да бъде изпитана. Малко след като Исус започва Своето служение, нещо неприятно се случва с Йоан. Цар Ирод го хвърля в затвора. Царят е уважавал Йоан, но скоро е взел жената на брат си и Йоан е

заявил, че това е грешно. Поради това Иродиада, новата жена на царя, изобщо не харесва Йоан. Тя убеждава Ирод да хвърли Йоан в затвора, въпреки че той никога не е направил нищо лошо.

Времето минава, а Йоан все още е в затвора. Учениците на Йоан често идват да го посещават. Те му казват какво прави Исус и продължават да го питат: „Защо Той не ти помага да излезеш от затвора?“ Йоан се чува същото. Той се чувства тъжен в тъмната килия и често се изкушава да се съмнява в Исус, защото очаква Исус да стане цар и да победи римляните. Но Йоан също си спомня Божиите думи по време на кръщението на Исус – *това е моят възлюбен Син, в когото се радвам* – и това му помага да запази вярата си. Той също се чувства тъжен, че учениците Му се съмняват в Него, и се тревожи за тях. Накрая Йоан решава да изпрати учениците си при Исус с въпрос.

Учениците на Йоан идват при Исус и казват: „Йоан пита, ти ли си Този, който трябва да дойде, или да търсим друг?“ Исус любезно ги поканва да останат и да Го гледат през целия ден. Учениците на Йоан виждат как Исус час след час благославя хората. Той изцелява много болни, поучица хората и ги утешава. В края на деня Исус казва на Йоановите ученици: „Идете и кажете на Йоан какво сте видели. Тези, които не загубят вярата си в мен, ще бъдат благословени.“

След като учениците на Йоан си тръгват, Исус започва да говори на хората за Йоан. Той им напомня, че Йоан винаги е говорил истината и винаги е проповядвал това, което Бог иска от него да проповядва. Никога не е променял убежденията и идеите си само за да го харесат хората. „Никога не е имало по-велик от Йоан Кръстител“, казва Исус, защото Йоан е толкова смирен и верен на Бога.

Йоан слуша внимателно какво му кават неговите ученици за Исус. Това, което Той прави, му напомня за

пророчеството за Месията в Исаия 61:1: „Той ме избра и ме изпрати да донеса добра новина на бедните и да изцеля съкрушените сърца...” Сърцето на Йоан се озарява. Сега той чувства мир, защото е сигурен, че Исус е Месията. „Ще се доверя напълно на Бог, каквото и да се случи с мен“, мисли си Йоан, „няма да се самосъжалявам, ако Бог допусне да остана в затвора.“

Йоан също най-накрая разбира, че Исус никога няма да стане могъщ земен цар. „Той няма да дойде да промени страната ни; Той идва да промени нашите сърца и характери; Той иска да ни накара да обичаме като Него“, спокойно си помисли Йоан. Йоан благодари на Бог, че му е помогнал да осъзнае повече за това какъв е Бог наистина.

Той е прекарал толкова много време с Бог, че се е научил да бъде безкористен. Не е горд и не ревнува. Той разбира, че каквото и да имаме, то е защото Бог ни го е дал. Той с радост приема Божия план за него, дори и това да означава да бъде в тъмен затвор. Това е видът вяра в Бог, от която се нуждаят всички Божии последователи. Можем да помолим Исус да ни даде тази вяра в Него.

19. Смъртта на Йоан

Защото съм убеден, че нито смъртта, нито животът, нито ангелите, нито началствата, нито силите, нито настоящите неща, нито нещата, които идват, нито височината, нито дълбочината, нито което и да е друго създание ще може да ни отдели от любовта на Бог, който е в Христос Исус, нашия Господ. ~ Римляни 8:38-39

Матей 14:1-11; Марко 6:17-28.

КВ глава 22

Йоан е в затвора. Цар Ирод, който го е поставил там, знае, че трябва да пусне Йоан на свобода; той всъщност харесва Йоан и вярва, че той учи на истината. Но Ирод е повлиян от съпругата си Иродиада и иска да ѝ угоди. Тя го е накарала да хвърли Йоан в затвора. Не харесва това, което преподава Йоан. Тя не иска да се покае и да промени поведението си. Ирод решава, че скоро ще пусне Йоан на свобода, но все още не.

Тогава идва рожденият ден на Ирод. Той е планирал голям празник и кани много важни гости. По време на празника Ирод и гостите му пият много алкохол и ядат толкова много храна, че не могат да мислят ясно. Изведнъж гъщерята на Иродиада, наречена Саломе, влиза в стаята и започва да танцува за гостите. Тя е млада и изумително красива и Ирод много я харесва. Заради всичко, което е ял и изпил, той не може да мисли трезво и прави нещо ужасно глупаво: предлага да ѝ даде всичко, което поиска.

Саломе се втурва към майка си и пита: „Майко, какво да поискам?“ „Искай главата на Йоан Кръстител върху

голяма чиния“, отговаря Иродиада. Саломе е шокирана. Тя не желае да поиска това! Но майка ѝ настоява и накрая Саломе отива да иска това от Ирод.

Гостите на Ирод чуват какво иска Саломе и цялата стая утихва. Всеки човек в тази стая знае, че Йоан Кръстител е добър, невинен човек и че не трябва да умре. Но всички са пили и яли толкова много, че не могат да мислят ясно и никой няма смелостта да спре цар Ирод, за да не извърши такова ужасно нещо. Ако поне един гост бе защитил Йоан, цар Ирод щял да се почувства достатъчно силен, за да каже: „Не, Йоан няма да бъде убит. Няма да го направя.“ Цар Ирод се чувства ужасно, но знае, че трябва да спази обещанието си към Саломе пред всички тези гости, иначе ще изглежда слаб.

Първоначално Иродиада е щастлива, но скоро става нещастна. Народът на Израел обича Йоан и смята, че Иродиада е ужасна жена, защото иска главата му. А що се отнася до цар Ирод, той няма мир. Бог му дава време да се покае за греховете си, но за съжаление той не го прави. Живял е нещастен живот, въпреки че е бил цар.

Това, което се случва с Йоан, е напълно несправедливо. Ако само Ирод и неговите гости бяха позволили на Божия Дух да работи в тях, тази смърт никога нямаше да се случи. Историята на Йоан е много тъжна, но Бог иска Неговите хора да се поучат от преживяването на Йоан. Хората, които обичат Бог, трябва да бъдат утешени, както Йоан е утешен, когато трябва да страдат заради егоистични и глупави хора, които отказват да позволят на Бог да ги води. Бог не оставя Йоан и няма да остави и нас. Йоан трябва да умре, въпреки че не е направил нищо лошо, точно както станало и с Исус и много Негови последователи. Но когато Исус се върне, за да ни отведе на небето, Йоан ще бъде възкресен и ще се радва да бъде с Бог завинаги. Подобно на Йоан, ние можем да се доверим на Бог дори

когато се случват лоши неща. Ще се довериш ли на Бог независимо от всичко?

20. Чуден риболов

И така, когато изкараха лодките си на сушата, те изоставиха всичко и Го последваха.

~ Лука 5:11

Матей 4:18-22; Марко 1:16-20; Лука 5:1-11

КВ глава 25

Зазори се край Генисаретското (Галилейското) езеро. Петър и Андрей са разочаровани. „Не можахме да уловим нищо през нощта“, казват те, „а през деня е невъзможно да хванем риба.“ Техните приятели от другата лодка, Яков и Йоан, също не са уловили нищо. Когато се връщат на брега, те виждат, че Исус е пристигнал.

Той е дошъл да си почине и да се помоли на брега, но не след дълго хора отвсякъде идват при Него. Толкова много хора искат да бъдат близо до Него за изцеление и утеха. Те искат да слушат думите Му. Скоро има толкова много хора около Исус, че Той се качва на лодката на Петър, за да може да бъде по-добре видян и чул от тълпата. От лодката Исус учи хората на красиви истини за Божието царство и Неговата любов към тях.

Когато Исус свършва с говоренето, Той се обръща към Петър и казва: „Излезте в морето и хвърлете мрежите си“. Петър е обезкуражен след дългата нощ, която прекарва без да успее да хване риба. Освен това знае, че през деня рибата няма да се доближи до мрежите. Но той се доверява на Исус и Му казва: „Господи, трудихме се цяла нощ и не уловихме нищо. Но понеже ти казваш така, ще хвърля мрежата. И той го прави.

Изведнъж мрежата започва да се пълни с риба. Всъщност тя е толкова пълна, че Петър и Андрей се нуждат от помощ. Те извикват Яков и Йоан да донесат лодка-

та си и да им помогнат. Дори и с две лодки мрежата е толкова пълна, че има опасност лодките да потънат! Това може да е само чудо!

Петър забравя мрежите и коленичи до краката на Исус. „Остави ме, защото съм грешник“, казва той на Исус. Петър наистина иска да бъде с Исус, но чувства, че е толкова грешен, че не може да бъде с някой толкова чист и добър като Исус. Но разбира се Исус иска Петър да бъде с Него! Той любезно казва: „Не се страхувайте. Отсега нататък ще ловите хора вместо риби. Исус поканва Петър да се присъедини към Него в делото Му за довеждане на хората при Бог. Петър с радост казва „да“ на Исус.

Петър, Андрей, Яков и Йоан са слушали Исус преди това, но никой от тях не е напуснал риболовното си занятие, за да Го следва напълно. Те изпитват съмнения относно Исус, защото свещениците не Го харесват и защото Той не спаси Йоан Кръстител от затвора. Но сега нямат повече съмнения. Те се доверяват напълно на Исус.

Тогава Той поканва Андрей, Яков и Йоан също да Го последват. И от този момент нататък четиримата мъже оставят своите лодки и мрежи и тръгват след Исус. Точно както Исус призовава тези хора, Той също призовава и нас да Го следваме и да се учим от Него. Ще приемеш ли поканата Му?

21. Изцеление в басейна

И съживи вас, които бяхте мъртви в престъпления и грехове. ~ Ефесяни 2:1

Йоан 5-та глава

КВ глава 21-ва

Събота сутрин е и Исус се разхожда близо до един басейн, наречен Витезда. Навсякъде около басейна има веранди и под тези веранди лежат много болни хора. Те вярват, че от време на време ангел вълнува водите на басейна и че когато това се случи, който влезе пръв във водата, ще бъде изцелен от всяка болест. Всички тези болни хора лежат там, чакайки вълничките и се надяват да влязат във водата преди някой друг. Искат им се да са първи и най-бързи. Звучи ли това като начина, по който Бог би направил нещата? Разбира се, че не! Това са просто неверни истории, в които хората вярват и много страдат поради това.

Исус се оглежда и вижда всички страдащи, болни хора около басейна. Той копнее да ги излекува, но моментът не е подходящ, защото ще си създаде твърде много проблеми с еврейските водачи. Но Той знае, че има един човек, който трябва да излекува онази съботна сутрин: най-болният, най-слабият и най-безнадежният човек от всички. Той е парализиран, което означава, че не може да движи ръцете и краката си. Той е в това състояние вече 38 години и знае, че скоро ще умре.

Исус се навежда над него и го поглежда мило. „Би ли искал да бъдеш излекуван?“ пита Той. Човекът се чувства насърчен, че някой иска да му помогне, но след това се натъжава. Той казва на Исус: „Господине, няма кой да ми помогне да вляза в басейна. Винаги има друг

човек, който влиза във водата преди мен.”

На това Исус просто отговоря: „Стани, вземи леглото си и ходи“. Човекът не познава Исус и никога не е чувал за Него, но вижда нещо в Исус, което го кара да реши просто да се подчини на думите Му. Решава да опита да стане и го прави. Изведнъж цялото му тяло отново е здраво и силно. Краката и ръцете му работят! Той се изправя и с радост вдига постелката си, както Исус му е казал. Но когато вдига очи, за да благодари на Исус, Той е изчезнал.

„Къде отиде Той? Надявам се да Го видя отново!“, мисли си излекуваният. Той излиза, носейки щастливо леглото си. По пътя вижда няколко фарисеи и развълнувано им разказва какво се е случило. Фарисеите трябваше да се радват да го видят отново zdrav и силен, но вместо това те се ядосват. Питат го: Защо носиш леглото си в съботен ден? Фарисеите са измислили закони, които казват, че на хората не е позволено да носят неща в съботния ден, въпреки че това не е преподавано в Писанията.

Изцеленият им казва: „Този, който ме изцели, ми каза да си взема леглото и да ходя. Той дори не се е сетил, че е събота, но не се чувства виновен, че е направил нещо лошо.

„Кой е този човек, който направи това?“ – питат фарисеите. „Не знам кой е“, отговаря изцеленият човек. Но, разбира се, фарисеите знаят много добре, че това е Исус.

Малко по-късно мъжът отива в храма, за да донесе принос. И там, в храма, вижда Исус. Той се радва и казва на фарисеите: „Този човек – Той ме изцели!“ Той е толкова щастлив да види Исус отново и да Му благодари.

Исус му казва любезно: „Ти си изцелен. Не съгрешавай повече, иначе може да ти се случи нещо по-лошо. Излекуваният си тръгва радостен, вечно благодарен

за това, което Исус е направил за него.

Фарисеите виждат всичко това и са разгразнени и разстроени. При първа възможност те довеждат Исус пред юдейските вожаци. Те искат да Го накажат за нарушаване на законите за съботата, които те са измислили. „Защо лекуваш в събота?“ питат Го те.

Исус поглежда всички тези важни еврейски мъже и отговаря нежно и с уважение. „Правя това, което Бог, моят Баща, ме моли да направя. Не върша нищо, което Той не иска“, отговаря Той. Насърчава лидерите да изучават Писанията за Месията.

Вожачите са ядосани, че Исус е нарушил техните човешки правила за съботата. Те са разстроени, защото Той казва, че е Божият Син. Те не искат Месия като Исус; не искат Месия, който ги учи, че сърцата им трябва да се променят. Искат само Месия, който да превърне еврейската нация в богата и могъща страна.

Само свещениците и лидерите да бяха слушали и повярвали на Исус, както постъпва паралистикът! Той просто слуша Исус и Му вярва, и неговата вяра му дава възможност да се подчини на думите на Исус и той е напълно изцелен. Свещениците и вожачите могат да бъдат напълно излекувани от завистта, егоизма и греховете си, само ако бяха повярвали в Исус! Всеки от тях трябва да направи избор и за съжаление много малко избират да повярват в думите на Исус. Ние също имаме този избор пред себе си. Ще повярваме ли на думите на Исус, както прави паралистикът, или ще Го отхвърлим, както правят свещениците и вожачите?

22. Исус отхвърлен в Назарет

Духът на Господа Иеова е върху мене; защото Господ ме помаза да проповядвам добра вест на кротките; той ме изпрати да превържа сълзните по сърце, да проглася освобождение на пленниците и отваряне на затвора на вързаните. ~ Исаия 61:1

Лука 4:16-30; Матей 13:54-58; Марко 6:1-6

КВ глава 2-ра

Исус е галеч от гома Си в Назарет в продължение на много месеци. Сега Той идва да посети семейството Си и хората, с които е израснал. Всички тези хора Го познават и също са чували за чудесата, които Той е извършил, и нещата, на които учи.

В събота сутринта Исус отива в синагогата и там Го молят да прочете Писанията на глас. Той прочита няколко стиха от Исаия. Тези стихове казват, че Месията ще дойде да проповядва на бедните, да утеша тъжните хора, да ги освободи от греха и да им помогне да видят истината. Исус чете, докато хората слушат внимателно. След това затваря свитъците и казва: „Днес това Писание се изпълни точно тук.“

Отначало хората са изпълнени с радост и удивление. Възможно ли е Исус наистина да е Месията, на когото са се надявали? Тогава се усъмняват. Как може да излезе нещо добро от Назарет? И как би могъл Исус да е този, когото чакат? Те Го познават откакто е момче. Да, Исус никога не е правил нищо лошо, но беше толкова беден. Виждали са Го да работи като дърво-

делец. Познават семейството Му. Как би могъл Той да е по-добър от тях? Той никога няма да ги освободи от римското потисничество, както се надяват. Не, той не може да бъде Месията.

Исус знае какво си мислят и това Го натъжава. Той се опитва нежно да им покаже какво се случва в сърцата им. „Пророците обикновено не се приемат в собствената им страна“, напомня им Той, „Когато имаше глад в Израел по времето на Илия, Бог го изпрати да живее при една вдовица на място, наречено Сарепта, далеч от Израел, въпреки че имаше много вдовици в Израел също. И по времето на Елисей имаше много прокажени в Израел, но Бог успя да излекува само Нееман, който беше от Сирия.“ В тези истории хората на Израел не са получили Божиите благословения, защото нямат вяра, но хора от други страни са повярвали в Бог и са били благословени. Същото ще се случи с хората от Назарет; ако не вярват в Исус, тогава няма да могат да бъдат благословени от Него. Благословенията ще отидат при хора на други места, които биха повярвали в Исус.

Хората от Назарет побесняват, когато чуват това. Те не обичат да им казват, че грешат. Не обичат да чуват, че не-израилтяните могат да получат повече благословения от тях. Сега Сатана ги контролира и те избутват Исус от синагогата към една скала. Искат да хвърлят Исус от скалата и да Го убият. Но преди да успеят да Го бутнат надолу, ангели от Бога защитават Исус и Го отвеждат на безопасно място.

Исус е натъжен, че не може да направи за родния си град това, което е направил за толкова много други градове. Той копнее да ги утеша с Божиите истини и да изцели болните им. Но трябва да си тръгне, защото те не Го приемат като Месия.

Но Той им дава още един шанс. Точно преди края на Своето служение, няколко месеца по-късно, Исус се

връща в Назарет. Хората имат възможност да чуят много повече истории за Неговото служение и знаят, че Той има сила, която никой обикновен човек няма. Те отново слушат глумите Му, но повечето от тях все още се ядосват, когато си спомнят последното посещение на Исус в Назарет, и отказват да повярват, че Той е Божият Син. Много малко хора в Назарет отварят сърцата си за Исус и Той успява да извърши само няколко чудеса. Останалата част от града пропуска Неговите благословения, защото са твърде горди, за да вярват в Него.

Колко тъжно е, че хората от Назарет са загубили шанса да приемат Исус като Месия! Когато Той е на около те забелязват колко са грешни и това не им харесва. Те искат Месия, който да ги направи богати и могъщи. За съжаление те искат да се освободят от римляните, но не и от греховете си. Днес имаме същия избор. Искаме ли да получим свободата от греха и красотата на характера, които Исус желае да ни даде, или предпочитаме нещата от този свят? Кое избираш?

23. В Капернаум

Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен; спаси ме, и ще бъда спасен, защото Ти си моята хвала. ~ Еремия 17:14

Лука 4:31-44; Матей 8:14-17; Марко 1:21-39

КВ глава 26

Исус прекарва много време в Капернаум и отива там много пъти. Спомняш ли си, когато Той излекува сина на благородника? След това хората от Капернаум обикнали Исус. Всеки път, когато идва, те Му носят болните си, за да ги излекува, и с радост слушат учението Му. Когато Исус ги поучава, хората са изненадани. „Той учи, сякаш има власт“, казват те. Исус обяснява нещата просто и ясно и изведнъж Писанията изглеждат много по-лесни за разбиране. Това не се случва, когато свещениците и фарисеите поучават. Хората знаят, че казаното от Исус е истината. И докато слушат, те се чувстват обичани и утешени от Него.

Една събота Исус проповядва в синагогата. Той поучава за Царството Божие, което ще освободи хората от Сатана. Внезапно един човек, облаган от демон, се втурва към Исус, викайки: „Остави ни, Исусе от Назарет! Дошъл си да ни унищожши? Знам, че Ти си Светият на Бога. Не човекът казва тези думи; демонът в него ги изговаря. Човекът не може да каже никакви думи сам; той може само да мисли и да се надява, че Исус ще разбере, че иска да бъде освободен от този демон.

Исус разбира точно какво иска този човек. Той смъмря демона и казва: „Спри да правиш това! Излез от него!“ Демонът не иска да си тръгне, но трябва да се подчини на Исус. Той се опитва да убие човека, преди да го остави, но Исус не му позволява. След като извиква

силно, демонът напуска човека. Най-накрая той е свободен! Той възхвалява Бог за своето освобождение и е благодарен завинаги на Исус за помощта Му.

След това Исус отива в дома на Петър да си почине. Свекървата на Петър лежи в леглото, болна от силна треска. Исус отива при нея. Докосва ръката ѝ и казва на болестта: „Остави я!“ Свекървата на Петър мигновено оздравява. Тя се чувства толкова добре и е толкова благодарна, че бързо става от леглото и приготвя храна за Исус и всичките Му ученици.

Докато Исус остава в този дом, хората Му носят своите болни през целия ден и дори през нощта. Той с любов ги излекува всички, въпреки че това Му отнема по-голямата част от нощта. И рано сутринта Той става, отива на място, далеч от хората, и се моли.

Исус е правил това много пъти. Той с радост помага на всеки, който вярва в Него, и всеки ден получава сила от Своя Баща да прави това. Ние също можем да се доверим на Исус, че ще ни помогне и ще ни изцели, особено от греха в живота ни. Ако се молим и се приближаваме до Него, Той с радост ще ни даде помощта, от която се нуждаем.

24. Прокаженият е излекуван

***И Исус, трогнат от състрадание, протегна
ръката си и го докосна и му каза: Искам; бъди
чист”. ~ Марко 1:41***

Матей 8:1-4; Марко 1:40-45; Лука 5:12-16

КВ глава 27

Проказата е най-страшната и най-лошата болест в библейски времена. Тя е силно заразна, така че ако някой има проказа, той трябва да напусне градовете и да живее далеч от другите хора. Един прокажен може да живее само с други прокажени, така че понякога групи от прокажени живеят заедно извън града.

Един такъв човек чул за Исус. Исус бил излекувал толкова много хора. Може ли Той да изцели и прокажен? Човекът започва да се надява и накрая повярвал, че Исус може да му помогне. Той се нуждае да гоиде по-близо до Исус, но в същото време не му е позволено да бъде там, където има други хора. Исус винаги е бил заобиколен от хора! Прокаженият осмелява ли се да се доближи?

Един ден той вижда, че Исус учи голяма група хора край езерото. Прокаженият слуша и наблюдава отдалеч. Той вижда как Исус изцелява болни хора. Изведнъж той добива *увереност*, че Исус може да го изцели. Той просто трябва да види дали Исус *иска* да го излекува. Приближава се все по-близо и по-близо. Хората го виждат и се плашат, и започват да се отдалечават от него. Прокаженият няма нищо против. Той вижда само Исус. Коленичи в краката Му и казва: „Господи, ако е Твоята воля, можеш да ме очистиш.“

Исус го поглежда състрадателно и го докосва. Никои не може да докосне прокажен, но Исус може. „Да, това е моята воля – бъди чист“, отговоря Исус. Човекът е напълно излекуван на мига. Той изпитва такава радост и благодарност в сърцето си!

Исус казва на човека: „Не казвай на никого за това, докато не отидеш при свещениците с принос.“ Има закон, който гласи, че ако прокажен смята, че е излекуван и иска да се върне при семейството си, той трябва да донесе дарение и първо да види свещениците, за да могат те да решат дали е чист. Исус иска човекът да се подчинява на този закон, така че свещениците да видят, че Той ги уважава и не е против тях. Но има и друга причина, поради която Исус казва на човека да не казва на никого, докато не отиде при свещениците: Той знае, че свещениците няма да се зарадват да разберат, че Той е излекувал прокажен. Ако те разберат, че Исус е излекувал този човек, можеха дори да му кажат, че все още има проказа, и да му попречат да се върне у дома. Но излекуваният бил толкова щастлив, че не можел да мълчи. Той казал на всеки, когото среща, какво е направил Исус за него!

Проказата ни напомня за греха. Точно както за лекарите било невъзможно да излекуват проказата и само Исус можел да го направи, за нас също е невъзможно да се отървем от греха сами. Можем да го направим само с помощта на Исус. И Исус иска повече от всичко друго да ни очисти от проказата на греха. Ще Му позволиш ли?

25. Отвореният покрив

Сине, дерзай; греховете ти са простени.

~ Матей 9:2

Матей 9:1-8; Марко 2:1-12; Лука 5:17-26

КВ глава 27

Исус отново е в Капернаум, поучавайки в къщата на Петър. Когато хората чуват, че Той е там, започват да се събират. Вътре в къщата са Исус и Неговите ученици, фарисеи и учители на закона. Останалите хора се приближават колкото може повече, но скоро къщата е препълнена и много хора трябва да стоят отвън.

Изведнъж четирима мъже донесат парализиран мъж в легло. Те искат Исус да излекува този техен приятел, който е парализиран от много години. Опитват се да си намерят път през тълпата от хора и да влязат през вратата, но има твърде много хора; невъзможно е. Тогава на един от тях му хрумва идея: „Хайде да се качим на покрива!“ Четиримата приятели се качват на покрива, носейки своя приятел. Отварят го и спускат човека внимателно долу, до краката на Исус.

Парализираният мъж знае, че се е разболял, защото е живял много грешен начин на живот. И все пак, когато чува за Исус, той започва да се надява, че ще намери прошка за греховете си. Дори и никога да не се излекува, поне иска да знае, че Бог му е простил лошите неща, които е направил. Фарисеите никога не са казали на този човек, че Бог го обича и му прощава; казали са му, че Бог му е ядосан заради всички грехове, които е извършил. Исус знае всичко това; първото нещо, което той казва на човека е: „Сине, радвай се; греховете ти са простени.“

Дали са му простени греховете? Това прави парализирания толкова щастлив, че той не иска нищо друго. Най-накрая той има спокойствието да знае, че Бог му е простил!

Но фарисеите не са доволни. Те си мислят: „Казahme на този човек, че е болен, защото Бог му е ядосан. А сега вижте – Исус казва, че греховете му са простени! Това е грешно! Само Бог може да прощава грехове! Кой е Исус, за да прави това?“

Исус знае какво си мислят фарисеите. Той ги поглежда и казва: „Защо мислите зло в сърцата си? В крайна сметка какво е по-лесно? По-лесно ли е да кажеш „греховете ти са простени“ или е по-лесно да кажеш „стани и ходи“? Но сега ще се случи нещо, за да разберете, че имам силата да прощавам грехове. Тогава Исус се обръща към паралитика и казва: „Стани, вдигни си постелката и си иди у дома.“

Този човек е дошъл при Исус с помощта на четирима мъже, които го носят. Но сега, когато Исус е казал тези думи, той изглежда толкова различен! Костите и мускулите му отново са силни! Той се изправя и успява да носи постелката си съвсем сам. Хората виждат това и се учудват. „Слава на Бога!“ казват те.

Фарисеите не вярват, че Исус има силата да прощава грехове, но когато Исус едновременно прощава и излекува човека, е напълно ясно, че силата Му идва от Бог. Колко жалко, че фарисеите не примат това и завидват на Исус. Вместо да Го помолят да им прости и да ги изцели, те напускат дома на Петър и планират да убият Исус.

Той все още има силата да прощава греховете ни. Той иска да го направи. И иска да ни изцели от ужасните неща, които грехът ни причинява. Нека днес отидем при Него и Го помолим да ни помогне!

26. Съботата

Ето защо е законно да се прави добро в съботните дни. ~ Матей 12:12

Лука 6:1-5; Марко 2:23 – 28; Матей 12:1-8

КВ глава 29

Бог е направил съботата специален ден, който хората да прекарват с Него. За съжаление, с течение на годините съботата е съсипана, защото свещениците и фарисеите измислили всякакви много изморителни правила за съботата. Тези правила превърнали съботата в ген, от който хората се страхуват. Те са толкова притеснени да не направят нещо погрешно в събота, че не могат да ѝ се насладят. Не могат да си починат и да почувстват Божието мирно присъствие. Не могат да си спомнят, че Бог иска да ги изцели и да им прости, особено в събота. Те мислят, че Той винаги е готов да им се разгневи и това ги кара да се страхуват. Исус знае, че това се случва. Ето защо Той учи хората как да спазват съботата.

Една събота Исус и учениците Му минават покрай житна нива. Те са гладни и си откъсват малко от зърното, за да ядат, докато вървят. Разрешено е, ако някой минава покрай поле със зърно или плодно дърво, да яде като може да набере достатъчно, за да яде веднага, за да задоволи глада си. Но фарисеите учат, че това не трябва да се прави в събота, защото за тях брането на зърно или плодове е също като работа. „Виж какво правят Твоите ученици – работят и нарушават съботата!“ казва някой на Исус.

Кое е по-важно – задоволяването на нуждите на хората или спазването на излишни закони? За да обясни това, Исус им припомня една история от Писанията.

Той казва: „Помните ли, когато Давид и хората му ядоха хляба от Светилището?“ Свещениците добре познават тази история. Давид бягал от цар Саул, който искал да го убие. Но Давид не се криел сам; той имал цяла армия от войници със себе си. Един ден те наистина огладнели и нямали никаква храна със себе си. Видели, че домът Господен е наблизо и Давид си спомнил, че там има хляб. Този хляб е специален; това бил принос и само на свещениците било позволено да го ядат. Но Давид най-накрая влязъл и взел този хляб за своите гладни хора. Той не искал да бъде непочтителен или неуважителен, но вярвал, че Бог им позволява да ядат този хляб, защото били много гладни и нямало какво друго да ядат. И Господ допуснал това.

Исус прогължава да казва: „Сега, точно тук, има някой, който е по-велик от храма. Аз съм господар и на съботата.“ Защо Исус казва, че е по-велик от храма? Защото храмът и всичко в него е там, за да учи хората за Него. Няма смисъл хората да следват всякакви съботни правила и церемонии, ако нито едно от тях не им помага да научат за Бог и да се доближат до Него.

„Съботата е създадена за човека, а не човекът за съботата“, учи Исус. Съботата трябва да бъде ден на благословение и радост за хората, а не ден на тежести и ограничения. Това е ден, в който да си припомним силата на Христос да ни създава и спасява. Да, има неща, които не правим в събота, но това е, защото искаме да имаме повече време да бъдем с Бог и да мислим за Неговото Слово. Бог ни казва да не правим тези неща, за да защити връзката Си с нас в този специален ден, за да бъдем благословени. Съботата е ден на мир и почивка, защото тогава Исус идва по-близо до нас, отколкото в други дни. Ще приемеш ли този специален ден, който Бог иска да ти даде?

27. Съботно изцеление

Той лекува съкрушените по сърце и превързва раните им. ~ Псалм 147:3

Лука 6:6-11; 13:10-17; 14:1-6; Марко 3:1-6; Матей 12:9-14

КВ глава 29

Исус и Неговите ученици току-що яли житни зърна от нивите в събота, което според фарисеите нарушава съботата. Но не, Исус не е нарушил съботата; Той и Неговите ученици просто се хранели, защото имали нужда от храна. Той обяснява, че помагането на хората и задоволяването на техните нужди е хубаво нещо да се прави в събота.

Малко по-късно същия ден Исус успява да поучава повече за съботата. Той отива в синагогата и вижда, че има човек с изсъхнала ръка. Фарисеите искат да видят какво ще направи Той. Исус знае, че те ще си помислят, че нарушава съботата, ако излекува човека. Той казва на човека: „Стани“. Тогава той поглежда към фарисеите и ги пита: „Позволено ли е да се прави добро в съботните дни или да се прави зло? Да се спаси ли живот или да се погули?“

Всички мълчат. Исус ги поглежда тъжно. Той знае, че фарисеите отказват да приемат това, което Той казва. Евреите вярват, че ако можеш *да* направиш нещо, за да помогнеш на някого, но *не го направиш*, тогава това е същото като да извършиш нещо зло. Така че, разбира се, те знае, че изцелението в събота е правилното нещо. Няма ли да е лошо да оставим човека да продължи да е болен, когато Исус може да го излекува? Освен това, как може човекът да се наслаждава на съботата, ако е болен? Исус му казва: „Простри ръката

си“. Човекът го прави и веднага е излекуван.

В друга събота Исус е поканен да яде в дома на един фарисей. Един човек идва при Исус, за да бъде изцелен. Има заболяване, наречено воднянка; цялото му тяло е подутото и го боли. Исус отново пита фарисеите, които са там: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден? Разбира се, фарисеите не можели да кажат „не“, така че Исус веднага излекувал болния.

След това Той им напомня, че ако една от овците им падне в яма в събота, те разбира се ще я извадят веднага; няма да оставят овците да умрат в ямата само защото е събота. Защо тогава биха искали болен човек да продължи да страда в съботния ден, когато може да бъде изцелен? Не е ли човекът по-ценен от овца?

Още една събота Исус отново е в синагогата. Там има една жена, която е болна от осемнадесет години. Цялата е прегърбена и не може да стои права. Исус я повиква при Себе Си и казва: „Жено, вече си свободна от болестта си.“ Тогава Той полага ръцете Си върху нея и тя мигновено е изцелена. Вече може да стои права и радостно прославя Бог!

Свещениците трябва да се радват, когато виждат тази жена отново здрава, но вместо това те казват гневно: „Има шест дни за работа и шест дни за изцеление; хората не трябва да идват да бъдат изцелявани в съботния ден.“

Натъжен, Исус ги пита: „Не извежда ли всеки от вас своите волове и магарета да пият вода в събота? Тази жена е повече от вол или магаре; тя е дъщеря на Авраам. Какъв по-добър ден от събота, за да бъде освободена от болестта си? Когато Исус казва това, свещениците се засрамват, защото знаят, че Той е прав. Останалите хора се радват заради чудесните неща, които прави Исус.

Съботата е свят и специален ден. Той е свят, защото Бог изпраща Духа Си в по-голяма степен в този ден. И където е Божият Дух, има изцеление и утеха. Исус извършва повечето от Своите чудеса в събота, поради това изливане на Божия Дух към нас. Съботата е прекрасен ден за освобождаване от грях и болести и Бог може да ни даде специална радост и утеха в този ден, точно както Исус дал на тези хора, които изцелил. Ще приемеш ли този специален ден, който Бог иска да ти даде, за да прекарваш време с Него?

28. Служата на стотника

Върви по пътя си; и както си повяравал, така да ти бъде. ~ Матей 8:13

Матей 8:5-13; Лука 7:1-10

КВ глава 32

Еврейските учители вярват, че Бог се грижи само за еврейския народ и че спасението е само за евреите. Това, разбира се, не е вярно. Бог е избрал еврейския народ да получи Неговия закон и да го сподели с хората от целия свят. Божият план е чужденците, които посещават Израел, да видят любовта и радостта на еврейския народ, мъдростта на техния закон и управление и да искат да познават техния Бог. Чрез евреите Бог щял да благослови света. Но за съжаление това не се случило. Егоизмът на евреите пречи на хората, които не са евреи, да разберат Божията любов.

Веднъж един стотник идва при Исус. Центурионът или стотникът е могъщ римски войник, който отговаря за 100 войника. Този центурион има слуга, когото много обича. Един ден неговият слуга се разболява от парализа и е на път да умре. Центурионът изпитва дълбока тъга и е готов да направи всичко, за да може слугата му да бъде изцелен. Той си спомня, че е чувал за човек на име Исус, който изцелява хора, и вярва, че Той може да изцели неговия слуга.

Но центурионът си спомня също, че е римлянин, а не евреин. Би ли искал Исус да помогне на някой, който не е евреин? Този центурион винаги е бил мил и услужлив към еврейските лидери, но не знае дали, като римлянин, може да помоли Исус за помощ. Тогава той си помислил: „*Може би Исус ще пожелае да ми помогне, ако еврейските водачи Го помолят за това.*“ Той отива при тях и ги

моли да говорят с Исус вместо него.

Свещениците и водачите идват при Исус и му казват какво иска стотникът. „Моля те, помогни му — настояват те — той винаги е бил добър и полезен за нас. Той дори ни построи синагога.

Исус се съгласява да помогне. Тръгва към дома на центуриона. По пътя пратеник на стотника среща Исус и казва: „центурионът казва, че той не е достатъчно важен, за да дойдеш в дома му. Не е нужно да идваш.“ Исус не се връща; Той е повече от готов да отиде и да излекува слугата на центуриона, така че продължава да върви към дома на човека.

Когато стотникът чува, че Исус все още идва към дома му, той отива да Го посрещне. „Господи, аз самият не смятах, че съм достоен да те срещна“, казва той на Исус, „но всичко, което трябва да направя, е да говоря и знам, че слугата ми ще бъде изцелен. Вярвам, че имаш власт от небето, точно както аз имам власт от Рим. Трябва само да кажа на моите войници да направят това или онова и ще стане. Вярвам, че и при Теб е същото; ако просто Го заповядаш, то ще се случи.

Исус е удивен от това, което чува. Той казва на хората, които наблюдават: „Не съм намерил толкова голяма вяра дори в Израел.“ И на стотника казва: „Както си повярвал, така нека ти бъде.“ Точно в този момент слугата на стотника оздравява.

Този центурион не знае почти нищо за Бог. За него е много трудно да научи за истинския Бог поради живота си като войник, иголите, с които е израснал, и заради това, че евреите отказват да споделят за Бог с другите народи. Той дори забелязва, че еврейските водачи отхвърлят Исус и това го обърква. Но въпреки това той вярва. Той показва повече вяра дори от еврейските учители, които е трябвало да са по-наясно. Ние също можем да изберем да имаме тази вяра. Вяр-

Ваме ли в нещата, които Бог ни казва в Библията, че Той може да направи за нас? Само ако вярваме, ще бъде извършено за нас.

29. Възкресяването на сина на вдовицата от Наин

Затова той казва: Събуди се ти, който спиш, и стани от мъртвите и Христос ще те освети. ~ Ефесяни 5:14

Лука 7:11-17

КВ глава 32

Исус току-що е приключил разговора със стотника. Той изпитва радост, след като помага на този човек, който вярва в Него, въпреки че е римски войник. След това Исус и Неговите ученици тръгват към село Наин, което е на 25 километра. През целия ден, докато върви, хората Го следват, слушат Го и Му донесят своите болни, за да ги излекува. Хората, които вървят с Исус, са изпълнени с радост.

Когато стигат до Наин, те виждат нещо, което изведнъж ги кара много да се натъжат. Друга група хора се канят да погребат починал млад мъж. Мъртвият е единствен син на майка си, а тя е вдовица - съпругът ѝ също е мъртъв. Тази жена вече няма семейство. Ще бъде сама, и няма да има кой да се грижи за нея. Хората, които са с нея, усещат тъгата ѝ, докато вървят към гроба.

Хората, които са с Исус, срещат групата, която ще погребее младия мъж. Исус се приближава до майката и ѝ казва нежно: „Не плачи“. Той усеща тъгата ѝ и иска да я утеши. След това Той отива до носилката и я докосва. Всеки, който докосне мъртвец, се счита за нечист. Но Исус не става нечист, като го докосва, защото има власт над смъртта.

Всички изведнъж млъкват. Те искат да видят какво ще направи Исус. Той може да излекува толкова много болести. Може ли също да възкреси някого от мъртвите?

Тогава Исус казва високо и ясно: „Младежо, казвам ти, стани! Младият мъж отваря очи и Исус го хваща за ръката и му помага да седне. Тогава младият мъж започва да говори. Колко щастлива е майката, че отново може да прегърне сина си!

Хората били дошли на тъжно погребение, а сега всички славят Бога с радост. Те знаят, че тази сила, която Исус има, може да гоиде само от Бог.

Исус иска да ни утеши и да ни даде живот, точно както утешил майката и дал живот на сина ѝ. Когато Той гоиде да ни вземе на небето, можем да сме сигурни, че ще има силата да възкресява хора от мъртвите. Можем да вярваме, че Той е живот и дава живот на всеки, който вярва в Него. Ако вярваме в това, ще бъдем утешени, когато се случват тъжни неща. Нека благодарим на Бога за силата Му да ни дава живот и утеха!

30. Истинското семейство на Исус

*Защото всеки, който върши волята Божия,
той ми е и брат, и сестра, и майка.
~ Марко 3:35*

Матей 12:22-50; Марко 3:20-35; Лука 11:14-23

КВ глава 33

Исус обикаля, лекувайки, поучавайки и утешавайки хората. Неговите действия показват на всички какъв е Бог, нашият Отец. Но за съжаление, самите лидери, които трябва да бъдат изключително щастливи да посрещнат Исус, са разстроени от Него. Те започват да разпространяват лъжи за Исус. „Той използва силата на Сатана, за да изгонва демони“, казват те на хората.

Вярно ли е това? Разбира се, че не! Исус любезно пита: „Как може Сатана да прогони Сатана? Как може той да се бори сам срещу себе си?“ Исус продължава: „Който не е на моя страна, той е против мен. Не може да сте на моя страна и в същото време да сте против мен.“

Исус поглежда към фарисеите, които казват тази лъжа за Него. Те са твърде горди, за да признаят, че грешат. Той ги предупреждава: „Ако продължавате да отхвърляте истината, която Бог ви показва, ще извършите грях срещу Светия Дух.“ Ако хората откажат да слушат това, което Святия Дух им казва, тогава в крайна сметка Бог вече няма да може да достигне до сърцата им. Много е опасно да отхвърлим Святия Дух, когато Той се опитва да ни каже, че трябва да се покаем за нещо.

Исус учи хората на още нещо. „Не е достатъчно да бъде изгонен злият дух. Той може да си тръгне, но ако се върне и намери сърцето на човека празно, той ще влезе отново и ще доведе седем други зли духа.“ Исус иска да изгони злото от сърцата на хората, но за тях също е важно да приемат Него в сърцата си. Ако Исус изпълни сърцето на човек, тогава злото няма да може да влезе в него. Без Исус човек може да свърши още по-зле от преди.

Братята на Исус, синовете на Йосиф, чуват какво учи Исус. Те чуват, че Той работи усилено и изцелява хората, но фарисеите са Му разгневени. „Защо Той не е съгласен с фарисеите? Защо не се опитва да ги накара да Го харесат?“ – чудят се те. Когато чуват какво прави Исус, те се смушават. „Трябва да Го спрем“, казват те. Отиват при Мария и я молят да дойде с тях. Може би с нейна помощ биха могли да спрат Исус, за да не прави всички тези неща. Те не вярват, че Исус е Месията.

Исус все още учи хората, когато учениците Му съобщават: „Майка ти и братята ти те търсят.“ Исус знае защо са дошли майка Му и братята Му; дошли са да Го спрат, за да не върши Божието дело сред хората. Разбира се, Той любезно приема членовете на семейството Си, но също така казва на хората: „Майка ми и братята ми са тези, които вършат волята на моя Отец на небето.“ Исус обича майка Си и братята Си и те са много специални за Него, но не са единствените хора, с които може да бъде близък. Тези хора, които искат да вършат Божията воля, могат да бъдат най-близо до Исус.

Ако Му позволим да влезе в сърцата ни, за да ни помогне да вършим Божията воля, Той ще бъде още по-близо до нас от брат, родител или приятел. Всички Негови деца ще станат като семейство за нас и ще имаме повече любящи и мили братя и сестри, отколко-

то можем да си представим, защото всички ще бъдем изпълнени с любовта и добротата на Исус! Искаш ли да си част от това семейство?

31. Мълчи, утихни

*И така, оправдани чрез вяра, имаме мир с
Бога чрез нашия Господ Исус Христос.*

~ Римляни 5:1

Матей 8:23-27; Марко 4:35-41; Лука 8:22-25

КВ глава 35

Това е много натоварен ден за Исус. Той проповядва и лекува много часове. Слънцето залязва, а Той не е ял и не е почивал през целия ден.

„Нека прекосим езерото и да отидем от другата страна“, казва Исус на учениците Си. Те си казват говиждане с хората и се качват на лодката. Исус е много уморен, ляга и скоро заспива дълбоко. Учениците гребат с лодката и някои от хората, които слушат Исус, се качват на други лодки, за да Го последват през езерото.

Това е една прекрасна, спокойна вечер на езерото. Но изведнъж небето потъмнява, започва да духа силен вятър и настава огромна буря. Тя е толкова силна, че лодките започват да потъват. Учениците са силни рибари и знаят точно какво да правят по време на буря, но скоро разбират, че не могат да направят нищо, за да спрат потъването.

Изведнъж те си спомнят за Исус. Викат Го, но Той не отговаря. Къде е Той? Лодката вече потъва! Изведнъж блесва мълния и чрез тази светлина те виждат къде е Исус: Той спи спокойно. Те викват към Него: „Учителю, не те ли интересува, че сме на път да умрем?“ Виковете им събуждат Исус. „Спаси ни, Господи, умираме!“ казват те.

Исус се изправя, вдига ръката Си към небето и за-

повядва: „Мълчи, утихни!“ Бурята веднага спира и морето внезапно се успокоява. Облаците изчезват и звездите отново заблестяват. Исус тъжно поглежда учениците Си и им казва: „Защо се уплашихте? Къде е вашата вяра?“

Учениците мълчат. Хората от другите лодки мълчат. Всички те са видели как Исус се изправя и успокоява бурята. „Що за човек е този, че дори ветровете и вълните Му се покоряват?“ — шепнат си те помежду си.

Исус винаги е бил в мир. Той се доверява на Своя Отец и поради това доверие Му е дадена сила да успокои бурята. Но Неговите ученици нямат същата вяра. Те вярват в собствената си способност да оцелеят в бурята, докато накрая са принудени да приемат, че не могат да се спасят. Едва тогава, след като осъзнават своята слабост, те се сещат да помолят Исус за помощ.

„Къде е вашата вяра?“ пита Исус. Ако са имали вяра в Исус през цялото време, никога нямаше да стигнат до точката, в която да започнат да потъват. Ако бяха извикали Исус веднага щом бурята започна, те щяха да бъдат в безопасност и в мир през цялото време, точно както бе Исус.

Доверяваме ли се на Исус през цялото време? Оставаме ли близо до Него постоянно или отиваме при Него само когато осъзнаем, че не можем да направим нещата сами? Тези, които имат истинска вяра, ще помолят Исус да бъде с тях през цялото време. Сами не можем да направим нищо, но чрез Исус всичко е възможно.

32. Обсебените от гемони мъже

Върни се у дома при приятелите си и разкажи колко велики неща Господ направи за теб и как се смили над теб. ~ Марко 5:19

Матей 8:28-34; Марко 5:1-20; Лука 8:26-39

КВ глава 35

След отминаването на голямата буря, Исус и учениците Му продължават цяла нощ да пресичат езерото с лодката си. Рано сутринта излизат на брега. Там изглежда тихо, защото е далеч от най-близкия град, но веднага щом Исус и учениците Му слизат от лодката, те виждат нещо ужасно.

Двама мъже излизат тичешком от една пещера. От ръцете и краката им висят счупени вериги; кървят от порязвания, които сами са си нанесли; косите им са дълги, заплетени и мръсни и нямат никакви грехи. Те беснеят като опасни животни. Облагани са от демони. Никой не може да гоиде на този бряг, защото тези мъже са много опасни.

Учениците тичат обратно към лодката си, но Исус остава неподвижен, точно където е. Когато вдига ръка, двамата облагани от демони не посмяват да се доближат до Него, но са силно развълнувани и от уста-та им излиза пяна. Исус заповядва на злите духове да излязат от хората.

Двамата мъже чувстват, че Исус може да им помогне и се опитват да коленичат и да Му се поклонят, но демоните не им позволяват да говорят. Вместо това демоните проговарят чрез тях. Те казват: „Какво

общо имаш с нас, Исусе, Сине Божий? Моля те, не ни измъчвай!“

„Как се казваш?“ пита Исус. Демоните прогължават да говорят: „Името ни е Легион, защото сме много.“ Във всеки от тези мъже има не само един демон; а цяла група от тях. Тези демони знаят, че трябва незабавно да напуснат мъжете, и не са доволни от това. Малко по-далеч има огромно стаго свине, което принадлежи на хората от близкия град. „Нека влезем в тези прасета“, молят демоните. Исус им позволява да направят това. Веднага стагото свине пощурява и хуква към близката скала. Всички прасета скачат от скалата във водата и се удавят.

Пастирите на свинете виждат всичко, което се случва, и бързо изтичват да кажат на собствениците и останалите жители на града. „Всички прасета са мъртви!“ казват те.

Собствениците на свинете са много разстроени, защото губейки прасетата, те загубват много пари. Те са толкова ядосани за загубата на богатството си, че първата им мисъл е да обвинят Исус. Само да бяха разбрали, че Исус не може да защити техните свине, защото те са им станали като идоли! „Негова е вината, че прасетата са мъртви! Нека Го помолим да си тръгне веднага!“ казват те. Собствениците дори не разбират, че демоните на Сатана са унищожили прасетата им, а не Исус.

В този момент хората са толкова разстроени от загубата на богатството си, че не се възползват от шанса да бъдат напълно изумени от промяната в обляганите от демони мъже. Когато жителите на града пристигат, за да изпратят Исус, тези двама мъже вече са облечени, седят в краката на Исус и слушат Неговите учения. Вместо да се бунтуват, да се пенят и да атакуват, те са спокойни и тихи, а лицата им изглеждат мирни и миловидни. Хората са се страхували

да дойдат на това място заради тези мъже, но сега мястото е безопасно.

Исус знае, че жителите на града се нуждаят от повече време, за да помислят за случилото се. Те Го отхвърлят днес, но може да променят решението си, ако им се даде още един шанс. Той се съгласява да си тръгне незабавно и Той и учениците Му започват да се качват на лодките си. Но преди да си тръгне, Той възлага на двамата мъже специална работа. „Идете си вкъщи при приятелите си и разкажете за великите неща, които Господ е направил за вас, и как ви е показал милост“, казва нежно Исус. Мъжете искат да отидат с Исус; те се чувстват сигурни и обичани близо до Него и искат да слушат ученията Му. Но те се съгласяват да направят това, което Исус иска от тях. Те стават първите мисионери на Исус.

Двамата мъже не знаят много за ученията на Исус, но с радост споделят това, което им е известно: разказват какво е направил Той за тях. Няколко месеца по-късно Исус се връща на същото място. Този път никой не Го гони. Всъщност Исус трябва да остане тук три дни, защото има хиляди хора, които искат да Го слушат. Те искат да научат за състрадателния Божи Син, който помогнал на двамата обладани от демони мъже.

Свидетелството за това, което Исус направил за двамата мъже, довело много хора при Него, за да могат да бъдат благословени и подпомогнати. Искаш ли да помагаш на хората? Не е нужно да чакаш, докато опознаеш трудната теология; всичко, от което се нуждаем, е да споделим какво е направил Исус за нас като тези двамата мъже, които са излекувани от демони. Ще споделиш ли с другите, за да могат да имат възможността да опознаят Бог чрез Исус?

33. Болната жена и гъщерята на Яир

*Защото при теб е изворът на живота: в тво-
ята светлина ще видим светлина. ~ Псалм
36:9*

Матей 9:18-26; Марко 5:21-43; Лука 8:40-56

КВ глава 36

Веднъж един човек идва бързо при Исус, коленичи до краката Му и казва: „Малката ми гъщеря скоро ще умре; моля те, ела и положи ръцете си върху нея, за да бъде изцелена и да живее.“ Този човек е Яир, богат началник на синагогата.

Разбира се, Исус се съгласява да помогне на Яир. Заедно те тръгват към дома му. Учениците и много други хора Го следват. Всъщност толкова много хора са с Исус, че е трудно да се продължи напред. Той спира от време на време, за да излекува или утеша някого. Яир е много притеснен, че се движат толкова бавно. Той иска Исус да стигне до гъщеря му възможно най-скоро!

Изведнъж Исус спира и пита: „Кой ме докосна?“ Учениците не могат да разберат защо Той пита това. Не се ли блъскат всички в Него и не Го ли докосват? „Господи“, казват те, „Има толкова хора около теб, а ти питаш кой те е докоснал?“

Исус мило отговаря: „Знам, че някой ме е докоснал, защото от мен излезе сила.“ Исус продължава да гледа към тълпата и вижда една жена, която се опитва да се скрие сред хората.

„Аз бях“, казва жената и коленичи пред Исус, „Болна съм и кървя от 12 години. Изхарчих всичките си пари по

лекари, но никои от тях не можеше да ми помогне. Когато чух за Исус от Назарет, знаех, че Той може да ме изцели. Не исках да те безпокоя, Господи, затова се опитах да докосна само ръба на мантията ти. Знаех, че това ще е достатъчно, за да се излекувам и наистина се оказа така! Благодаря ти много!“ Тя плаче, докато говори.

Исус я поглежда и заговаря любезно. Той казва: „Ти беше изцелена, защото имаше вяра. Върви си с мир.“ Исус желае всеки да има вяра в Него като тази жена и затова иска хората да я видят и да чуят нейната история; затова Той спира и пита кой Го е докоснал. Жената се прибира у дома напълно излекувана, утешена и радостна.

Точно тогава един от слугите на Яир пристига с тъжно съобщение: „Г-н. Яир, няма нужда повече да безпокоите Учителя. Дъщеря ви почина.“ Яир се чувства много тъжен, но Исус го поглежда и му казва: „Не се страхувай. Само вярвай и тя ще бъде изцелена. Яир решава да се довери на Исус. Заедно те продължават да вървят към дома му.

Домът на Яир е пълен с шумни хора. Те са опечалени. А работата на музикантите е да издават много тъжни звуци, когато някой умре. Шумът е толкова силен, че Исус ги моли да млъкнат. „Тя не е мъртва, но спи“, уверява Той хората. Тези, които са там, се присмиват на Исус, когато казва това. Всички са видели, че момичето е мъртво. Защо Исус казва, че не е?

Той иска да влезе в къщата само с Яир, жена му и Петър, Яков и Йоан. Отива до леглото на детето, хваща ръката му и казва: „Момиче, казвам ти, стани“. Момичето веднага е върнато към живота и е напълно излекувано. Родителите ѝ я прегръщат и плачат от благодарност към Исус. „Не забравяйте да ѝ дадете малко храна“, усмихва се Исус, докато говори на майка ѝ, „Тя не е яла от много дни.“ Докато е било болно, мо-

миченцето не е можело да яде нищо, но сега, когато е отново здраво, то може да се наслади на вкусната храна. Представете си прекрасната, радостна вечеря, на която това семейство се наслаждава тази нощ!

Където е Исус, винаги има изцеление, утеха, живот и радост. И болната жена, и Яир знаят, че имат нужда от Исус и че Той може да им помогне в проблемите им. Ние също се нуждаем от Него. Нека Го помолим да бъде с нас и да ни донесе живот, здраве и радост.

34. Възстановителят

Но без вяра е невъзможно да Му се угоди, защото този, който идва при Бог, трябва да вярва, че Той съществува и че възнаграждава тези, които усърдно Го търсят. ~ Евреи 11:6

Матей 9:27-34

Исус тъкмо е бил в дома на Яир. Бил лекувал и връщал живота на хората. Всеки ден Той прави нещо, за да помогне на хората и да покаже, че Бог носи радост, изцеление и мир.

Исус е на път към друга къща. Докато върви, двама слепци започват да Го следват. Те викат: „Сине Давидов, смили се над нас!“ Те са чули, че Исус е лечител, и се надяват да пожелае да изцели и тях. Той продължава да върви, докато стига до къщата. Когато влиза вътре, двамата мъже Го последват.

Исус знае какво искат, но е важно да покаже на хората около тях колко вяра имат тези двама слепци. Той можел да ги изцели по пътя към къщата, но ги кара да чакат и им позволява да Го последват, за да може ясно да се види вярата им. Сега, когато са с Исус в къщата, Той ги пита: „Вярвате ли, че мога да го направя?“ Това е шанс за тези мъже да говорят за своята вяра в Исус. „Да, Господи, вярваме, че можеш да направиш това“, казват те.

Тогава Той докосва очите им и с любов казва: „Нека ви бъде според вярата.“ И тъй като тези мъже вярват, че Исус може да ги изцели, очите им се отварят. Сега могат да виждат!

Исус им казва: „Внимавайте да не казвате на никого.“ Но, разбира се, мъжете не могат да мълчат – всички

ки в района им чуват за това как Исус ги е излекувал!

Веднага след като тези двама души напускат Исус, някой довежда друг човек за изцеление. Този човек е облаган от демон и не може да говори. Той трябва да бъде изцелен от Исус и се нуждае да бъде освободен от демона. Исус веднага изгонва демона и човекът започва да говори.

Хората са изумени. „Това никога не се е случвало в Израел!“ казват те. Напълно ясно е, че Исус има сила, която идва от Бога. Как може някой да мисли, че Той не е Божият Син, Месията? Навсякъде, където отива, хората намират изцеление, утеха и свобода. Да бъдат около Исус е прекрасно.

Но свещениците не смятат това за прекрасно. Те ревнуват. Виждат, че хората слушат все повече и повече Исус, и все по-малко тях, и това не им хареса. Те отказват да повярват, че Исус е Месията, въпреки че това е очевидно. Започват да лъжат хората. „Той изгонва бесовете чрез Сатана“, казват те. Но Исус отговаря: „Защо някой ще се бори срещу себе си? Защо Сатана ще гони Сатана?“ Само Бог може да направи чудесата, които Исус прави. С лъжите си свещениците се затварят за действието на Святия Дух в сърцата си. Те отхвърлят това, което Бог се опитва да им каже.

Свещениците и всички, които гледат, имат шанса да повярват в Исус. Те могат да изберат, подобно на двамата слепци и обладания от демони мъж, да повярват, че Исус ги обича и желае да ги възстанови, или могат да изберат да вярват на лъжите за Него и да пропуснат чудесните Му благословения. Ние имаме същия избор. Избираш ли да имаш вяра в Него?

35. Да се научим да бъдем работници за Исус

***Товага твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти ще поникне скоро; и правдата ти ще върви пред тебе; славата на Господа ще ти бъде задна стража.
~ Исаия 58:8***

Матей 10; 14:1-2, 12-13; Марко 6:7-13, 30-32; Лука 9:1-10

КВ глави 37 и 38

Дванадесетте ученика следват Исус навсякъде. Те слушат ученията Му, гледат как изцелява болните и водят разговори с Него. Гледайки го, те се учат как да работят, за да могат да правят това, което прави Исус – да учат хората, за да могат да познават Бога и да разберат Неговия план за човечеството.

Сега е време да се научат да работят за Исус, но отделени от Него. Те ще бъдат изпратени да разказват на другите за евангелието и когато се върнат, ще разкажат на Исус всичко, което се е случило.

Исус казва: „Излезте по двойки в градовете. Кажете на хората, че небесното царство е близо. Изцелявайте болните, възкресявайте мъртвите и изгонвайте демони и го правете в Мое име. И не вземайте нищо със себе си, освен тояга и дрехите, които носите. Исус иска те да утешават хора, които са тъжни или уплашени, и да им кажат, че Бог ги обича. Неговите работници трябва да вярват, че Бог ще осигури това, от което се нуждаят.

Исус също казва: „Ще спите и ще ядете в домовете,

където хората ви поканят. Ако не искат да сте там, тогава трябва да си тръгнете тихо и да изтръскате праха от краката си. Ако хората не искат да ви дават нищо, уважавайте ги и дори не задържайте праха от града им на краката си!“ Учениците не трябва да се ядосват на хората, които се отнасят зле с тях. Те просто трябва да бъдат спокойни, да почиват в любовта на Отец и да се отнасят нежно към другите.

Исус казва на учениците Си: „По-късно може да се окаже, че говорите с царе и ръководители. Не се тревожете какво ще кажете; Божият Дух ще ви даде да знаете точно какво да говорите. Просто се доверявайте на Бог.“

Сега учениците са готови. Двама по двама отиват на първото си мисионерско пътуване. Когато се връщат, те са много развълнувани и искат да разкажат на Исус всичко, което им се е случило. Те казват на Исус за чудесата, които са извършили, и също така Му казват за някои грешки, които са направили. Исус ги слуша нежно и им дава съвет.

Той поглежда учениците Си и им казва: „Елате да отидем на тихо място, където можем да си починем.“ Учениците са уморени след мисионерското си пътуване и искат да останат сами с Исус. Има и други, които също се нуждаят от почивка с Исус: учениците на Йоан Кръстител. Йоан току-що е починал и учениците му са го погребали. Те са с разбити сърца и идват при Исус за утеха. Тези ученици също се присъединяват към Исус в това време на почивка.

Исус и учениците прекосяват езерото и стигат до една красива зелена област, която е далеч от градовете. Тук си почиват. Те говорят за Божието дело и как да го вършат по-добре. Учениците се чувстват щастливи да прекарат това време с Исус. Те виждат как Той се моли на Своя Отец рано всяка сутрин и разбират, че и те трябва да правят това.

Ето как учениците се научават да работят за Исус. Ние също можем да се научим да работим за Него. Той е повече от щастлив да ни научи как да споделяме Неговата любов с другите. Ще Му позволиш ли да те учи?

36. Храна за пет хиляди

***Очите на всички чакат Тебе; и ти им даваш
храната им навреме. ~ Псалм 145:15***

*Матей 14:13-21; Марко 6:32-44; Лука 9:10-17; Йоан
6:1-13*

КВ глава 39

Исус, Неговите ученици и учениците на Йоан се наслаждават на спокойна почивка край езерото, далеч от хората. Но тази почивка не продължава дълго. Твърде скоро хората разбират къде е Исус и започват да Го следват. Някои идват с лодки, а други идват към него пеш. След кратко време около Исус се събира голяма тълпа. Те искат да Го слушат и довеждат болните си, за да ги излекува. Много от тези хора са дошли отдалеч, защото са на път за Ерусалим за празника Пасха.

Исус обича всеки от тези хора и иска да им помогне. Той с радост ги учи за Божието царство. Хората толкова се наслаждават да Го слушат, че някои от тях дори забравят да седнат! Исус не получава възможност да си почине или да яде през целия ден, защото хората копнеят да бъдат близо до Него.

Следобед учениците казват на Исус: „Наближава вечерта, а хората не са яли цял ден. Трябва да отидат и да си купят храна. Изпрати ги у дома. Исус поглежда учениците Си и казва: „Дайте им да ядат“. Тогава Той поглежда Филип и пита: „Откъде да купим хляб, за да ядат тези хора?“ Ще повярват ли Филип и другите ученици, че Исус може да нахрани всички тези хора?

За съжаление, Филип не мисли, че ще е възможно да нахрани толкова много хора. „Осеммесечна заплата не би била достатъчна, за да се даде на всеки от тези

хора малко храна“, отговаря той.

Андрей мисли малко по-различно. Той казва: „Тук има едно малко момче, което има пет ечемични хляба и две риби. Но това е като нищо за толкова много хора. Той вярва, че Исус може да направи нещо с тази храна, но не знае как ще го направи.

Дори малката вяра на Андрей е достатъчна за Исус. „Донесете ми храната“, казва Той. След това моли учениците да разделят хората на групи и да ги накарат да седнат. В тълпата има 5000 мъже, както и много повече жени и деца. След като всички насядат, Исус започва Своето чудо. Той поглежда към небето, благославя храната, започва да разделя хляба и рибата и ги дава на учениците Си. Колкото повече разчупва храната, толкова повече храна има. Учениците вземат храна от Исус и я дават на хората.

Те с радост сядат да си починат. Те са гладни и уморени и са благодарни, че са получили простата храна, която Исус им дава. Когато свършват с яденето, остават дванадесет кошници с храна. Исус моли хората да вземат тази храна със себе си и да я споделят с другите.

Чрез тази история учениците научават, че когато сме с Исус, Той ще ни даде нещата, от които се нуждаем. Ако Го следваме вярно, не е нужно да се тревожим за храната или дрехите си; Той ще се погрижи да ги имаме.

Тази история също учи учениците как да помагат на другите. Помнете ли, че точно преди тълпата да пристигне, учениците говорят с Исус за това как да работят за Божието царство? Сега Той им показва как. Какво иска Исус от учениците да направят? Той ги моли да дадат храна на хората. Но откъде идва тази храна? Идва от Исус. Исус осигурява храната и учениците я вземат, за да могат да я дадат на хората. И

какво става с остатъците от храна? Хората ги вземат у дома и ги споделят с други!

Какво е храна или хляб в Библията? Това е Божието Слово. Хлябът също е Исус. Той иска ние, Неговите последователи, да споделяме Словото Му и истините Му с другите. Трябва да го правим точно както в тази история: ако искаме да споделим вестта за Божията прекрасна любов с другите, трябва първо да я получим самите ние от Исус. Ако сме с Него, Той ще ни даде правилните думи и ще ни покаже правилния път, за да споделим Вестта Му с другите. Ще има много за споделяне. Ще дойдеш ли при Исус, за да те нахрани и да ти даде нещо, което да споделиш с другите?

37. Нощ на езерото

Гледайки към Исус, автора и завършителя на нашата вяра. ~ Евреи 12:2

Матей 14:22-33; Марко 6:45-52; Йоан 6:14-21

КВ глава 40

Хората са развълнувани. Исус може да нахрани хиляди хора само с пет хляба и две риби! Със сигурност Той трябва да е Месията! Никой не би могъл да направи нещо подобно, освен ако няма Божията сила. Представете си какво може да направи една гържава с крал, който осигурява такава храна!

„Нека сега Го направим цар“, казват си хората. Някои от мъжете говорят с учениците. „Вижте, Исус изобщо не се опитва да стане цар. Той е толкова смирен и скромен, че не би се наложил да стане цар. Ние трябва да сме тези, които Го коронясват. Да го направим!“ Хората, заедно с учениците, започват да обсъждат как да направят Исус цар.

Той знае какво правят и е тъжен. Не е дошъл да започне земно царство; дошъл е да донесе Божието царство на хората, за да могат да бъдат спасени от греховете си. Той не може да им позволи да Го принудят да стане земен цар. Той моли хората да се върнат у дома.

Исус поглежда учениците Си и им казва любезно, но твърдо: „Искам сега да отидете от другата страна на езерото. Ще остана тук и ще се срещнем там утре.“ Учениците не са щастливи да направят това. Те искат да останат и да коронясат Исус за цар! Защо Той отпраща всички? Те искат да принудят Исус да позволи на всички да останат, за да могат да Го направят цар. Но

когато Го поглеждат, виждат, че Той няма да промени решението Си. Подчиняват Му се и влизат в лодката, но са много нещастни.

След като всички си тръгват, Исус прекарва нощта там сам, молейки се. Той знае, че Неговите ученици ще бъдат много разочаровани, когато разберат, че Той никога няма да стане земен цар. Знае, че учениците са разочаровани точно сега и са разстроени, че трябва да си тръгнат. Той се моли Бог да ги укрепи и да им помогне да разберат истината за това защо е дошъл на земята.

Вътре в лодката учениците разговарят за своето нещастие. Защо Исус не им позволи да Го направят цар? И защо свещениците и равините не Го харесват? Докато разговарят, те се чувстват все по-неудовлетворени. Когато се качили на лодката, нощта била спокойна и тиха. Но колкото повече говорят за това колко са разстроени, толкова по-облачно става небето. Внезапно върху учениците се изсипва жестока буря. Няколко часа те се борят с нея, опитвайки се да спасят себе си и лодката. Накрая разбират, че не могат да направят нищо. Ако Бог не ги спаси, всички ще се удавят.

Точно тогава блесва светкавица и те виждат нещо да идва към тях по водата. Ужасени са и извикват, мислейки, че е дух. Но това не е дух, а Исус! Той извиква: „Дерзайте, аз съм – не се страхувайте!“ Те са изумени да видят, че Исус върви по водата, също толкова лесно, колкото, когато ходи по сушата, и Той идва при тях.

Учениците изпитват такова облекчение и радост! Петър казва на Исус: Господи, ако си ти, нека дойда при теб по водата. „Ела“, поканва го Исус. Петър поглежда към Него, когато слиза от лодката, и започва да върви лесно по водата. Но изведнъж той престава да гледа Исус. Вместо това той поглежда приятелите си. Искра да види как го наблюдават, докато върви по водата. Поглежда и огромните, страшни вълни. Тези вълни не

му позволяват да вижда Исус. Изведнъж се уплашва и започва да потъва. Петър отново поглежда Исус и извиква: „Господи, спаси ме!“

Исус протяга ръката Си и спасява Петър. Той нежно пита: „О, маловерецо, защо се усъмни?“ Заедно те тръгват към лодката и влизат вътре. Петър мълчи. Той си мисли как всичко е било наред, докато е гледал към Исус, но щом се сеца за себе си и престава да Го гледа, всичко се обърква. Сам той не може да направи нищо; когато поглежда назад към приятелите си, за да види дали го гледат, той почти се удавя. Когато поглежда огромните вълни и престава да гледа към Исус, той почти потъна. Има нужда от Исус и трябва да гържи очите и мислите си насочени към Него. Ние също; ако спрем да гледаме Исус и престанем да мислим за Него и думите Му, ще бъдем в опасност.

Веднага щом Исус сяда в лодката, вятърът спира да духа и корабът изведнъж стига до брега, който Исус иска да достигнат. Учениците и останалите хора, които са в лодката, са изумени. Те се покланят в краката на Исус и с чувство на благодарност Му казват: „Ти наистина си Божият Син!“

„Маловерци“, беше казал Исус. Когато мислим за Исус, ние имаме вяра. Когато зависим от Него, за да живеем живота си, ние имаме вяра. Когато гледаме другите, проблемите си или себе си, губим вярата си, защото не виждаме Исус. Нека молим Исус да ни даде вярата Си, за да можем да бъдем укрепени и подпомогнати от Него! Нека не Го забравяме и така проблемите ни ще бъдат потопени под водата!

38. Финикийката

***Защото няма разлика между евреи и грък:
защото същият Господ е над всички и е ще-
дър към всички, които Го призовават.
~ Римляни 10:12***

Матей 15:21-28; Марко 7:24-30

КВ глава 43

Израелският народ вярва в нещо, което много натъжава Бог: мислят, че Бог обича и благославя само еврейския народ. Поради това израелтяните не учат хората от други страни за Бога. До Израел има страна, наречена Финикия, и хората там се покланят на идоли. Те не са успели да научат много за истинския Бог. Но Исус иска да научи учениците Си, че Бог обича *всички* хора. „Аз гоидох да спася *света*“, често казва Той. Бог обича целия свят, а не само израелтяните.

Един ден Исус завежда учениците Си във Финикия. Когато пристигат, една финикийка идва при Исус. Тя е чула за Него и идва при Него за помощ. „Сине на Давид, смили се над мен. Дъщеря ми е обладана от демон. Моля, помогни ми!“ извиква тя. Тя вярва, че Исус е единственият, който може да освободи дъщеря ѝ от злия дух.

Исус знае всичко за историята на тази жена. Всъщност Той е дошъл във Финикия, защото иска да ѝ помогне. Но също трябва да помогне на учениците Си да видят, че Бог обича *всички*, не само евреите.

Но Исус прави нещо доста странно. Когато жената Го моли за помощ, Той не ѝ отговаря. Тя продължава да Го моли за помощ, но Той не казва нищо. Той чака учениците да кажат какво мислят. Какво биха казали учениците? Дали ще се радват, че Исус пренебрегва

тази нееврейка, или ще им стане мъчно за нея? Дали ще помолят Исус да ѝ помогне, или ще Го помолят да я отпрати?

„Господи, отпрати я“, казват учениците. Не ги интересува, че тя страда. Исус се чувства наранен, но ѝ казва нещо, което се струва странно на учениците Му. Той казва: „Изпратен съм да спася изгубените овце на Израел.“ Учениците знаят, че Исус не говори така; Той винаги им казва, че е дошъл да спаси *света*, не само Израел. Дали учениците ще Го попитат защо говори по друг начин сега? Не, не го правят. Те просто приемат казаното от Исус, защото са съгласни с него. Щастливи са да мислят, че Исус е дошъл да помогне само на израилтяните. Те не виждат, че другите хора също се нуждаят от Бога. Това тревожи Исус.

Сега, след като учениците са показали какво е в сърцата им, Исус трябва да позволи на жената да покаже какво има в *нейното* сърце. Така че Исус отново трябва да направи нещо необичайно, нещо, което изобщо не звучи като Него. Той казва на жената: „Не бива да вземаме хляба на децата си и да го даваме на кучетата.“

Жената поглежда към Исус. Той изглежда толкова мил и състрадателен, но думите Му звучат толкова злобно. Звучи сякаш казва, че Божиите благословения са само за Божиите деца, евреите, и че тя е като куче, защото не е еврейка. Но в това вярват евреите; Исус не проповядва така. Сега жената трябва да избере. Ще повярва ли, че Исус я мисли за куче, или ще повярва в добротата Му?

Жената решава да повярва в добротата на Исус. За нея няма значение дали евреите я смятат за маловажна като куче; дори кучетата могат да бъдат третираны мило, нали? Тя казва: „Прав си. Кучетата не трябва да ядат хляба, който е предназначен за децата. Но дори те получават трохоите, които падат от масата. Тя е напълно сигурна, че точно както Израел е благословен

от Исус, тя също може да получи поне малко благословение от Него.

Той се обръща към нея и мило ѝ каза: „О, жено, твоята вяра е голяма! Ще направя това, което ме помоли.“ В този момент злият дух напуска малкото ѝ момиченце. Тази финикийка се прибира радостна, знаейки, че Бог я обича и се грижи за нея. Тя е точно толкова дете на Бог, колкото и всички израилтяни. Сега тя знае, че Бог иска да я благослови точно толкова, колкото благославя и израилтяните. *Всички хора са ценни и обичани от Бога!*

Учениците никога не забравят това, което Исус ги научи чрез тази финикийка. Тя вярва, че Бог я обича, въпреки че евреите искат да вярва, че Той не я обича. Бог обича всички хора и Неговите благословения са за всички нас, стига да вярваме в Неговата любов. Вярваш ли в това?

39. Храна и лечение за не-евреи

И на Неговото име ще се уповават езичниците. ~ Матей 12:21

Матей 15:29 – 16:12; Марко 7:31- 8:21

КВ глава 44

Исус и Неговите ученици пристигат в Декаполис, мястото, където Той е освободил двамата обладани от демони мъже. Спомняш ли си какво се случи там? Хората Го бяха изпратили да си върви, защото бяха разстроени, че са загубили всичките си свине. Исус ги уважи и си отиде, но им остави двамата мисионери: мъжете, които освободи от демоните. Тези мъже казаха на хората всичко за Исус. Бяха минали няколко месеца и когато Исус се върна на това място, хората са нетърпеливи да Го видят. Те вече не се интересуват от прасетата си; искат да Го слушат и да бъдат изцелени от Него.

Хората от Декаполис започват да се тълпят около Исус. Те Му донасят своите болни и Той изцелява всички тях. Един мъж, който е глух и не може да говори, идва при Исус за изцеление. Той го отвежда настрана, далеч от тълпата, слага пръстите Си в ушите му и докосва езика му. Тогава казва: „Отвори се“ и човекът успява да чува и да говори. „Не казвай на никого какво се е случило“, любезно му казва Исус. Но човекът не може да мълчи – толкова е развълнуван, че разказва на всички как Исус го е излекувал!

В продължение на три дни хората идват при Исус. Те толкова много копнеят да бъдат с Него, че дори спят навън под звездите, където е Той. Тези хора не

са израилтяни и знаят много малко за Бога. Но докато прекарват време с Исус, те започват да хвалят Бога. Приемат Исус като Месия, дори повече от евреите.

След три дни Той казва на учениците Си: „Съжалявам хората; те са тук от три дни и нямат повече храна за ядене. Не искам да ги изпратя гладни; може да са твърде слаби, за да стигнат до домовете си.

Това е шанс учениците да покажат вярата си в Исус. Те вече знаят, че Той може да използва само малко храна, за да нахрани хиляди хора; вече го е правил. Но хората тук са езичници, а не израилтяни. Ще повярват ли, че Исус би искал да нахрани езичниците точно толкова, колкото е искал да нахрани евреите?

За съжаление те не вярват в това. Съмняващите се ученици питат Исус: „Къде може някой да намери храна за толкова много хора?“ Исус ги пита нежно: „Колко храна имате?“ „Имаме седем хляба и няколко малки риби“, отговарят те.

Исус моли хората да седнат. Тогава взема хлябовете и рибите, благодари на Бога, разчупва ги и дава парчетата на учениците Си. С тази храна Той нахранва 4000 мъже, както и още много жени и деца. След като всички са яли, остават още седем кошници с храна.

Исус е показал на евреите, че Той и Неговият Отец искат да донесат изцеление и утеха. Сега Той показва това на хора, които не са евреи. Неговите ученици трябва да решат дали приемат Исус като Месия за целия свят, или предпочитат лъжите, на които учат фарисеите и садукееите. Днес имаме същия избор. Вярваме ли, че Исус е Спасителят на целия свят? Вярваме ли, че Той иска да се погрижи и за нехристияните?

40. Слепият във Витсауга

*Така че вярата ви да не бъде според човешка
мъдрост, но в силата на Бога.*

~ 1 Коринтяни 2:5

Марко 8:22-26

Исус е дошъл в град, наречен Витсауга. Той с любов започва да учи хората там и да лекува болните им. Тогава някой довежда при Него един слепец. „Моля те, докосни го и го изцели“, молят Исус.

Витсауга е град, който Исус беше благословил. Хората там са чули ученията Му и са видели чудесата Му и дори един от учениците Му, Филип, идва от Витсауга. Но за съжаление повечето от хората във Витсауга не вярват в Исус. Той иска да им покаже, че може да изцели не само този човек, но и всички в града, ако имат вяра.

Първо Исус мълчаливо хваща ръката на човека и го извежда извън града. Той може да излекува човека точно там и тогава, но избира да Го изведе извън града. Защо? За да покаже, че понякога трябва да излезем от места и вярвания, които ни пречат да имаме вяра в Исус.

Тогава Той прави нещо странно: плюе в очите на човека и слага ръцете Си върху него. Тогава Исус го пита: „Виждаш ли нещо?“ Човекът вдига очи и казва: „Виждам хора, но те изглеждат като ходещи гървета.“ Може ли човекът вече да вижда ясно? Не. Щом хората му изглеждат като гървета, той не може да ги види ясно! Има нужда повече от Исус и от повече вяра в Него, преди да може да бъде изцелен.

Човекът може да се прибере сега, но не го прави. Той

избира да остане с Исус още по-дълго. Докато остава с Него, Исус може да продължи да му помага. Той поставя ръцете си върху очите на човека още веднъж. След това кара човека да погледне отново. Този път, когато човекът поглежда, той може да вижда ясно. Хората вече не му приличат на гървета! Той е излекуван!

Исус нежно казва на човека: „Сега се върни у дома си. Не се връщай в града и не казвай на никого там как си бил излекуван. Исус казва това, за да избегне проблеми с ревнивите фарисеи.

Понякога изглежда, че молим Исус да ни помогне за нещо, но Той не отговаря веднага. Първо прави други неща, както направи с този човек. Но Той прави това, за да позволи на нашата вяра да расте. Понякога не можем да разберем нещата ясно, точно както човекът не можел да вижда ясно. Но ако продължаваме да прекарваме време с Исус и да гледаме към Него, Той ще може да ни помогне напълно, точно както помогнал на този човек. Чакането и упованието е част от това да имаш вяра. Избираш ли да вярваш, дори когато изглежда, че Исус не прави това, което искаш? Продължавай да Му се доверяваш; Той винаги ще прави това, което е най-добро за теб, в точното време.

41. Прославеният Божи Син

Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; Него слушайте. ~ Матей 17:5

Матей 16:13-28; 17:1-8; Марко 8:27-9:8; Лука 9:18-36

КВ глави 45 и 46

Исус прекарва известно време насаме с учениците Си. Той ги пита: „Кой съм аз според хората?“ Те Му отговарят: Еврейският народ те смята за пророк, но не и за Месия.

Тогава Исус пита: „Но според вас кой съм аз?“ Петър отговаря това, което той и всички ученици мислят. Той казва: „Ти си Христос, Месията, Синът на живия Бог“.

Исус благославя Петър за този прекрасен отговор и казва: „Това е нещо, което никои не ви е показал. Само моят Отец в Небесата ви е помогнал да го разберете. И моята църква ще бъде изградена върху това знание, че съм Божият Син.“ Тогава Исус моли учениците Си все още да не казват на никого, че Той е Месията, защото знае, че ръководителите в Израел ще създадат много проблеми, ако чуят това.

Исус продължава да говори на учениците Си: „Ще трябва да страдам и да умра, но ще бъда възкресен на третия ден.“ Когато казва това, учениците се натъжават. Те вярват, че Исус ще стане могъщ цар. Не могат да разберат, че Той ще трябва да умре. Петър се хваща за Исус и казва: „Не, Господи, да не ти се случи това!“ Исус поглежда Петър. Той знае, че Сатана го използва, за да Го изкуши. Сатана се опитва да накара Исус да каже: „Не, отказвам да страдам. Няма да позволя на хората да се отнасят лошо с мен.“ Затова, въ-

преки че звучи много строго, Исус казва: „Махни се за мен, Сатана. Това е грешно, защото човешките неща са по-важни за теб от Божиите.“

Тогава Исус любезно продължава да обяснява, че ще страда и че ако учениците Му Го последват, те също ще трябва да страдат, за да помагат на другите, точно както би направил Исус. Но Той утешава учениците Си, като казва: „Някои от вас тук няма да умрат, преди да ме видят да идвам в моето царство.“ Някои от Неговите ученици ще видят Исус в Неговата слава като Божи Син. За съжаление, учениците смятаха, че Той има предвид, че скоро ще стане могъщ земен цар. Но не това има предвид Исус.

Шест дни по-късно е време гумите на Исус да се събъднат. Той завежда Петър, Яков и Йоан на самотна планина. Първо Исус се отдръпва от тях, за да се помоли. Той се моли за сила да премине през кръста и за Своите ученици. Те също се молят, но скоро се уморяват и заспиват. Исус продължава да се моли. Той моли Бог учениците Му да видят малко от славата, която е имал, преди да напусне небето и да дойде на земята.

Бог отговаря на молитвата Му: внезапно небето се разкрива, портите на Божия град се отварят широко и ярка светлина слиза върху планината и Исус. Той се изправя и вече не изглежда просто като човешко същество, а като Божи Син, блестящ като слънце, с грехи, бели като светлина.

Учениците се събуждат и гледат, изумени. Скоро виждат, че с Исус има още две същества: Моисей и Илия. Моисей ни напомня за всички хора, които са умрели, вярвайки в Исус, и които ще бъдат възкресени, когато Той се върне. Илия, който е взет на небето, без да умре, ни напомня за всички хора, които все още ще бъдат живи, когато Исус се върне за нас, и които никога няма да умрат.

Мойсей и Илия са дошли да утешат и насърчат Исус, защото Той скоро ще отиде на кръста, но учениците мислят, че Мойсей и Илия са дошли, за да помогнат на Исус да стане могъщ цар. Мислят, че Мойсей и Илия може да останат за дълго време. Петър казва: „Учителю, добре е, че сме тук. Да направим три шатри: една за теб, една за Мойсей и една за Илия. Ако Петър наистина беше разбрал какво става, щеше да схване, че говори глупости. Но Исус е любещо търпелив с него.

Докато Петър още говори, светъл облак ги покрива и от облака се чува глас, който казва: „Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; Него слушайте.“ Когато учениците чуват този глас, падат на земята от страх. Исус вдига, докосва ги и казва нежно: „Станете, не се страхувайте“. Когато учениците вдигат очи, виждат, че там е само Исус; Мойсей и Илия са си тръгнали.

Петър, Яков и Йоан току-що са видели Исус в Неговата слава като Божи Син. Те тъкмо са чули Божия глас, който им казва, че Исус е Неговият Син и че трябва да Го слушат. За да бъдат част от Божието царство, за тях е много важно да разберат кой е Исус, така че Бог им го изяснява напълно. Ние също трябва да разберем това. Вярваме ли, че Исус е Божият Син?

42. Помогни ми да повярвам!

*Исус му казва: Ако можеш да вярваш, всичко е
възможно за този, който вярва.”*

~ Марко 9:23

Матей 17:9-21; Марко 9:9-29; Лука 9:37-45

КВ глава 47

Петър, Яков и Йоан току-що са видели Исус в блестяща слава. Лицата им грейват след видяното. Сега те слизат от планината с Исус и Той им казва: „Моля ви, не казвайте на никого какво сте видели, докато не възкръсна.“ Той знае, че все още никой не е готов да чуе тази история. Неговите ученици се чудят защо Исус говори за възкръсване от мъртвите. Те все още не разбират, че Той ще трябва да умре скоро, въпреки че непрекъснато им говори за това.

Скоро те намират останалите девет ученици и голяма група хора с тях. Деветте ученици изглеждат засрамени и обезсърчени. Исус знае какво става. Той отива при някои книжници и фарисеи и ги пита: „Какво искате от Моите ученици?“

Преди фарисеите да успеят да отговорят, един мъж казва: „Синът ми тук е обезпокоен от демон. Помолих учениците ти да го изгонят, но не можах. Книжниците и фарисеите се подиграват на учениците, защото не са в състояние да изгонят демона. Те карат хората да мислят, че щом учениците не са могли да изгонят демон, тогава може би в крайна сметка Исус не е толкова силен.

Исус тъжно поглежда хората и казва: „Имате тол-

кова малко вяра.“ Той може да помогне на хората само ако имат вяра. Без вяра Исус е прогонен. „Доведи сина си при мен“, заповядва Исус.

Когато мъжът довежда сина си, злият дух хвърля момчето на земята. То лежи на земята, мърда и крещи. Всички гледат мълчаливо. Исус пита: „Откога се случва това?“ - От дете - отговаря бащата. „Демонът е толкова подъл, че често хвърля сина ми в огъня или във водата, за да го убие.“

Бащата иска Исус да помогне, но той наистина не вярва, че Исус е достатъчно силен, за да освободи сина му. Затова казва: „Ако можеш да направиш нещо, съжали ни и ни помогни!“

Исус му отговаря: „Ако можеш да повярваш, всичко е възможно за този, който вярва.“ Сега бащата разбира, че Исус знае, че той не вярва в Него. Чувства се ужасно, когато осъзнава, че синът му все още е облаган от демон, защото той не вярва в силата на Исус. Бащата извиква и казва: „Господи, вярвам; помогни на моето неверие.“

Това е достатъчно. Разбира се, че Исус може да помогне! Той се обръща към момчето и казва: „Ти, ням и глух дух, заповядвам ти да излезеш от него и да не влизах повече.“ Момчето извиква силно още веднъж, след което остава на земята, без да помръдне. Хората около него мислят, че може да е мъртво, но Исус го хваща за ръката и му помага да се изправи. Благодарният баща приема сина си, който вече е напълно здрав, силен и свободен.

По-късно същия ден деветте ученика питат Исус: „Защо не можахме да изгоним демона?“ Исус отговаря: „Заради вашето неверие. Ако вярата ви е малка колкото синапено зърно, вие ще можете да местите планини и нищо няма да ви е невъзможно.“

Деветте ученици са твърде заети да мислят как

Исус ще стане цар. Те са завиждали на Петър, Яков и Йоан, които са се качили на планината с Исус, а те не са. Мислили са за собствената си нужда от величие, вместо да мислят за Исус и как да бъдат любящи и полезни като Него. Ако можеха да спрат да мислят толкова много за себе си и наистина имаха вяра в Исус, те биха могли да правят чудесни неща за Божието царство.

Тази вяра, която Исус предлага на Своите ученици и на всички хора, които наблюдават чудото този ден, се предлага и на нас. Нека помолим Исус да ни помогне да имаме повече вяра в Него!

43. Най-великият в Божието царство

И така, който смири себе си като това дете, той е най-голям в небесното царство.

~ Матей 18:4

Матей 17:22-23; 18:1-20; 20:20-28; Марко 9:30-37; 10:32-45; Лука 9:46-48; 18:31-34.

КВ глави 48 и 60

Исус и Неговите ученици вървят към Капернаум. По пътя учениците започват да спорят. „Кой ще бъде най-важният човек в царството на Исус? Мисля, че трябва да съм аз“, казва един от тях. „Не, аз съм по-велик“, възразява друг. Исус върви пред тях, така че учениците решават, че могат да спорят и Той няма да разбере за това. Но естествено, Исус знае какво правят.

След като пристигат в Капернаум, Исус събира учениците Си. — За какво спорихте по пътя? пита Той. Учениците изведнъж се засрамват. Те знаят, че са били егоисти и ревниви помежду си и никой от тях не знае какво да каже на Исус.

Накрая един от тях пита Исус: „Кой е най-великият в небесното царство?“ Исус отговаря: Който иска да бъде пръв, ще бъде последен от всички и слуга на всички. В Божието царство величието идва от това да обичаме другите и да ги поставяме на първо място, а не от това да мислим себе си за най-великите. Величието в Божието царство идва от знанието, че сме пълни с грозна гордост и че имаме нужда Бог да ни промени.

Тогава Исус повиква едно малко дете при Себе Си. Докато го държи, Той казва: „Ако не станете като

децата, не можете да влезете в небесното царство. Който се смири като това малко дете, той е по-голям в небесното царство.” Божиите последователи трябва да бъдат като деца? Защото истинските Божи последователи ще вярват в Него и ще Му се доверяват точно както малкото дете се доверява на родителите си и им вярва.

Сега Йоан признава на Исус: „Учителю, видяхме някой да изгонва зли духове в Твое име и го помолехме да спре, защото не ни следва.“ Учениците са почувствали ревност когато са виждали някой друг да прави неща в името на Исус. Но Исус иска те да знаете, че няма нужда да изпитват ревност. Всеки, който вярва в Исус, може да работи за Него. Исус казва: „Не го спирайте; ако някой прави чудеса от мое име, тогава той не може да говори против мен. Ако не е срещу мен, той е на моя страна.

Въпреки че Исус продължава да казва на учениците, че няма нужда да се чувстват ревниви един към друг и че никой не е по-велик от всеки друг, те все още не разбират. Няколко месеца по-късно Яков и Йоан, които са братя, идват при Исус с майка си. Майка им е направила много мили неща за Исус преди. Тя Му казва: „Моля те, остави двамата ми сина да седнат, един от дясната ти страна и един от лявата ти страна, в твоеото царство.“ Тя моли Исус да направи Яков и Йоан най-важните мъже в Неговото царство.

Исус може да види колко много Го обичат, но колко малко разбират Неговото царство. „Ще можете ли да преминете през всички неприятности, през които аз ще премина?“ пита ги Той. „Ще можем“, отговарят те. „Да, вие ще преминете през тези проблеми,“ Исус отговаря любезно, „но само моят Баща може да реши кой ще седи от лявата и от дясната ми страна.“

Когато другите десет ученика чуват какво са помолели Яков и Йоан, те се възмущават. Исус ги събира от-

ново и казва: „Земните царе са свикнали да командват хората. Но моите последователи няма да правят това.

В Царството Божие най-велики са не тези, които ръководят хората, а тези, които служат и помагат на другите. Дали Исус е дошъл на земята само за да накара хората да правят каквото поиска? Не, не е за това! Той е дошъл да ги спаси. Това е, което Той иска Неговите последователи да правят.

Исус живее, за да помага на другите. Той копнее Неговите ученици да разберат, че последователите Му ще правят същото, защото обичат всички точно както Бог ги обича. Исус иска да ни даде любовта Си към другите, така че ние също да живеем, за да им помагаме и да забравим за собствената си гордост. Готов ли си да приемеш този дар от Исус?

44. Пару в риба

И Този, Който Ме е пратил, е с Мен; Отец не Ме е оставил сам; защото винаги правя онези неща, които му харесват. ~ Йоан 8:29

Матей 17:24-27

КВ глава 48

Исус и учениците Му току-що са стигнали до Капернаум. Те идват често тук, така че хората ги познават добре. Точно тогава един от ръководителите на храма идва при Петър и започва да му говори. „Всички евреи плащат храмов данък. Вашият господар не плаща ли този данък?“ — пита той Петър.

Този въпрос е изпит. Ако Исус откаже да плати данъка, тогава ръководителите ще могат да кажат, че Той не спазва закона. Ако плати данъка, Той ще им даде възможност да решат, че в действителност не е Божият Син, тъй като трябва ли Божият Син да плаща данък? Въпреки че повечето хора плащат този данък, има група хора, които не трябва да го правят. Това са левитите, хората, които работят в храма. Ако левитите не плащат този данък, тогава, разбира се, Божият Син също не трябва да бъде молен да го плати.

Петър трябва да каже: „Оставете ме да говоря с Исус“ или може да каже: „Защо не Го попитате сами?“ Но вместо това Петър обещава: „Да, Исус ще го плати.“ Той не иска някой да си помисли, че Исус проявява неуважение към храма.

След това Петър отива до къщата, където ще се срещне с Исус и другите ученици. Исус вече знае всичко за случилото се. Когато среща Петър в къщата, Той го пита: „Какво мислиш? Царете вземат ли данък от

собствените си деца или само от чуждите?“ „От чуждите“, отговаря Петър. Би било немислимо един цар да таксува собствените си деца. „Тогава децата са свободни“, казва Исус.

Сега Петър разбира, че е създал проблем. Той не знае как да го реши, но Исус знае. Той казва любезно на Петър: „Не искаме да обидим храмовите ръководители. Иди до морето и хвърли въдицата. Вземи първата риба, която се появи. Когато отвориш устата ѝ, ще намериш пари вътре; занеси ги в храма за теб и мен.

Петър веднага се подчинява на Исус. Взема въдица и тръгва към морето. Хвърля кукичката и скоро хваща риба. И точно както е казал Исус, когато Петър отваря устата на рибата, вътре има монета.

Той занася монетата в храма, за да плати храмовия данък за Исус и за себе си. И докато го прави, разказва на другите за чудото как е получил тези пари.

Чрез това чудо водачите могат да видят, че Исус не иска да причинява проблеми. Също така е ясно, че Бог е осигурил тези пари за Исус, защото Той е Негов Баща и Му дава всичко. Още веднъж на хората е показано, че Исус наистина е Божият Син.

Той се доверява напълно на Своя Баща за всичко. Той иска и ние да Му вярваме по същия начин, защото когато вярваме в Него, ние също сме Божии деца. Вярваме ли, че Бог ни обича и ни осигурява всичко, стига да Му се доверим?

45. На празника Шатри

Който има Сина, има живот; а този, който няма Божият син, няма живот.

~ 1 Йоаново 5:12

Йоан 7:1-36, 37-53

КВ глави 49 и 50

Време е за празника Шатри, последният празник в годината. През цялата тази година Исус не беше на празниците в Ерусалим, за да избегне проблеми с еврейските водачи. Братята на Исус искат Той да дойде за Шатрите. „Моля, иди на празника“, казват Му те. Те искат Исус да се сприятели с еврейските водачи и да стане могъщ цар. Не са доволни, че Исус говори само за духовно царство и не изглежда заинтересован да стане земен цар.

Той казва на братята Си: „Моля, идете на празника без мен. Още не е време да тръгвам. Исус ще отиде само когато Неговият Отец Му каже, че е подходящият момент.

Когато хората пристигат в Ерусалим, те започват да се оглеждат за Исус. „Къде е той?“ – чудят се те. Искат да видят Него и чудесата Му. Свещениците също търсят Исус, надявайки се Той да направи нещо лошо, за да могат да Го накажат.

Исус пристига няколко дни по-късно, съвсем сам. Той е използвал различен път, за да дойде в Ерусалим, така че по-малко хора да Го видят, когато идва. Когато пристига в Ерусалим, Той отива в храма, където има много хора. Всички Го виждат да влиза. Изведнъж те млъкват и всички очи се вперват в Исус.

Той поглежда голямата група хора и започва да им говори и да ги поучава. Свещениците и вожачите искат да попречат на Исус да говори, но не могат. Ден след ден, до последния ден на празника, Исус поучава хората в храма. Той се опитва да им помогне да разберат, че церемониите по време на празника сочат към Него и че Той е дошъл да ги спаси от греховете им. Предупреждава ги, че ако се отвърнат от Него, Бог няма да може повече да ги защитава и ще се случат ужасни неща.

Хората обичат да слушат Исус. Свещениците никога не са ги учили на прекрасните истини, които Той проповядва. Но еврейските водачи са много недоволни, че хората харесват Исус толкова много, и затова изпращат шпиони да Го слушат, надявайки се, да Го хванат да казва нещо нередно.

„С каква власт поучавах? Кой каза, че можеш да правиш това?“ питат свещениците Исус.

„Аз проповядвам само това, което моят Баща иска“, отговаря Исус, „И това, което проповядвам, прославя Бога и помага на хората да разберат Неговия характер.“

Исус продължава да им говори. Той знае, че свещениците учат хората да спазват Божия закон, но всъщност самите те го нарушават, защото планират да убият Исус. И Божият закон казва да не се убива, нали? Исус ги пита: „Защо не спазвате закона? Вие показвате, че не познавате Бога. Ако познавахте Бог, щяхте да приемете Неговия Син.“

Свещениците знаят, че Исус е прав, но отказват да се покаят. През осемте дни на празника Бог пази Исус и свещениците не успяват да Го наранят. По време на празника много хора имат възможност да слушат Исус и да решат дали ще Го приемат за Месия или не.

В последния ден на празника фарисеите изпращат няколко мъже да арестуват Исус, но те се връщат без Него. — Защо не Го доведохте? – питат гневно фарисеите. Мъжете отговарят: Никога не сме чували човек да говори като Исус. Въпреки че са изпратени да обвинят и арестуват Исус, те слушат Неговото учение и разбират, че Той наистина е Божият Син и не могат да Го арестуват. „И вие ли сте били погведени?“ обвиняват ги фарисеите.

„Нека просто Го арестуваме сега!“ гневно решават фарисеите. Но някой ги спира като казва: „Не правете това! Противозаконно е да се прави това, без да Му се позволи първо да обясни!“ Това е Никодим. Той вярва в Исус и прави всичко възможно, за да Го защити от фарисеите. Те в отговор му се подиграват, като казват: „И ти ли си от Галилея като Исус?“ Но това, което прави Никодим, е достатъчно, за да ги спре. Същата вечер разочарованите фарисеи се прибират у дома, а Исус се изкачва на Елеонския хълм, за да пренощува.

Бог защитава Исус, така че фарисеите още не могат да Го арестуват. Бог позволява да минат още няколко месеца, за да даде възможност на водачите и останалите хора да повярват в Исус и да Го следват. Има моменти, когато мнозина около нас ще се противопоставят на истината, точно както правили еврейските лидери, когато Исус поучава толкова ясно. Това е техният избор и ние също имаме шанса да направим нашия собствен избор. Ще изберем ли да вярваме на истините, на които Бог ни учи, дори когато другите не им вярват?

46. Състрагателен Бог

*А Исус ѝ рече: Нито аз те осъждам;
Върви и не греши повече. ~ Йоан 8:11*

Йоан 8

КВ глава 50

Празникът Шатри е приключил. През всичките тези дни свещениците се надяват да хванат Исус да каже нещо нередно, но не успяват. Те искат да Го арестуват, но не се получава. Тогава им идва една идея: ще подмамят Исус да каже нещо грешно.

В деня след Шатрите Исус се връща в храма. Точно тогава свещениците довлечат при Него изплашена жена. „Хванахме я да нарушава седмата заповед“, казват те на Исус, „Моисей е казал, че хората, които правят това, трябва да бъдат убивани с камъни. Ти какво ще кажеш?

Исус знае, че това е капан. Ако заповяда да убият жената с камъни, защото не е спазила закона, те ще съобщят на римските власти, че Той създава проблеми. Ако им заповяда да не я убиват, ще кажат на хората, че Той не зачита Божия закон. Какво би могъл да направи Исус?

Той не казва нито дума. Вместо това започва да пише на земята. Свещениците се приближават да видят какво пише и тогава се засрамват. Той пише собствените им грехове на земята. Не записва имената им, но те знаят, че това са техните грехове. Тогава Исус се изправя и казва: „Който е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея.“ Тогава се навежда и продължава да пише на земята.

Враговете на Исус не могат да Го обвинят в нищо. Вместо това те са изправени пред собствените си грехове. Срамуват се, но са твърде горди, за да си признаят; и така един по един тихо си тръгват. Скоро остават само Исус и жената.

„Къде са хората, които те обвиниха? Никой ли не те осъди?“ пита я Исус любезно. — Никой — казва тя. Исус нежно отговаря: „Аз също не те осъждам. Върви и не съгрешавай повече.“ „Благодаря ти!“ — извиква жената. Тя моли Исус да ѝ прости и оттогава става един от Неговите най-верни последователи.

По време на Празника на шатрите Исус е учил хората, че Бог винаги е любящ и състрадателен. И когато фарисеите довеждат тази грешна жена при Него, как се отнася Той с нея? Той никога не е зъл или ядосан; Отнася се към нея с доброта и състрадание. Той ѝ помага. Ето как Бог се отнася и с нас.

Исус се връща в храма и поучава хората още малко. „Виждате ли тези високи светилници на празника?“ казва Исус: „Аз съм светлината; при мен ще можете ясно да виждате какво трябва да промените в живота си. Аз съм също истината; уча ви на истината за Отец. Виждате ли извора на празника? Аз съм водата и при мен ще почувствате, че имате всичко, от което се нуждаете. Всички неща, които хората могат да видят в храма, трябва да им покажат кой е Исус. Ще приемат ли това?“

Сега хората могат да избират. Дали биха приели Исус като Син на много любящ и състрадателен Бог? Днес имаме същия избор. Вярваш ли, че Исус е Божият Син и че и Той, и Неговият Баща са мили и състрадателни?

47. Исус изцелява слепец

Аз съм Исус... Изпращам те да отвориш очите им и да ги обърнеш от тъмнината към светлината и от властта на Сатана към Бога, за да могат да получат прощение на греховете и наследство сред онези, които са осветени чрез вярата, която е в мен.

~ Деяния 26:15, 18

Йоан 9

КВ глава 51

Няколко пъти Исус казва на хората: „Аз съм светлината на света“. Фарисеите не обичат да чуват това. — „Защо трябва да те слушаме?“ – питат те. Те са толкова ядосани на Исус, че вземат камъни, надявайки се да ги хвърлят по Него и да Го наранят. Но Бог защитава Исус. Той успява да се скрие и да избяга безопасно от фарисеите.

По пътя Той и учениците Му виждат как един слепец проси. Учениците питат Исус: „Защо този човек е сляп? Дали защото е съгрешил, или защото родителите му са съгрешили?“

Исус отговаря: „Той не е сляп поради нито една от тези причини. Това е нещо, което Бог допуска, за да може да се види Божието дело в живота на този човек.“ Евреите вярват, че ако ти се случи нещо лошо, то е защото си извършил грях. Но Исус обяснява, че това не винаги е вярно.

Той, светлината на света, идва при слепеца. Той ще донесе светлина на този човек. Исус коленичи до него, плюе на земята и прави малко кал. След това покрива очите на човека с тази кал. Тогава му казва: „Иди и се

измий в къпалнята Силоам“. Човекът не задава въпроси, а просто се подчинява на Исус и отива до басейна, за да измие лицето си. След като го измива, той проглежда.

Хората, които го познават, са изумени. Мъжът изглежда различно сега, когато очите му виждат. — Ти наистина ли си онзи слепец, който просеше? — питат те. „Да, аз съм“, уверява ги мъжът. Хората започват да го питат къде е лечителят му, но човекът не знае.

Фарисеите са единствените, които не са щастливи да видят този човек изцелен. „Исус го изцели в събота“, казват те гневно. Те бързо викат излекувания и започват да му задават много въпроси, за да го объркат. Тогава те започват да спорят помежду си. „Исус не е от Бога, защото не пази съботата“, казват някои. Но други фарисеи заявяват: „Как може човек да прави такива чудеса, ако е грешник?“

След спора фарисеите поглеждат излекувания и го питат: „Какво мислиш за човека, който те изцели?“ „Мисля, че Той е пророк“, отговаря мъжът.

Сега фарисеите викат родителите на човека и започват да задават въпроси и на тях. Те искат да поспорят на този човек и родителите му да повярват в Исус. Родителите се страхуват от фарисеите. Те не искат да отговарят на толкова много въпроси, затова казват: „Синът ни е роден сляп. Не знаем как може да вижда сега. Попитайте него за това, той е голям и може да говори сам!“

Фарисеите отново довеждат човека при себе си. „Бог е този, който те излекува, а не Исус; Исус е грешник“, възразяват те. Продължават да му задават много въпроси и се опитват да го объркат, така че да престане да вярва в Исус. Изцеленият мъж казва: „Не знам дали е грешник или не; всичко, което знам е, че бях сляп, но сега виждам. След още въпроси мъжът просто казва: „Вече ви казах какво се случи, но вие не ме слуша-

те. Защо пак ме питате? Искате ли и вие да бъдете Негови ученици?“

Фарисеите се ядосват все повече и повече и прогължават да се опитват да накарат изцеления човек да се колебае в свидетелството си. Но той придобива смелост от Бога, който му дава да говори правилните думи. Той казва: „Само някой, който идва от Бог, може да ме излекува така. Това никога не се е случвало досега.“ Разгневените фарисеи разбират, че той казва истината, но отговарят: „Вече нямаш право да влизаш в тази синагога.“

Човекът се натъжава от това и се отдалечава от синагогата. Но по пътя Исус го среща, за да го утеши. Човекът е щастлив да срещне Исус. Докато разговарят заедно, той научава кой е Исус. Покланя Му се. „Вярвам, че ти си Божият Син“, казва той.

Фарисеите са наблюдавали всичко това. Сега Исус поглежда към тях и казва: „Дойдох на този свят, за да гонеса Божията истина. Някои ще си помислят, че нямат нужда от нея, защото виждат, но тези хора всъщност са слепи. И някои ще си помислят, че са слепи, но ще приемат тази истина и ще ми позволят да им помогна да прогледнат.“ Ако хората приемат Исус, те ще забележат греховете си и ще отидат при Него за помощ, но ако откажат на Исус, те ще мислят, че са добре, когато всъщност са пълни с грехове.

„Искаш да кажеш, че сме слепи?“, питат фарисеите. Исус нежно отговаря: „Ако мислите, че не сте слепи, тогава трябва да можете да видите греховете си. Но вие отхвърляте светлината, която искам да ви дам, и не искате помощта ми. Така че вашите грехове си остават в живота ви.“

Исус дава зрение на слепия човек и той проглежда. Той също копнее да даде духовно зрение на фарисеите, за да могат да видят своите грехове и нуждата си от

Бога. Той иска да ни помогне да видим и собствените си грехове, за да може да ни помогне да ги премахнем. Ще приемеш ли Неговото изцеление?

48. Обичайки самаряните

Защото Човешкият Син не дойде да погуби живота на хората, но да ги спаси.

~ Лука 9:56

Лука 9:51-56; 10:1-24

КВ глава 53

Исус пътува от Галилея към Ерусалим. По пътя Той се надява да спре в Самария, за да нощува. Яков и Йоан отиват напред, за да помолят самаряните да приемат Исус и Неговите ученици същата вечер. Но самаряните отказват. Те харесват Исус, но не са доволни, когато чуват, че е на път за Ерусалим, защото не харесват хората в Ерусалим. „Ако е на път за Ерусалим, тогава не, Той не може да остане тук“, отговарят те.

Двамата ученици се връщат при Исус с лошите новини. Те са бесни на самаряните, за това че са били толкова груби към Исус. Те Го питат: „Искаш ли да запоядаме огън да падне от небето и да ги изгори, както направи Илия?“

Стотици години преди това пророк Илия е поискал огън да падне и да изгори някои войници, които идват да го заловят. И огън наистина пада. Всички мислят, че Бог е изпратил този огън, за да помогне на Илия, но сега Исус обяснява, че това не се е случило. Огънят е изпратен от Сатана, защото войниците са отхвърлили Бога и са отказали защитата Му.

Това, което учениците предлагат на Исус, не е нещо добро. Той ги поглежда с болка в очите и отговаря: „Това не идва от Бог. Човешкият Син дойде да спасява животи, а не да ги унищожава. Просто ще отидем в друго село да пренощуваме.“

Исус уважава самаряните и също знае, че ако им даде повече любов, те отново ще Го приемат. Няколко дни по-късно Исус събира седемдесет от Своите последователи и ги изпраща да бъдат мисионери за Него. „Вървете по двойки“, казва Исус, „и спете, където ви приемат, и яжте каквото ви дадат. Ако не ви искат там, тогава си тръгнете учтиво. Искам първо да отидете в градовете на Самария.

Този път самаряните приемат последователите на Исус и мнозина започват да вярват в Него. Те разбират, че макар да са били груби с Исус, Той им е дал само любов и грижа и това променя сърцата им.

Когато седемдесетте мисионери се връщат при Исус, те са радостни. „Господи, успяхме да изгонваме дори демони в Твоето име“, казват те на Исус. Те успяват да направят тези неща, защото имат вяра в Исус и думите Му. С тази вяра те успяват да благословят толкова много хора, включително и тези, за които по-рано са смятали, че не ги харесват. Ще приемеш ли призива на Исус да помагаш и на тези, които са груби към нас?

49. Десетте прокажени

Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен; Спаси ме и ще бъда спасен, защото ти си моята хвала. ~ Еремия 17:14

Лука 17:11-19

Исус е на път за Ерусалим и минава близо до Самария и Галилея. Точно преди да успее да отиде в едно село, десет мъже започват да викат към Него.

Хората, които са с Исус са уплашени. Тези десет мъже са прокажени! Проказата е най-страшната болест в библейските времена. Никой не може да я излекува. Прокажените трябва да живеят далеч от други хора, защото проказата лесно се предава от един човек на друг. И така, тези десет мъже живеят заедно, извън града. Те могат да бъдат само сред другите прокажени. Някои от тях са евреи, а други самаряни, но остават заедно, защото всички са болни от проказа.

Тези прокажени са чували за Исус и знаят, че Той е единствената им надежда. Те вярват, че Той може да ги изцели. Не се доближават до Исус, защото не им е позволено, но викат силно, за да ги чуе. „Исусе, Учителю, смили се над нас!“

Той ги вижда и извиква: Идете и се покажете на свещениците. Защо Исус ги изпраща при свещениците? Защото свещениците са тези, които оглеждат човека и решават дали има проказа или не. Тези мъже не могат да се върнат у дома при семействата си, освен ако свещениците не кажат, че са излекувани.

Десетте мъже вярват на Исус и веднага щом Той им казва да отидат при свещениците, те развълнувани отиват при тях. И като отиват, разбират, че са изле-

кувани. И когато свещеникът ги вижда, той казва, че наистина са изцелени.

Колкото може по-бързо, един от мъжете се връща и намира Исус. През целия път той хвали Бога на висок глас, защото е толкова благодарен, че е изцелен. Той намира Исус и коленичи пред Него, а лицето му докосва земята. Той иска Исус да разбере колко е благодарен, че отново е здрав.

Исус казва: „Не бяха ли десет човека? Къде са другите девет? Никой от тях не се върна, за да отгледат слава на Бога, освен този човек - и той не е евреин.

Този благодарен човек е самарянин. Евреите смятат, че Бог не обича самаряните толкова, колкото евреите, но Исус го излекува точно толкова добре, колкото и евреите прокажени. И защо самарянинът е единственият, който благодарен на Бога?

Исус му казва любезно: „Стани, върви си; твоята вяра те излекува.

Исус е готов да изцели всичките десет мъже и го направи, макар да знае, че не всички от тях са хвалили Бога за изцелението си. Прави го, въпреки това, че деветимата от тях ще бъдат неблагодарни. Прави го, защото знае, че има поне един от тях, който ще прослави Бога и ще бъде благодарен за здравето си.

Всеки ден Бог ни дава благословения. Дава ни дом, храна, грехи, семейство, живот и всички неща, на които се радваме. Понякога дори не забелязваме, че те са дарове от Бога, нали? Нека не бъдем неблагодарни като деветимата мъже. Нека благодарим на Бога за всички прекрасни дарове, които ни дава всеки ден!

50. Исус и децата

Оставете малките деца да идват при мен и не им пречете, защото на такива е Божието царство. ~ Марко 10:14

Матей 19:13-15; Марко 10:13-16; Лука 18:15-17

КВ глава 56

Исус обича децата и те обичат да бъдат с Него. Той винаги е мил и нежен и те се наслаждават на историите Му. Той копнее всички възрастни около Него да вярват в Него и да Му се доверяват по начина, по който го правят децата, толкова лесно и напълно.

Един ден група майки идват там, където е Исус. Те довеждат децата си със себе си, надявайки се, че Той ще ги благослови. Децата също са нетърпеливи да Го видят. „Моля, може ли да доведем децата си при Исус?“ майките питат учениците: „Бихме искали Той да благослови нашите деца.“

Учениците смятат, че Исус е твърде зает за подобно нещо. „Не безпокойте господаря“, казват те и започват да разпрачат жените и децата. Исус слуша през цялото това време и се чувства много тъжен, че учениците Му са отдали толкова малко значение на децата. Той бързо спира учениците Си и казва: „Оставете децата да дойдат при мен, защото Божието царство принадлежи на хората, които са като тях. Всъщност, който не приеме Божието царство като малко дете, няма да може да влезе в него.“

Исус иска хората да разберат, че всички трябва да вярваме в Него и да Му се доверяваме толкова лесно, колкото едно дете вярва и се доверява на родителите си. Това е по-трудно за възрастните, но те могат да

го направят, ако погледнат към Исус и Го помолят да премахне гордостта им и да промени сърцата и умовете им. Често възрастните са научили толкова много лъжи за Бог, че са им необходими много усилия, за да променят разбирането си и действително да повярват в истината за Него. Това е по-лесно за малките деца. Също така те се притесняват по-малко от възрастните да молят Бога за помощ.

Майките с радост довеждат децата си при Исус. Той ги взема при Себе Си, полага ръцете Си върху тях и ги благославя. Много от тези деца, когато порасват, стават силни последователи на Исус. Те никога не забравят този специален ден, в който Той им показва колко са обичани и ценни.

Децата са важни за Исус, когато Той е тук на земята, и те са важни за Него и сега. Дори малки деца могат да бъдат последователи и приятели на Исус. Той иска да чуе твоите молитви и иска да те научи за Себе Си чрез това, което четеш и чуваш за Него. Ще гойдеш ли при Него днес, за да може Той да те благослови, точно както благослови онези малки деца? И не забравяй да насърчаваш родителите си също да търсят Бога за благословение и мъдрост!

51. Богатият млаг човек

Тогава Исус, като го погледна, обикна го и му каза: „Едно нещо ти липсва: иди, продай всичко, което имаш, и раздай на бедните, и ще имаш съкровище на небето; и ела, вземи кръста си и ме последвай.“ ~ Марко 10:21

Матей 19:16-22; Марко 10:17-22; Лука 18:18-23

КВ глава 57

Има един богат млаг владетел, който наблюдава Исус. Той чува какво учи Той и го харесва. Гледа как Исус благославя децата един ден и решава да отиде и да говори с Него. „Харесва ми как Той благославя децата“, мисли си богатият младеж, „Мисля, че Той може да помогне и на мен. Винаги съм спазвал всички правила, но имам чувството, че нещо липсва в живота ми. Ще отида и ще говоря с Исус за това,“ решава той.

Богатият млаг владетел идва при Исус, коленичи пред Него и пита: „Добри господарю, какво трябва да направя, за да наследя вечен живот?“

Исус го поглежда мило и го пита: „Защо ме наричаш добър? Само Бог е добър.“ Дали този млаг мъж вярва, че Исус е просто добър човек, или, че е Божият Син? Исус иска той да мисли за това. Тогава му казва: „За да имаш вечен живот, трябва да спазваш Божиите заповеди.“

„Кои?“ – пита младият владетел. Исус му отговаря: Не убивай, не кради, не лъжесвидетелствай, почитай баща си и майка си и обичай ближния си като себе си.

Човекът отговаря: „Спазвам всички тези заповеди от младостта си. Какво още ми липсва?“

Исус го поглежда мило и изпитва такава любов към

него. Вижда, че този млад мъж наистина иска нещо повече в живота си. Той има богатство и чест, но няма мир и радост и Исус иска да му даде това. Този млад мъж все още не го познава, но никога не е отдал напълно сърцето си на Бога. Исус копнее този млад владетел да осъзнае нуждата си от Бога и да разбере колко много трябва да се промени характерът му. Исус иска да покани този млад мъж да бъде сред Неговите последователи и да помага в делото Му. Ще приеме ли той това, което Исус ще му каже?

„Едно нещо ти липсва“, казва му Исус, „ За да бъдеш съвършен, иди и продай това, което имаш, и го раздай на бедните, и ще имаш съкровище на небето. И ела и ме последвай. Исус знае, че богатството на този човек е по-важно за него от Бога. Той обича парите си повече, отколкото Бог, и има опасност да стане егоист и да забрави за нуждите на другите. Неговото богатство също ще му попречи да разбере колко много се нуждае от Бог. Богатството не е лошо нещо; то може да бъде огромно благословение, когато се използва правилно. Но когато стане по-важно от Бога в нечий живот, тогава то може да бъде опасно. В живота на този човек богатството му се е превърнало в идол.

Младият мъж поглежда Исус и чувства любовта Му. Той копнее да Го последва. Но сега трябва да избере между своето богатство и Исус. Това го натъжава. Защо не може да ги има и двете? Исус току-що му е казал: „Ще имаш съкровище на небето, ако направиш това.“ Ще повярва ли, че когато Исус го моли да се откаже от богатството си, Той всъщност предлага да му даде нещо по-добро вместо него?

Младият владетел решава, че не иска да се отказва от високото си положение и богатствата си. Той иска да последва Исус, но също така иска да запази нещата, които вече има. Той се чувства тъжен и се отдалечава от Исус.

Колко различен би бил животът на този човек, ако бе повярвал в Исус и Го бе последвал! Избирайки богатствата си, той показва, че всъщност никога не е спазвал Божиите заповеди. Той обича богатството си повече от Бога. За съжаление той отхвърля шанса да стане един от последователите и работниците на Исус и пропуска богатствата на небето.

Ние също трябва да избираме. Искаме ли наистина да следваме Исус във всичко, което Той желае от нас, и да получаваме богатства от небето, или предпочитаме нещата от този свят, които един ден ще изчезнат и ще ни оставят да се чувстваме празни? Исус ни предлага избора днес.

52. В нозете на Исус

„Марта, Марта, ти си внимателна и се тревожиш за много неща: Но едно нещо е необходимо: и Мария избра онази добра част, която няма да ѝ се отнеме.“ ~ Лука 10:41-42

Лука 10:38-42

КВ глава 58

Исус няма собствен дом, в който да спи всяка вечер; Той разчита на приятели в различни градове, които биха Му предложили храна и стая за спане. Често дори спи навън. Разбира се, Исус има нужда от почивка точно както всички ние, така че Той е благодарен на приятелите, които Му предлагат стая в домовете си. Едни от тези приятели са Лазар и двете му сестри, Мария и Марта, които живеят във Витания. Винаги, когато Исус се нуждае от спокойно място за почивка, Той ги посещава. Лазар и сестрите му наистина се радват Исус да идва в дома им и да слушат Неговите учения.

Веднъж Исус и Неговите ученици отиват във Витания, за да останат с Лазар за няколко дни. Както обикновено, Исус сяда и започва да учи хората, които са там. Една от тези, които Го слушат много внимателно е Мария. Тя е седнала тихо и не иска да пропусне нито дума от Исус.

Марта обаче има други неща предвид. Тя обича Исус и Неговите учения, но повече се тревожи за всички неща, които трябва да се свършат, за да могат Той и учениците Му да се чувстват удобно и добре нахранени. Тя е толкова заета да готви и сервира, че не мисли да седне да слуша Исус. Но докато върши работата си, поглежда към групата и вижда как Мария седи

там. Това я разстройва. Защо сестра ѝ не става да ѝ помогне?

Без да се замисли, Марта отива при Исус и пита: „Господи, не те ли интересува, че сестра ми ме е оставила да служа сама? Кажй ѝ да ми помогне!“

Исус я поглежда мило. Марта сякаш не го осъзнава, но тя току-що е прекъснала Исус докато Той поучава. Тя също Му казва, че трябва да разреши проблема ѝ със сестра ѝ. Толкова е разочарована, че дори не забелязва колко е груба с Исус. Но Той не иска да я притеснява. Поглежда я и нежно казва: „Марта, Марта, тревожиш се за толкова много неща, но има едно нещо, което е необходимо и Мария го избра; и то няма да ѝ бъде отнето.“

Какво има предвид Исус, когато казва, че е необходимо едно нещо? Той иска да каже, че трябва да отделим време, за да бъдем спокойни с Бога, да слушаме Словото Му и да получаваме Духа Му. Получаването на това ще донесе мир и радост и ще укрепи вярата ни. Има много неща за вършене всеки ден, но ако не отделим време първо да бъдем с Бога, тогава нито едно от тези неща няма да има значение. Всички задачи, които Марта изпълнява са важни, но не толкова важни, колкото слушането на Исусовите учения. Ако първо бе сещнала да слуша, тя и Мария по-късно щяха да намерят време и сили да направят всички останали неща. Но тъй като Марта е толкова заета да върши нещата около къщата преди всичко друго, тя няма да има време да слуша Исус и пропуска най-важното.

Исус е благодарен за грижите на Марта към Него, но това, което Той иска дори повече от нейното готвене и гостоприемство, е тя да слуша думите Му и да ги направи част от себе си. Това се опитва да ѝ каже Той. Подобно на Мария, ние трябва първо да избираме времето с Исус всеки ден, преди да вършим други неща, които ни правят твърде заети, за да сме с Него. Ако поставим Исус на първо място, Той ще ни помогне да

свършим всички неща, които трябва, и Неговите истини ще бъдат в сърцата и умовете ни, докато ги вършим. Даваме ли на Исус част от нашето време всеки ден?

53. Лазар

Исус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мене, ако и да умре, ще оживее. ~ Йоан 11:25

Йоан 11:1-44

КВ глава 58

Един ден при Исус идва пратеник и Му казва: „Твоят добър приятел Лазар е болен.“ Мария и Марта, сестрите на Лазар, искат Исус да побърза да отиде във Витания и да го излекува. Но Той изчаква още два дни, преди да започне дългото пътуване до Витания.

Учениците са объркани. Защо Исус чака толкова дълго, преди да отиде да помогне на приятеля Си? Те не знаят, но Исус изчаква Лазар да умре, преди да отиде във Витания. Тогава Той казва на учениците Си: „Сега ще отидем във Витания. Лазар спи.“

„О, това означава ли, че вече е по-добре?“ – радостно питат учениците. „Не – отговаря Исус, – Лазар е мъртъв. Но това, което ще се случи после, ще направи вярата ви по-силна. Исус трябва да стои далеч от дома на Лазар и да го остави да умре, за да може да се извърши чудо – чудо, което да укрепи всички последователи на Исус. Чрез него дори свещениците и водачите и онези, които мразят Исус, ще имат шанс да Го приемат отново.“

Когато Той пристига в дома на Лазар, вече е пълно с хора за погребението. Той вика сестрите. Първо Марта идва при Исус. Тя Му казва: Господи, ако беше тук, брат ми нямаше да умре. Тя не може да разбере защо Исус остави брат ѝ да умре, но все още вярва, че Той ги обича. Тя казва: „Знам, че дори сега Бог ще ти даде

Всичко, което поискаш от Него.“

„Брат ти ще възкръсне“, насърчава я Исус.

„Да“, казва тя, „знам, че ще възкръсне при възкресението в последния ден.“

Исус ѝ казва: „Аз съм възкресението и животът. Вярваш ли в това?“ Марта отговаря: Да, Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който е изпратен на света. Тя е сигурна, че един ден Лазар ще бъде възкресен отново, но не мисли, че Исус ще го възкреси сега.

Тогава Мария идва при Исус, коленичи в нозете Му и също Му казва: „Господи, ако Ти беше тук, брат ми нямаше да умре.“ Исус нежно я пита: „Къде го сложихте?“ Сестрите веднага Го завеждат при гроба, където са положили Лазар.

Тогава Исус започва да плаче. Хората се опитват да разберат защо. „Той наистина обича Своя приятел“, казват си те, „Защо не го изцели?“ Но Исус не плаче само защото Лазар е мъртъв. Той плаче, защото усеща болката и тъгата на приятелите Си. Също така чувства болката, която грехът е причинявал на хората в продължение на хиляди години. И докато гледа групата хора там, Той знае, че много от тях никога няма да Го приемат за свой Спасител, и планират да Го убият, при положение, че всичко, което Той иска, е да им даде живот. Ето защо Исус плаче.

Стигат до гроба на Лазар. Това е пещера, покрита с огромен и тежък камък. Исус заповядва: „Отстранете камъка“. Ще Му повярват ли достатъчно Неговите приятели, за да отворят гробницата? Отначало Марта казва: „Но, Господи, той е мъртъв вече четири дни; той вече мирише. Исус я поглежда нежно и казва: „Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш Божията слава?“ Това е достатъчно за Марта да повярва. Камъкът е отместен и хората наблюдават. Наистина ли Исус ще върне Лазар към живота?

Исус, застава до гроба и започва да се моли на глас: „Отче, благодаря ти, че ме чуваш и знам, че винаги ме чуваш, но казвам това заради хората, които стоят тук, за да могат да повярват, че ти си ме изпратил.“ Исус уведомява хората, че Той е Божият Син и Неговото чудо ще докаже това.

Тогава Той казва високо и ясно: „Лазаре, излез вън!“ Хората гледат мълчаливо как Лазар се изправя и излиза. Все още е увит в грехите, с които са го погребали. „Развържете го и го оставете да си ходи“, нарежда нежно Исус. Приятелят му вече няма да има нужда от тези грехи – той се връща при семейството си, напълно здрав. Божият Син, животворящият, Възстановителят, е върнал живота на Лазар. Той иска да даде живот и на нас. Ще приемеш ли живота, който Той иска да ти даде?

54. Закхеѝ

Защото Човешкият Син дойде да потърси и да спаси изгубеното. ~ Лука 19:10

Лука 19:1-10

КВ глава 61

Исус е на път за Ерусалим и докато пътува, минава през Йерихон. Един човек на име Закхеѝ, който живее в Ерихон, трябва да се срещне с Исус, така че това е мястото, където Исус отива.

Закхеѝ е еврейски бирник. Той е много богат и хората не го харесват, защото знаят, че е станал богат като взема от хората твърде много пари за данъци. Но Закхеѝ се променя. Той е слушал Йоан Кръстител да проповядва край Йордан. Престанал е да взема от хората допълнителни пари и е започнал да ги моли за прошка, но повечето хора не вярват, че се е променил, така че все още го мразят.

След смъртта на Йоан Кръстител Закхеѝ се изпълва със скръб, но отново чувства надежда, когато чува за Исус. Когато разбира, че Исус идва в Ерихон, той копнее да Го види. Само да може поне да зърне Исус, той знае, че ще намери сили да продължи да се променя.

Един ден той чува, че Исус е пристигнал в Йерихон. Бързо отива да Го види, но има твърде много хора. Закхеѝ е много нисък човек, така че всички около него изглеждат много по-високи и му пречат да види Исус. Но Закхеѝ наистина иска да Го види! Изведнъж той вижда черница и решава да се покатери на нея, за да може да вижда по-добре. Не го интересува дали хората смятат, че е срамно богат и важен човек да се качи на дърво – той иска да види Исус!

Закхей наблюдава как Исус и голямата група хора се приближават до гървото. Радва се само да види Исус; не очаква Той наистина да спре под гървото и да говори с него – но Той прави точно това!

„Закхей – казва Исус, като поглежда нагоре към бирника, – побързай, слез долу, защото днес трябва да остана в къщата ти.“

Исус иска да остане в *неговата* къщата? Това радва Закхей! Той си е мислил, че само ще зърне Исус, но сега Исус предлага да остане в дома му и да прекара време лично с него! Свещениците също са изумени. Те се споглеждат и казват: „Защо Исус иска да отиде в дома на грешник?“

Закхей бързо слиза от гървото. Той знае какво мислят свещениците и останалите хора за него. Той иска всички да знаят, че наистина желае да се промени и че наистина се е покаял. И така, точно там, пред всички, Закхей застава и казва на Исус: „Господи, ще дам половината от притежанията си на бедните. А на тези, които съм измамил, ще върна четири пъти повече, отколкото съм им взел.“

Исус казва на Закхей: „Днес спасението дойде в този дом. Той насърчава Закхей, защото знае, че от известно време слуша Божия Дух, покаявайки се и променяйки се. Исус завършва, като казва на хората: „Защото Човешкият Син дойде да потърси и да спаси изгубеното.“ Той напомня на хората, че Неговото дело е да спаси всички, които се нуждаят от спасение. И кой има нужда от спасение? Всички хора! Ако бяхме свършени, Исус никога нямаше да идва на земята, за да ни спаси. Това, което Той иска най-много, е да слушаме Неговия Дух и да Го приемем, за да може Той да ни промени и спаси. И Закхей прави точно това от известно време.

Колко щастлив е Закхей за това че Исус е дошъл в дома му! Колко радостен е Исус да прекара време със

Закхей и да му помага! Оттогава Закхей и семейството му стават щастливи последователи на Исус.

Ние също можем да изберем да слушаме Божия Дух, точно както направил Закхей. Ще Го помолиш ли да ти покаже, чрез Своя Дух, какво трябва да промениш? Ще Му позволиш ли да ти помогне?

55. Вартимей

Господ отваря очите на слепите; повдига наведените; обича праведните. ~ Псалм 146:8

Матей 20:29-34; Марко 10:46-52

Вартимей и приятелят му са седнали край пътя точно до Ерихон. Всеки ден те сесят там и молят за храна или пари. Те правят това, защото и двамата са слепи.

Един ден чуват голяма тълпа хора да излизат от Ерихон. Те се чудят какво се случва. Тогава чуват, че Исус от Назарет току-що е бил в Йерихон. Има голяма тълпа, защото всички тези хора Го следват! Те са чули, че Той може да лекува и дори прощава грехове. Всъщност Той току-що е простил на бирника Закхей!

Вартимей наистина иска да знае, че Бог е простил греховете му. Той не е добър човек. Сега е сляп просяк, защото не е живял добре. Той съжалява за греховете си и иска да се промени. Съгласен е да бъде сляп до края на живота си, но иска да е сигурен, че Бог му прощава и че може да се промени.

Вартимей и приятелят му започват да викат силно: „Смили се над нас, Господи, сине Давидов!“ Хората около тях се притесняват от виковете им и им казват да престанат. Но Вартимей няма да спре. Той и приятелят му викат още по-силно: „Сине Давидов, смили се над мен!“

Исус чува виковете на тези двамата слепци. Познава тъжните им истории. Спира, застава неподвижно и ги вика да дойдат при Него.

Някой идва при Вартимей и неговия приятел и казва: „Добра новина! Изправете се! Той ви вика!“ Дватама мъже са чули Исус да вика и няма нужда някой да идва

да ги вземе. Въпреки че са слепи, те оставят връхните си грехи на земята, изправят се и препъвайки се тръгват, доколкото могат по посока на Исусовия глас и така стигат до Него.

Вартимей е много щастлив. Исус е милостив! Той е готов да им помогне! Когато стигат до Него, Той любезно ги пита: „Какво искате да направя за вас?“

Това, което Вартимей иска повече от всичко, е да му бъдат простени греховете. Исква грешното му сърце да бъде изцелено. Но сега той също вярва, че Исус може да изцели зрението му. И затова казва на Исус: „Бих искал да прогледна“.

Исус докосва очите им и казва с радост: „Вървете, вашата вяра ви изцели“. Веднага Вартимей и приятелят му проглеждат. Сега могат да виждат! Очите им виждат, но сърцата им също виждат любовта и доброта на Бога. Тези двама радостни мъже започват да следват Исус този ден.

Исус иска да даде и на нас духовно зрение. Той желае да можем да видим Неговите истини, любов и доброта. Ще Го помолш ли да ти подари таква зрение?

56. Парфюм за Исус

И ходете в любов, както и Христос ни възлюби и предаде Себе Си за нас в принос и жертва на Бога за благоуханна миризма.

~ Ефесяни 5:2

Матей 26:6-13; Марко 14:3-11; Лука 7:36-50; Йоан 11:55-12:11

КВ глава 62

Исус е отседнал във Витания със Своите скъпи приятели Лазар, Мария и Марта. Докато е там, един фарисей на име Симон прави голяма вечеря за Него и Неговите приятели. Симон е благодарен на Исус, защото Той го е изцелил от ужасната болест проказа. Разбира се, Лазар също е на празника. Марта сервира на масата, а Мария е подготвила специален подарък за Исус.

Тя Му е дълбоко благодарна. Той я е освобождавал седем пъти от демони. Когато другите са смятали, че за нея няма надежда, Исус винаги е бил готов да ѝ помогне, докато най-накрая е напълно освободена от греховете си. Тя искала да направи нещо специално за Исус и е спестявала пари в продължение на много месеци, за да купи най-скъпия парфюм от нарц за Него – такъв, който се използва за царете.

Сега, по време на тази специална вечеря, тя решава да даде на Исус своя подарък. Тихо донеся парфюма, счупва кутията с алабастър и го излива върху Исус. Малко върху главата Му, а останалото върху краката Му. Тогава коленичи до краката Му и започва да плаче, мислейки си колко любящ и милостив е Исус и колко благодарна се чувства. Докато плаче, сълзите ѝ капят върху краката на Исус. Тя бързо се опитва да ги изтрие

с дългата си коса.

Надява се никої да не забележи какво прави, но прекрасната миризма на парфюм изпълва стаята. Тя чува учениците да шепнат помежду си. Тогава Юда казва: „Каква загуба! Този парфюм можеше да бъде продаден за 300 сребърника и парите да се използват за подпомагане на бедните. Останалите ученици се съгласяват с него.

Мария се чувства смутена и обърквана. Не може да обясни какво прави; току-що е почувствала, че трябва да покаже любовта и благодарността си към Исус, и затова се е държала по този начин. Тя не знае, че Божи-ят Дух ѝ е дал идеята да го направи по този начин. Тя просто си е мислила: „Дали Лазар и Марта също ще се почувстват раздразнени от това, което правя? Исус също ли е разстроен? Тя бързо се опитва да си тръгне, но Исус започва да говори.

Първо говори на учениците: „Оставете я. Защо я безпокоите? Тя направи добро нещо. Винаги ще имате бедни сред вас, но не винаги ще имате мен. Тя направи за мен всичко, което можа, и то точно преди погребението ми.“

Сега Мария чувства облекчение. Исус е приел нейния дар! Няма нужда да обяснява на никого защо е направила това. Той казва: „Където и да се проповядва евангелието по целия свят, хората ще помнят какво направи тя тук.“

Изливането на парфюма не е напразно; то е красив урок на любов и благодарност. Мария не е искала нищо друго освен най-доброто за Исус, защото Той ѝ е дал всичко. Исус е изпълнен с радост, когато вижда, че поне един човек е разбрал любовта Му към нас. Забелязахте ли, че парфюмът изпълнил цялата стая и всички разбрали това, въпреки че Мария не казала нищо? По същия начин, ако обичаме Исус и сме Му благодарни за

всичко, което прави за нас, другите ще забележат, въпреки че не казваме нищо. С тази любов към Исус евангелието ще бъде проповядвано на целия свят.

Не всички харесват казаното от Исус. Юда е вбесен, че Исус не е съгласен с него и вместо това защитава Мария. Той всъщност не се интересува от помощта на бедните; а просто се чувства неудобно от акта на любов на Мария към Исус. Той е толкова ядосан, че решава да предаде Исус и същата нощ отива при свещениците и предлага да им Го предаде срещу тридесет сребърника.

Симон, който е домакин на вечерята, също не харесва случилото се. Той си мисли: *„Ако Исус беше пророк, щеше да знае колко грешна е тази жена.“* Не е честно, че той си мисли това, защото той е този, който е накарал Мария да съгреша. Исус знае това и разказва притча, така че Симон да види урока, без да се смути пред всички гости.

„Симоне – казва Исус, – имаше едно време двама мъже, които дължаха пари. Единият дължеше 50 сребърника, а другият 500. Никой от тях не можеше да плати това, което дължеше, затова кредиторът прости и на двамата. Кой мислиш, че ще обикне кредитора повече?“

„Този, който дължи повече“, отговаря Симон. „Точно така“, казва Исус. „Влязох в къщата ти, но ти не ми даде вода за краката ми, а Мария ги изми и избърса с косата си. Ти не ме поздравя с целувка, но Мария целуна краката ми. Виждаш ли това? Тя показа много любов, защото многото ѝ грехове са простени. Но онези, на които им е простено малко, ще обичат само малко.“

Тогава Исус поглежда Мария любезно и ѝ казва: „Вярата ти те спаси; върви си с мир.“

Симон е променен завинаги след това. *„Сега разбирам“*, осъзнава той. *„Мислех, че греховете ми не са тол-*

кова лоши, и затова не осъзнавах колко много се нуждая от прошка. Не съм бил благодарен на Исус, както трябва. Сега Симон обича Исус и се разкайва за греховете си. След това той става силен последовател на Исус.

Любовта, която Мария изпитва към Исус, може да бъде наша. Колкото повече разбираме колко много Исус е направил и прави за нас, толкова повече благодарност и любов ще изпитваме. Няма да е необходимо да казваме много; хората ще забележат дали обичаме Исус само по начина, по който живеем живота си. Нека помолим Исус да ни покаже Своята любов и да ни помогне да видим това, което е видяла Мария. С тази любов животът ни ще проповядва Евангелието по целия свят.

57. Триумфалното Влизане

Радвай се много, дъще сионска; извикай, о, дъще ерусалимска, ето, твоят Цар идва при теб; Той е праведен и носи спасение; кротък и язди магаре, магаренце, рожба на ослица.
~ Захария 9:9

Матей 21:1-11; Марко 11:1-10; Лука 19:29-44; Йоан 12:12-19

КВ глави 63 и 64

На следващия ден след празника в къщата на Симон Исус моли учениците Си да отидат до близкото село. „Там ще намерите младо магаре, осле; развържете го и ми го докарайте. Когато стопаните ви попитат защо го отвързвате, кажете им, че Господ има нужда от него.“ Исус е на път да изпълни пророчеството на Захария, което казва, че Той ще дойде в Ерусалим като цар, яздейки магаре.

Учениците са много развълнувани. Те говеждат ослето при Исус и докато правят това, разказват на всички какво се случва. „Най-накрая“, мислят си те, „Исус ще дойде в Ерусалим, за да направи Себе Си цар! Останалите хора си мислят същото и скоро големи тълпи хора са готови да гледат как Исус идва в Ерусалим на магарето.

Въпреки че Исус знае, че хората не разбират какво прави, Той все пак трябва да го извърши. Прави го защото пророк Захария е написал, че това ще се случи, а също и, защото е много важно всички хора да Го забележат. Ще Го видят да язди магарето като цар. След това ще Го видят на кръста. Когато тези хора изучават Писанията, ще разберат, че Исус е изпълнил

съвършено пророчествата и че Той наистина е Божи-
ят Син.

Докато Исус язди, все повече и повече хора се тъл-
пят наоколо. Те започват да размахват палмови клон-
ки, да пеят хвалебствия и да викат на висок глас:
„Осанна на Давидовия Син! Благословен идещият в име-
то Господне! Осанна във висините!“ Тези, които Исус е
излекувал, пеят най-силно от всички. Хората с радост
постилат грехите си по пътя и слагат палмови и ма-
слинови клонки на пътеката, по която върви магарето,
точно както биха направили за един цар.

Свещениците обаче никак не се радват. Те се оп-
итват да усмирят тълпата, но никой не им обръща
внимание. Свещениците казат на Исус: „Накарай ги да
спрат!“ Но Исус учтиво отговаря: „Ако тези хора млък-
нат, камъните ще извикат.“ Този момент е бил пред-
сказан, така че ако хората не са следвали Божиите
планове, камъните щели да го направят.

Свещениците отиват при някои римски войници
и казват: „Моля, направете нещо, за да спрете този
човек!“ Но когато войниците поглеждат към Исус,
те виждат, че Той е нежен и добър и не прави нищо
лошо. Те толкова много харесват Исус, че вместо да Го
арестуват, се скарват на свещениците, че създават
проблеми!

Накрая Исус стига до ръба на един хълм и там спира
магарето. Всички поглеждат навън и виждат Ерусалим
и красивия храм. Всички гледат красивия град и се на-
слаждават на гледката. Но тогава те поглеждат Исус
и виждат, че вместо да се забавлява, Той започва да
плаче. Толкова е изпълнен с тъга, че цялото Му тяло се
тресе, докато плаче. Хората гледат тихо. Те не могат
да разберат защо Исус плаче. Защо не е щастлив след
всички хвалебствия, които са Му изпяли?

Исус риде, защото знае, че повечето хора в Еру-

салим няма да Го приемат за свой Спасител, въпреки че сега Му пеят хваление. Същите тези хора ще Го разпнат много скоро. Те скоро ще изключат Бог от живота си и Той ще трябва да ги напусне и да позволи на Сатана да прави каквото си иска с тях. Знае, че ще страдат. Исус ги обича толкова много, че Го боли да знае, че ще ги загуби.

Исус не иска да се откаже от народа на Ерусалим; те са Неговият народ, който Той е ценял в продължение на стотици години. Те все още имат време да повярват в Него като техен Спасител. Но ако не го направят, скоро ще е твърде късно – това ще бъде окончателното им решение и Исус ще уважи избора им.

Ние също имаме шанса да изберем Исус. Той иска да бъде нашият Спасител, Царят на сърцата ни. Исква да ни даде красив характер като Неговия, пълен с любов и нежност. Исква да бъде наш защитник. Осъзнаваме ли какво означава да изберем цар, различен от Него? Избираш ли Го днес?

58. Последното посещение на Исус в храма

„О, Ерусалим, Ерусалим... Колко пъти съм искал да събера децата ти заедно, както кошката прибира пилетата си под крилете си, но не искахте!“ ~ Матей 23:37

Матей 21:12-17; 23-27; 22:15-46; 23; Марко 11:15-19; 27-33; 12:13-40; Лука 19:45-48; 20:1-8; 20-47.

КВ глави 65 до 67

Исус стои в двора на храма. Пълно е с егоистични търговци, които продават животни на скъпи цени, възползвайки се от идващите вярващи. Вдига се много шум. Там е невъзможно да се покланяш на Бога и това натъжава Исус. Преди три години Той е очистил храма. Сега ще трябва да го направи отново, защото иска да прекара време в обучение на хората преди смъртта Си. Особено иска да стигне до свещениците.

Първо Исус се изправя и поглежда хората. Всички млъкват и се уплашват, въпреки че Исус не напада никого. Той просто казва: „Писано е, домът ми ще се нарече дом за молитва, но вие го направихте вертеп на крадци. Махнете тези неща. Точно както първия път, непочтителните продавачи и свещеници са обезпокоени и напускат храма възможно най-бързо.

Много хора си тръгват бързо, но други остават. Исус с радост поучава тези хора и изцелява болните от тях. Той благославя децата, които са там, и понякога някое от тях се качва на скута Му и заспива. Хората са толкова щастливи и изпитват такъв мир, че започват да пеят хваления на Исус в самия храм. Дори

децата пеят.

Точно тогава някои от избягалите свещеници решават да се върнат в храма. Когато чуват, че хората хвалят Исус, те са обезпокоени. „Накарай ги да престанат!“ заповяват те на Исус. Но Той отговаря: „Писанията казват, че хвалението ще дойде от устата на малки деца.“ Децата възпяват истината за Исус, така че Той няма да ги възпре.

Сега свещениците решават да зададат на Исус трудни въпроси, надявайки се, че Той ще каже нещо грешно, за да могат да Го накажат. Исус знае, че сега Го слушат внимателно, затова им разказва притчи, за да им помогне да видят опасността, в която се намират. Те имат шанс да се покаят и да приемат Исус като Месия, но за съжаление са твърде горди, за да го направят.

„Откъде имаш власт да правиш тези неща?“ питат те Исус. Той знае какво се опитват да направят, затова им задава въпрос: „Когато Йоан Кръстител кръщаваше хората, от Бога ли беше това, или от хората?“ Сега свещениците са поставени натясно. Те знаят, че хората вярват, че Йоан Кръстител е бил пратен от Бога, но ако кажат това, тогава Исус ще може да ги попита: „Тогава защо не вярвате в мен, след като Йоан каза, че съм Божият Агнец?“ Но ако кажат, че кръщението на Йоан не е от Бога, тогава хората ще им се ядосат. Накрая те отговарят: „Не знаем“. „Тогава и аз няма да ви кажа с каква власт правя тези неща“, отговаря Исус.

След това фарисеите изпращат един млад мъж да зададе на Исус коварен въпрос: „Трябва ли да плащаме данък на Кесаря или не?“ Исус разбира, че това е хитър въпрос, но знае как да му отговори. — Покажете ми една монета — казва той. Когато Му я показват, Той пита: „Чий лик е на тази монета?“ „На Кесаря“, отговарят те. „Тогава отдайте кесаревото на кесаря и Бо-

жието на Бога“, отговаря Исус. Фарисеите са изумени от отговора на Исус. Той ясно учи, че първо трябва да се подчиняваме на Бог и тогава на законите на нашата страна, стига те да не противоречат на Божия закон.

Фарисеите и садукееите изпращат повече хора да задават на Исус трудни въпроси, но Той има добри отговори за всички тях. Те не могат да намерят нищо нередно в казаното от Него. Накрая самият Исус *им задава* труден въпрос. Той пита: „Чий син е Месията?“ Те отговарят: Той е Давидовият син. Тогава Исус пита: „Ако Месията е Синът на Давид, тогава защо Давид Го нарича Господ?“ Никой не нарича сина си „Господ“, нали? Всички млъкват. След като Исус задава този въпрос, фарисеите и садукееите престават да Му задават въпроси. Той успява да продължи да учи хората.

Това е последният път, когато Исус поучава в храма. След това Той никога няма да се върне. Всъщност Божието присъствие ще напусне този храм скоро, завинаги. Със сълзи Исус казва: „О, Ерусалиме, ти убиваш пророците, които Бог ти изпраща, но аз бих искал да събера децата ти, както кокошката събира пилетата си под крилата си, но ти не прие!“

След това Той и учениците Му напускат храма. Той е завършил делото Си там. Сега всеки човек трябва да реши сам дали ще приеме Исус като Месия или не, но Израел като народ е отхвърлил Исус, чрез водачите.

Исус кани всички нас да погледнем към Него и да Го приемем като наш Спасител. Можем да изберем да получим Неговата грижа и защита или да бъдем упорити и горди като книжниците и свещениците. Кой избираш да бъдеш? Ще се опиташ ли да имаш връзка с Христос?

59. Смокинята

***Защото по благодат сте спасени чрез
вяра; и това не от вас; това е дар от
Бога; не от дела, за да не се похвали никой.
~ Ефесяни 2:8-9***

Матей 21:17-22; Марко 11:11-14

КВ глава 64

Исус прекарва няколко дни на обучение в храма, но вечерта отива пеш до Витания, за да пренощува. Една сутрин, когато се връща в храма, Той минава покрай няколко смокинови гървета. Гладен е и вижда, че едно от гърветата е пълно с големи зелени листа. Обикновено смокиновите гървета, които имат големи листа, също имат плодове на тях. Но когато Исус се приближава до гървото, Той вижда, че то има само листа; няма плод. Исус казва на гървото: „Отсега нататък да не расте плод на теб.“ Тогава Той и учениците Му си тръгват.

На другата сутрин, когато минават покрай същото това гърво, виждат, че е изсъхнало. Учениците са изумени. Те се чудят защо Исус е направил това с гървото. Той никога не е унищожавал; винаги е възстановявал. Защо е направил това? „Учителю – казва Петър, – виж, смокинята, която ти прокле, изсъхна“.

Исус прави това като притча. Той трябва да покаже на Своите ученици нещо наистина важно. Еврейската нация, с красивия си храм и всичките си церемонии, е като тази много зелена и разлистена смокиня. Дървото изглежда здраво и силно. Еврейската нация изглежда така, сякаш е заета да върши Божието дело, да се грижи за храма и да принася всички жертви. Но когато Исус се вглежда внимателно, вижда, че смокинята

няма плод. По същия начин и евреите нямат духовен плод. Те нямат плодовете на Духа, като добротата, мир и нежност, в характерите си.

Смокинята без плод е безполезна. Никои не иска смокиня без плод! По същия начин хората без плода на добрия характер не могат да влязат в Божието царство. Защо? Защото, за да произведем този плод, имаме нужда от вяра. Ако нямаме вяра, ние дори няма да се интересуваме от това да сме част от Божието царство. Но ако имаме вяра в Бога и вярваме на думите Му, Неговият Дух може да промени сърцата ни и ще имаме прекрасни характери, подходящи за небето, точно като гърво, което дава прекрасни плодове.

Евреите, без плодовете на Духа, объркват другите народи и им пречат да опознаят Бога. Други народи ще гледат техния красив храм, техните свитъци и жертви и щяха да си помислят, че това е прекрасно. Но когато се приближат, те ще открият, че еврейските водачи нямат любов, радост, мир и нежност, и ще се разочароват.

Как можем да получим плода на Духа? Като имаме вяра, която приема Духът на Исус в живота ни. Смокинята умря, защото спря да получава водата, която я поддържа жива; изсъхна. По същия начин, ако Израел продължава да отхвърля Исус, те ще загубят своето духовно водоснабдяване. Ще загубят Божиата защита. Исус, чрез Своя Дух, е нашето духовно водоснабдяване и Той е единственият, който може да ни даде живот.

Исус обяснява на учениците Си: „Ако имате вяра, ще можете да правите не само това със смокинята; но ще кажете на една планина да се премести и да отиде в морето, и това ще се случи. Каквото и да поискате в молитва с вяра, ще го получите.“ Има толкова много неща, които Бог би искал да направи за нас, но трябва да имаме вяра в думите Му, за да се случи това.

Можем да изберем дали искаме да бъдем като безплодната смокиня или да имаме вярата, която дава красив плод в нашия характер. Нека помолим Исус за тази вяра. Той напълно се доверява и вярва на Своя Отец. Той с радост ще ни даде вярата Си!

60. Приносът на вдовицата

Всеки да дава според силите си и според благословението на Господа вашия Бог, което Той ви е дал. ~ Второзаконие 16:17

Марко 12:41-44; Лука 20:45 – 21:4

КВ глава 67

През тези последни няколко дни, които Исус прекарва поучавайки в храма, Той говори ясно за проблемите на книжниците и фарисеите. Тези мъже отправят дълги обществени молитви, дават много дарения и ходят на всяка храмова церемония. Но нищо от това не ги доближава до Бога. Защо? Защото по време на своите церемонии те не мислят за това какво Бог е направил за тях, а по-скоро за това какво биха си помислили другите хора за тях. Те са много горди от себе си. Дългите им молитви не означават нищо, защото не са променени от Божията любов. Веднага след молитвата си, те продължават да мамят вдовици и бедни хора и не се интересуват от онези, които се нуждаят от тяхната помощ. Въпреки че дават на Бога големи дарения, тези пари са само това, което е останало от тяхното богатство; те не губят нищо, защото все още имат толкова много за себе си.

Един ден Исус е в двора на храма. Там има големи санлъци със съкровища, където хората могат да оставят даренията си. Исус наблюдава как те идват да дадат своя принос. Влизат богаташи и хвърлят многото си монети шумно в санлъка, за да ги чуят и видят другите. Рагват се да знаят, че другите хора им се възхищават за това, че дават толкова големи приноси.

Тогава една бедна вдовица идва да донесе своя принос. Тя бързо пуска две малки монети и се обръща, за да

си тръгне, преди някой да я види. Лицето на Исус засиява, когато вижда, че тя Го забелязва. Тогава тя чува Исус да казва на учениците Си: „Тази вдовица, макар и бедна, даде повече от всички тези мъже.“

Как нейните две малки монети са повече от огромните суми пари, които другите са донесли? Исус обяснява: „Тези мъже дадоха от изобилието си, но тази жена даде всичко, което имаше, дори това, което ѝ беше необходимо.“

Вдовицата напуска храма изпълнена с радост. Исус я разбира! Тази жена обича Бога и иска да помогне на Божието дело в храма. Тя е готова да даде пари, които са ѝ необходими, защото обича Бога толкова много. Чувства се неудобно да дава толкова малко, но това наистина е всичко, което има. Прави я щастлива това, че Исус вижда колко ценен е нейният дар.

Тази жена дава от любов – тя е щастлива да даде на Бога всичко, което има. Богатите дават от гордост – искат да изглеждат добре пред другите. Кой мислиш, че познава Бога по-добре? Колкото повече познаваме Бога и оценяваме колко много Той е направил и прави за нас, толкова повече ще вършим всичко от любов. Бог не иска да правим неща само защото мислим, че трябва да ги правим; Той иска да живеем и да действваме с истинска любов и благодарност към Него за това, което Той прави за нас. Ако Го помолим, Той ще ни даде тази любов и благодарност в сърцата ни.

61. Гърците угват при Исус

Докато имате светлина, вярвайте в светлината, за да бъдете деца на светлината.

~ Йоан 12:36

Йоан 12:20-50

КВ глава 68

Исус е завършил делото Си в храма. Той току-що е казал на евреите: „Този храм, който е вашият дом, ще остане пуст (празен)“. Те са Го отхвърлили и Божието присъствие скоро ще напусне храма.

Точно след като Исус казва това, Филип и Андрей угват при Него. „Тук има някои гърци, които искат да те видят“, казват Му те. Исус е много щастлив да се срещне с тези гърци. Евреите като нация може да са отхвърлили Исус, но все още има време други народи да Го приемат. Тези гърци са сред първите не-евреи, повярвали в Исус. Те обичат Бога и са дошли да се поклонят по време на празника, а също така се надяват да срещнат Исус и сами да видят кой е Той.

Докато Той говори с тези мъже, други хора също го слушат. Исус започва да обяснява, че скоро ще трябва да умре, за да можем всички ние да получим вечен живот. Той също поканва Своите последователи да се присъединят към Него, за да помагат на другите да опознаят Бога. Докато Исус говори, хората виждат облак около Него.

Тогава Исус се помолва на глас. В молитвата Си Той казва на Своя Отец, че се чувства обезпокоен, защото скоро ще бъде разпнат. Иска му се да не му се налага да преживява нещо толкова ужасно. Но докато се моли, Той се чувства утешен. Завършва молитвата

си с гумите: „Ето за какво съм дошъл на света. Отче, прослави името си – моля те, нека хората разберат характера Ти.“

Бог с радост отговаря на молитвата на Исус. Светлина засиява от облака, който е над Исус, и гласът на Отец е чул от всички там, когато Той казва: „Прославих името Си и пак ще го прославя“. Това е третият път в живота на Исус, когато Бог говори на Сина Си, публично.

Въпреки че всички чуват гласа, някои все още са объркани. „Това беше гръм!“ казват някои. Други казват: „Ангел Му говори!“ Но гърците виждат облака, чуват гласа, разбират и започват да вярват, че Исус е Божият Син.

Исус казва на хората: „Този глас се чу силно не за мен, а за вас.“ Тогава им казва: „Светът ще ме съди много скоро – всеки ще реши какво мисли за мен. Ще бъда разпнат и ще доведе всички хора близо до себе си.“ На хората са дадени последните възможности да приемат Исус, светлината на света. Той казва: „Светлината ще бъде с вас още малко. Вярвайте в нея, докато я имате, за да бъдете деца на светлината.“

След като Исус казва тези неща, Той си тръгва и те не могат да Го намерят. Имат ли хората нужда от някакъв друг знак, за да разберат, че Исус наистина е Божият Син? Те току-що са чули самият Бог да говори на Исус! Не бяха ли видели също колко добър и мил е Исус и чудесата, които направи? Какво друго трябва да видят хората, за да повярват, че Исус е Месията? В този момент много от еврейските управници започват да вярват, но се страхуват от другите водачи, и затова мълчат. За съжаление, останалите евреи решават, че дори тези знаци не са достатъчни, за да повярват. Но гърците вярват. Това, което виждат и чуват, е повече от достатъчно, за да осъзнаят, че Исус наистина е Божият Син.

Гърците избират да вярват на светлината. Еврейските водачи избират да отхвърлят светлината. Ние също имаме възможност да избираме. Колко доказателства ни трябва, за да повярваме, че Исус е Божият син? Има ли някакъв страх в живота ти, който те кара да отхвърляш Неговата светлина?

62. Признаци за края

*Аз съм с вас винаги, дори до края на света.
Амин. ~ Матей 28:20*

Матей 24; Марко 13; Лука 21:5-38

КВ глава 69

Свещениците са уплашени. Те са чули Исус да казва: „Този храм, който е вашият дом, ще остане празен.“ Какво има предвид Исус с това? Той иска да каже, че скоро Божието присъствие ще напусне храма, защото те са отхвърлили Исус като Месия. Въпреки че свещениците се страхуват, те се преструват, че не ги е грижа за казаното от Исус.

Но учениците са загрижени. Какво има предвид Исус? Наистина ли храмът е в опасност? Когато излизат от храма, учениците посочват неговите красиви, здрави стени. Да, храмът е красив. Но Исус тъжно казва на учениците Си: „Един ден няма да остане дори камък върху камък; този храм ще бъде напълно разрушен. Много хора чуват казаното от Исус и учениците Му тихо го обмислят.

Исус и Неговите ученици се изкачват на Елеонската планина, за да си починат. Сега, когато са далеч от другите хора, те казват на Исус: „Кажни ни кога ще бъдат тези неща? Какъв ще бъде знакът за твоето идване и за края на света?“

Исус нежно обяснява какви са признаците за края – първо за края на храма, а след това и за края на света. Разрушаването на Ерусалим и храма ще се случи 40 години по-късно, а Второто пришествие ще се случи стотици години по-късно – ние чакаме второто Му идване сега. Исус знае, че учениците не са готови да разберат разликата между тези две събития, затова Той им каз-

ва за знаците и на двете събития. Той знае, че с времето Неговите последователи ще прочетат думите Му в Библията и в крайна сметка ще разберат за кое събитие говори Той.

„Ще има хора, които ще дойдат и ще кажат, че са Месията. Не им позволявайте да ви объркат“, предупреждава Исус. Това се е случило преди унищожаването на Ерусалим и все още се случва днес.

„Ще бъдете арестувани и малтретирани. Някои от вас ще бъдат убити, защото вярвате в мен“, обяснява Исус, „Хората ще се обиждат и ще се мразят и ще се предават един друг.“ Това е така, защото когато отхвърлят Бога, те губят любовта към Него в сърцата си и не са в състояние да обичат другите. Това ще се случи преди Второто пришествие, но то се е случвало и точно преди Ерусалим да бъде разрушен. Евреите мразят последователите на Исус и искат да ги наранят.

Тогава Исус ги предупреждава: „Когато видите войски да заобикалят Ерусалим, бягайте бързо в планините, защото краят му е близо.“ Четиридесет години по-късно, когато това се случва, всички християни си спомнят думите на Исус и успяват да избягат в планините. От всички хора, загинали при разрушаването на Ерусалим, никой от тях не е християнин. Всички християни са в безопасност, защото се подчиняват на думите на Исус.

Той също говори за знаците за второто пришествие. „Ще има войни и слухове за войни — казва Исус — и ще има глад, епидемии и земетресения.“ Всичко това са признаци, че човешките същества са отхвърлили Бога и Той оттегля защитата Си от земята. Но ние не трябва да се страхуваме, защото Бог винаги е с децата Си, за да им даде сила и утеха.

Исус също казва: „Слънцето и луната ще потъмнеят и звездите ще паднат от небето.“ Това вече се е

случило през 1780 г. и през 1833 г. „В края на времето хората ще бъдат нечестиви точно както по времето на Ной преди потопа“, казва Исус. Светът ще става все по-лош и по-лош преди Неговото идване, „и евангелието на Божието царство ще бъде проповядвано на цялата земя“. По времето на Ной хората толкова били повредили земята, че се случило ужасното бедствие на потопа. Така ще бъде и в нашето време. Докато увреждаме земята все повече поради греха, ще има все повече бедствия. Вестта за идването на Исус отново ще стане още по-неотложна. Всеки ще има шанс да научи и да реши сам дали иска да бъде част от Божието царство или не; дали ще вложи вярата си в този свят, който се разпада.

Тогава Исус обяснява какво ще бъде Неговото второ идване: „Човешкият Син ще дойде в небесните облаци със сила и голяма слава. Той ще изпрати ангелите Си със силен тръбен звук и ще събере последователите Си от цялата земя.“ Тези, които са умрели, вярвайки в Исус, ще бъдат възкресени и отнесени на небето. Живите ще бъдат спасени от всички ужасни неща, които се случват на земята.

„Но никоой не знае деня или часа, когато това ще се случи. Само моят Отец знае това“, обяснява Исус. И как можем да се подготвим за идването Му? Той ни казва как: „Бъдете и се молете винаги“. Това означава, че просто трябва да прекарваме време с Исус и да Го опознаваме. Ако сме сигурни, че Исус ни обича, ще имаме мир и утеха, дори когато нещата станат трудни. Знаците за идването на Исус може да накарат много хора да се почувстват притеснени, но ние не трябва да се чувстваме така. Тези знаци ни казват, че Исус скоро ще бъде тук!

Той с любов казва на Своите последователи за всички тези знамения, за да можем да сме готови. Не трябва да се страхуваме, защото Бог е по-силен от всеки и

Всичко, а Исус е обещал да бъде с нас винаги, дори и в края на света. Нека Го опознаваме по-добре всеки ден и да се научим да почиваме в увереността на Неговото утешение, защита и любов. Ще го направиш ли?

63. Най-великият слуга

***Защото ви дадох пример, да правите и вие,
както аз ви направих. ~ Йоан 13:15***

Лука 22:7-18; Йоан 13:1-17

КВ глава 71

Скоро ще бъде Пасхата. Исус казва на Петър и Йоан: „Идете в града (Ерусалим) и ще намерите човек, който носи стомна с вода. Последвайте го до къщата му. Тогава кажете на господаря на къщата: „Нашият Учител пита къде е стаята за гости, за да яде пасхата с учениците Си.“ След като го попитате това, той ще ви отведе до голяма горна стая. Пригответе всичко там.

Всичко се случва точно както е казал Исус. Скоро учениците са готови и Исус и дванадесетте ученици се качват в горната стая за пасхалната вечеря.

Когато сядат, те разбират, че има проблем: няма слуга, който да измие прашните им крака. Обикновено слугите вършат тази неприятна работа. Но сега, кой би го направил? Те нямат слуги и никой от учениците не иска да се гържи като слуга и да мие нечию нозе. Всъщност, точно преди да пристигнат в стаята, те са спорели помежду си кой е по-важен и кой е по-близо до Исус. Всеки ученик иска да бъде най-великият ученик – а важните хора не мият краката на никого, нали?

Исус се чувства тъжен. Той знае, че само след няколко часа греховете на всеки човек на земята, включително твоите и моите грехове, ще свършат пълната си работа в живота Му. Всичките ни грехове ще отделят Исус от Неговия Отец и ще стане ясно какви са последиствията от греха. Исус знае, че това отделяне от Неговия Отец ще разбие сърцето Му. Той също знае, че

ще бъде отхвърлен и третиран жестоко от евреите и че ще страда на кръста. И докато гледа учениците Си, Той се натъжава, защото са толкова изпълнени с егоизъм.

Исус трябва да научи учениците Си как да обичат, както Бог обича. За да направи това, Той взема кърпа и леген с вода и тихо започва да мие краката на всеки ученик. Изведнъж учениците се засрамват от себе си. Защо Исус измива краката им? Те трябваше да измият краката Му! Виждат своя егоизъм и искат да бъдат любящи и смирени като Исус.

Петър казва на Исус: „Не, ти никога няма да ми измиеш краката!“ Той се чувства зле, че Исус трябва да върши тази работа на слуга. Но Исус Му казва: Трябва да те измия, за да бъдеш в Моето царство. Точно както мия краката ти, така искам да измия и сърцето ти от греха. „Господи, тогава измий и ръцете и главата ми!“ - отговаря Петър. Исус отвръща: Ти вече си измит, само краката ти са мръсни и трябва да се измият. Петър вече принадлежи на Исус; Той просто трябва да измие гордостта и егоизма му тази нощ.

Исус приключва с измиването на краката им, поглежда ги и казва нежно: „Виждате ли какво ви направих? Аз съм вашият Господар и Господ, но измих краката ви. Трябва и вие да си миете краката един на друг.“

Сега учениците вече не спорят кой е най-великият. Ако собственият им господар е измил краката им, тогава защо да не могат да бъдат смирени един към друг? Сега те изпитват любов един към друг и искат да бъдат като Исус. Те съжаляват, че са били толкова горди и егоистични. Исус им показва чрез пример какво правят най-великите в Божието царство. И какво правят? Те служат на другите. Точно както Исус, те ще намерят начини да помагат и благославят другите, дори ако това означава да правят неща, които никои не иска да прави. Ето защо имаме служба за причастие в църква-

та, в която си измиваме краката. Всеки път, когато правим това, си спомняме какво Исус се опитва да научи учениците Си онзи ден и какво иска и ние да научим.

Най-великите в Божието царство ще мислят за другите преди себе си. Това е, което Исус прави за нас и Той с радост ще ни помогне да го правим за другите. Ще желаеш ли да служиш на други като Него?

64. Тайната вечеря

*Правете това за Мое възпоменание.
~ 1 Коринтяни 11:24*

Матей 26:20-29; Марко 14:17-25; Лука 22:14-23; Йоан 13:18-30

КВ глава 72

Исус току-що е измил краката на учениците Си. Те съжаляват, че са били толкова горди и егоистични, че Той е трябвало да върши работата на слуга. Сега те разбират своя гръб един към друг и какви Исус иска да бъдат. Сърцата им са променени и те са готови да се насладят на специална храна с Исус.

Това е пасхалната вечеря и последната, в която ще ядат с Исус. Той взема хляба, разчупва го и казва: „Вземете и яжте; това е моето тяло.“ Тялото на Исус ще бъде разчупено, точно както хлябът е разчупен този ден. Библията също казва, че Исус е хлябът на живота; точно както не можем да живеем без храна, ние също не можем да живеем без Исус.

Тогава Той взема виното и казва: „Изпийте всичко; това е моята кръв. Правете това за мой спомен. Исус ще бъде наранен и ще кърви за нас и оттогава натамък учениците винаги ще помнят жертвата на Исус, когато пият гроздов сок.

Исус моли учениците да правят тези неща, за да си спомнят какво е направил Той за нас. Така че оттогава последователите на Исус имат Господна вечеря. Дори сега, когато се причастяваме и ядем хляба и пием гроздовия сок, можем да мислим как Исус е дал всичко, за да бъдем спасени. Това ни помага да разберем колко много Той ни обича.

Сърцата на учениците са променени от това, което Исус прави тази вечер – всички с изключение на едн. Юда е единственият ученик, който не харесва случващото се. Той е раздразнен, че Исус е свършил работата на слуга. „Месията никога не би направил това“, мисли си Юда. Сега той наистина иска да прегаде Исус. Той знае това и иска да даде шанс на Юда да се покае. Той казва: „Един от вас ще ме прегаде тази вечер.“ Това започва да тревожи учениците и всеки от тях се пита: „Аз ли съм, Господи?“ Питат едн по едн. Йоан се обляга на Исус и Го пита: „Господи, кой е?“ Кой би направил нещо подобно? Исус тихо отговаря: „Това е същият човек, който потапя ръката си в съда с мен.“ Някой в същата тази стая би Го предал! Най-накрая Юда пита: „Учителю, аз ли съм?“ Исус отговаря много тихо: „Ти го каза.“ Юда внезапно поисква да напусне стаята. Чувства се много неудобно.

Когато си тръгва, Исус му казва: „Нещото, което трябва да направиш, направи го бързо.“ Това е последният шанс на Юда да се покае. Исус всъщност му казва: „Ти трябва да се покаеш. Направи го скоро, преди да е станало твърде късно!“ Но какво разбира Юда? Тъй като отказва да се покае, той решава, че Исус му казва: „Трябва да ме прегадеш и го направи бързо!“ Но, разбира се, Исус изобщо не е имал предвид това. Той е направил всичко възможно, за да докосне сърцето на Юда. След като той излиза от стаята, Исус вече не може да го достигне.

Последният урок, който Исус дава на Своите ученици, докато живее тук на земята, е урок на любов и служене. Той върши работата на слуга за Своите ученици и ги обича напълно. Обича дори Юда. И Той може да ни помогне да направим същото за другите. Той е дал на Своите ученици и на нас начин чрез който да продължаваме да помним Неговата любов и жертва за нас. Всеки път, когато участваме в служба за причастие, можем

да си спомним дълбоката, безкористна любов на Исус и да Го молим да ни даде същата любов към другите.

Всеки ученик в този ген има избор: може да реши да се поучи от Исус, за да бъде по-обичлив, или да Го отхвърли. Единадесет от учениците избират любовта на Исус, но Юда избира собствената си гордост. Той не иска да бъде смирен и да се жертва, както Исус ги учи да правят. Днес имаме същия избор. Хората естествено не искат да бъдат смирени и да служат на другите; това е нещо, което само Исус може да ни даде. Само Той може да промени сърцата ни, за да ни направи повече като Него. Ще Му позволиш ли?

65. Последният разговор

Аз в тях и Ти в мен, за да бъдат направени съвършени в едно; и за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както Си възлюбил Мене. ~ Йоан 17:23

Йоан 13:31-38; 14-17

КВ глава 73

Исус е сам в горната стая с единадесет от учениците. Юда вече е излязъл от стаята и ще се срещне със свещениците, за да предаде Исус.

Той започва да говори на учениците. Това е последният път, когато Той може да ги подготви за това, което ще се случи. Казва им: „Ще бъда с вас още малко, след което ще отида там, където вие не можете да гойдете.“

Исус ще си тръгне? Учениците започват да се тревожат, когато чуват това. Но Исус ги утешава, като казва: „Не се безпокойте. Ще отида в дома на Отца Си, за да ви приготвя място, и тогава пак ще гойда за вас.“

Учениците са объркани. Тома пита: „Господи, ние не знаем къде отиваш. Как можем да знаем пътя?“ Исус отговаря: „Аз съм пътят, истината и животът. Никой не идва при Отца, освен чрез мен. Ако познавате мен, значи познавате и Отца.“ Филип все още не разбира. Той казва: „Господи, покажи ни Отец!“ Исус търпеливо обяснява: „Бях с вас през цялото това време, а ти все още не ме познаваш, Филипе? Ако сте ме видели, видели сте Отца. Аз съм в Отца и Отец е в Мене.“ Исус и Неговият Отец имат същия любящ характер и същата цел да ни спасят. Така че каквото и да е направил Исус, Отец също е такъв.

Исус продължава: „Ако вярвате в Мене, ще можете да вършите същите дела, които Аз върша. Трябва да помолите за това Отец в мое име.“ Исус им обяснява, че дори и да си тръгне, Отец ще изпрати Своя Дух, за да ги утеши и напътства. В момента Исус може да бъде само на едно място в даден момент, но след като отиде на небето, ще може да изпрати Духа Си и да бъде с всеки един от Своите последователи, навсякъде по света.

Сега е време да отидем в Гетсиманската градина. Заедно Исус и Неговите ученици изпяват Псалм 117, който винаги пеят за Пасха, и след това излизат от горната стая. Докато вървят към Гетсимания, учениците забелязват, че Исус изглежда все по-тъжен и по-тъжен. Той казва на учениците Си: „Тази вечер всички вие ще бъдете разстроени и засрамени заради мен.“ Петър избухва, казвайки: „Дори и всички да се съблазнят, аз няма да се съблазня!“ Исус се натъжава, защото знае какво ще се случи с Петър. Той нежно му казва: „Тази вечер, преди петелът да пропее два пъти, ти ще се отречеш от Мен три пъти.“ Петър е разстроен от това и възкликва: „Не! Готов съм да умра за теб!“

Исус поглежда любезно учениците Си и казва: „След като възкръсна, ще ви срещна в Галилея.“ Той им дава да разберат, че ще им прости, затова че са Го изоставили, и ще бъде отново с тях. Докато вървят, Исус продължава да ги поучава. Напомня им, че трябва да бъдат свързани с Него, точно както пръчките са свързани с лозата. Ако пръчката е свързана с лозата, тя ще дава плод. Ако сме свързани с Исус, ще развием плода на Светия Дух. „Искам да се обичате, както аз ви обичам. Хората ще разберат, че сте мои последователи по начина, по който се обичате един друг“, казва Исус. Той обича дори онези, които Го мразят, и ще помогне на последователите Си да правят същото.

Тогава Исус прави красива молитва. Той се моли за

Своите ученици и за всички хора, които ще Го последват след това, включително и за вас! Той се моли всички да опознаем Него и Неговия Отец и да отразяваме техния характер на любов. „Аз те прославих на земята, помагайки на хората да видят какъв си в действителност и за това завърших делото, което ми даде да върша“, моли се Исус на Своя Отец.

Той отправя последни думи на увереност и насърчение към Своите ученици. Чрез живота Си Той е показал на света и вселената колко любящ и мил е Бог. Сега е време да позволи на Сатана да покаже своята жестокост и омраза. Можем да благодарим на Исус, че води толкова любящ, състрадателен живот, като напълно представлява Бог, Своя Отец. Вярваш ли, че Бог е като Своя Син Исус?

66. В Гетсимания

Аз съм разпнат с Христос: въпреки това живея; но не аз, а Христос живее в мене; и животът, който сега живея в плътта, живея го с вярата в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мен. ~ Галатяни 2:20

Матей 26:36-56; Марко 14:32-50; Лука 22:39-53; Йоан 18:1-12

КВ глава 74

Част 1: В градината

Исус и Неговите ученици отиват в Гетсиманската градина. Колкото повече се приближават, толкова по-тих става Исус. Започва да изпитва дълбока тъга. Той чувства отхвърлянето на целия свят, без уверението на Неговия Отец, че всичко е наред. Струва Му се, че присъствието на Неговия Отец изчезва от Него и необятността на греха Го завладява. Исус е изпълнен с мъка.

Близко до входа на градината всички ученици намират места за почивка. Но Исус моли Петър, Яков и Йоан да гойдат с Него малко по-навътре в градината. Когато стигат до любимото Му място, Исус казва на тримата ученици: „Останете тук и бдете с мен. Исус се отдалечава малко, където приятелите Му все още могат да Го видят, и пада на земята, за да се моли.

Исус може да почувства, че е отделен от Своя Отец поради греховете на света. Колкото повече носи нашите грехове, толкова повече усеща „Божия гняв“. И какъв е този Божи гняв? Господ ли е ядосан? Не, не е. Това означава, че Бог вече не спира греха да ни наранява; Той

вече не пречи на греха. Ако човек е отхвърлял Бог отново и отново, Бог най-накрая уважава желанията на този човек – Той спира да го защитава от този грях и в крайна сметка грехът прави този човек да умре. Това е Божият гняв и е напълно различен от човешкия, нали? Бог се натъжава винаги, когато това се случи, защото Той обича всеки от нас и иска да ни даде живот. Но Той може да направи това само ако Му позволим; Никога няма да ни принуди да приемем помощта Му. Когато Бог престане да стои на пътя на греха, тогава този грях поема човека и го отделя от Бога.

Когато Исус носи нашите грехове, Бог е точно там, близо до Исус, но Той позволява на греховете ни да направят с Исус това, което биха направили с нас, ако се придържахме към тях. Докато Исус усеща ужасната тежест на нашите грехове, Той се чувства отделен от Бог и напълно сам. Никой човек никога не е почувствал това, което е преживял Христос и никой няма да го изпита до втората смърт, когато всички хора, които са отхвърлили Бог, ще се изправят пред греховете си, без Исус да понесе някой от тях. Исус ни показва чрез Своята смърт какви са последициите от греха. Той иска да знаем това, за да можем да изберем живота.

Исус е прекарал целия Си живот в близост до Бога и чувства Неговото присъствие и утеха, и тази раздяла Му донася много тъга и мъка. Той иска някой да може да отнеме тези грехове от Него, но няма кой. Той е единственият, който може да понесе греховете вместо нас, за да можем да вярваме, че Бог ни прощава. Докато страда, Сатана Го изкушава да мисли, че не си струва да прави това за нас. „Може дори никога повече да не видиш своя Баща“, внушава Му Сатана, „И също така, помисли за всички милиони хора, които никога дори няма да бъдат благодарни за това, което си направил! Просто забрави за идеята да направиш това

и да се върнеш при Твоя Баща! Не е нужно да страдаш от това.”

Исус страда и се бори толкова много, че продължава да пада на земята. Той се моли: „Отче, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша. Но искам да върша твоята воля, не моята. Той иска Бог да може да отнеме това ужасно страдание от Него, но е готов да премине през него, ако Бог казва, че е най-добре.

Исус се нуждае от утеха. Той би се почувствал укрепен, ако тримата Му приятели бяха готови да Му кажат мили думи и ако ги беше намерил да се молят. Но вместо това Той ги вижда да спят. Той внимателно ги събужда и казва: „Спите ли? Не можахте ли да бъдете с мен един час? Бгете и молете се, за да не паднете в изкушение.” Тогава Исус се връща на мястото Си за молитва.

Отново моли Бога да Му позволи да остави тази чаша или това преживяване да Го отмине, „Но само ако това е твоята воля.“ Исус страда толкова много, че започва да се поти с кръв и продължава да пада на земята. Учениците чуват Исус да се моли и решават, че трябва да отидат при Него, но бързо заспиват отново. Още веднъж Исус внимателно ги събужда. Когато виждат, че Той се поти с кръв, те се изплашват и объркват. Техният страх, безпокойство и объркване ги карат да искат да спят, а не да се молят. Те не могат да останат будни.

Исус отново отива да се моли. Той се моли да не се поддаде на изкушението. „Моля, отнеми тази чаша от мен, но само ако това е Твоята воля, а не моята.“ След тази молитва Исус взема решение. Той мисли за всички нас и за това какво ще стане, ако Той не направи това за нас. Мисли за всички хора, които ще бъдат спасени благодарение на Него. Ще го направи, независимо от всичко. „Ако тази чаша не може да ме отмине, без да я изпия, ще го направя; да бъде Твоята воля”, моли се Той.

След като казва това, Той рухва, почти умирайки от толкова много страдания.

Приятелите на Исус не стоят будни, за да се молят с Него, но всички небесни ангели наблюдават. Как им се иска да освободят Исус от Неговото страдание! Изведнъж един ангел слеза при Исус – ангелът, който стои в Божието присъствие. Той идва да насърчи Исус. Той не може да отнеме греховете, които Исус носи, но се опитва да Го утеша. Постава главата на Исус на гърдите си и Му напомня: „Твоят Отец те обича. Милיוни хора ще научат за твоето страдание и най-накрая ще разберат колко много Бог ги обича и Ти ще можеш да ги спасиш. Не се предавай.“ Учениците се събуждат и виждат ангела и чуват гласа му, но тяхното объркване, страх и тревога ги карат да се чувстват сънливи и бързо заспиват отново.

Част 2: Юда предава Исус

След посещението на ангела Исус е насърчен. Той все още страда неимоверно, но се чувства силен да посрещне това, което идва. За трети и последен път Той отива при учениците Си. И отново спят. Те не са останали будни да се молят, както Той ги е помолил. С тъга Исус им казва: „Прогължавайте да спите; време е да бъда предаден на грешниците.“ Исус знае, че е време грешниците да правят каквото си искат с Него; цялата вселена ще види много ясно, че Луцифер винаги е искал да убие Исус и че грехът причинява смърт.

Точно тогава чува гласове и стъпки, които приближават към градината. Исус казва на учениците Си: „Ставайте, да вървим; този, който ще ме предаде, е тук. Гласовете и стъпките са от група шумни, ядосани мъже, които са пристигнали. Исус отива при тях. „Кого търсите?“ пита Той. „Исус от Назарет“, отговарят те. „Аз съм“, отговаря ѝ Исус.

Точно тогава ангелът, който току-що е бил с Него, застава между Него и тълпата. Мъжете виждат, че лицето на Исус свети ярко. Ангелът не наранява никого, но тълпата от хора пада на земята, когато виждат ярката светлина. Исус може лесно да се измъкне, но не го прави.

След като ангелът си тръгва, ярката светлина изчезва. Сега мъжете стават на крака. Чувстват се засрамени и ядосани, и разстроени, че са се страхували. Те не искат да приемат, че Бог им е дал още един шанс да повярват в Исус като Месия. „Кого търсите?“ пита Исус отново. „Исус от Назарет“, отговарят Му те. „Аз съм“, казва Исус отново.

Сега някой удва при Исус и Го целува по бузата. Това е Юда! „Здравей, Учителю“, каза той, опитвайки се да се държи приятелски. Той се преструва, че се тревожи за това, което се случва с Исус, но всъщност той е този, който довежда всички тези хора тук. Той дори е обещал на свещениците, че ще целуне Исус по бузата, само за да могат да разберат кой е Той и да Го хванат.

Исус го поглежда тъжно и казва: „Юда, къде беше? С целувка ли ме предаваш? Юда може да се покае точно тогава. Той вижда, че това, което прави, е грешно, но отказва да се покае. Той просто мълчи.

Изведнъж тълпата сграбчва Исус и Го завързва. Той не отвърща на удара; Той ще позволи на тези мъже да правят каквото си искат с Него. Време е да се позволи на Сатана да покаже на цялата вселена какъв е в действителност. Каквото и да направят тези хора на Исус, то би било онова, което Сатана иска да направи с Него.

Учениците са шокирани да видят, че Исус е вързан. Петър не издържа. Той носи меч със себе си. Внезапно грабва меча си и напада тълпата. При атаката си той отрязва ухото на слугата на първосвещеника. Исус

бързо се развързва и докосва раненото ухо. И веднага слугата оздравява. Тогава Исус поглежда Петър и заповядва: „Стига. Прибери меч си; онези, които използват меч, ще умрат с меч. Не си ли помисли, че ако помоля моя Отец, Той може да изпрати хиляди ангели да ми помогнат? Но писанията трябва да бъдат изпълнени. Трябва да изпия чашата, която Ми даде Отец.” Убийството и нападението не е Божият начин да прави нещата и Исус също не иска Неговите последователи да го правят.

Сега Той поглежда към свещениците и водачите, които са там сред тълпата. Той казва: „Игвите при мен с мечове и тояги, сякаш съм крадец. Толкова често поучавах в храма, но вие не ме арестувахте там. Вие правите това през нощта, в тъмнината. Свещениците арестуват Исус по време, когато повечето хора спят за да не може някой да защити Исус. Те не искат никой да ги възспре докато свършат това. Това, което правят, не е честно. Не е правилно.

Сега Исус им позволява да вържат ръцете Му отново. Когато учениците виждат, че Той не иска да се освободи, те започват да се страхуват толкова много, че всички избягват и Го оставят сам. Те не искат да бъдат арестувани с Него.

Тази нощ Исус се изправя пред огромни страдания. Той понася греховете на всеки човек и го прави, въпреки че това Му причинява ужасна болка. Той обича и прощава на учениците Си, че спят, когато Той има нужда от тях. Прощава им, че бягат, когато е арестуван. Той обича Юда и иска и на него да прости. Той е нежен и любящ към тълпата, която идва да Го арестува, и дори излекува ухото на един човек. Всичко това показва колко любящ и прощаващ е Бог. Той и Неговият Син наистина дават всичко, за да можем да бъдем спасени и да имаме вечен живот. Нека благодарим на нашия Баща за този невероятен подарък!

67. В дъора на първосвещеника

***[Христос] Който, когато беше хулен, с хула не
отвъръщаше; когато страдаше, не заплаш-
ваше; но повери Себе Си на този, който съди
праведно. ~ 1 Петрово 2:23***

Матей 26:57-27:10; Марко 14:53-72; 15:1; Лука 22:54-71; Йоан 18:13-27

КВ глави 75 и 76

Нощ е. Малцината еврейски водачи, които харесват Исус и които Го защитават, спят. Те не знаят какво се случва; никой не им е казал. Свещениците и лидерите, които мразят Исус, искат да действат бързо. Те го веждат Исус в дома на Анна. Шумната тълпа ги следва. Анна е по-стар и е първосвещеник. Той иска да намери нещо нередно в Исус, но Исус никога не е правил нищо лошо.

Анна започва да задава въпроси на Исус, надявайки се, че Той ще каже нещо грешно. Но Исус просто казва: „Никога не съм говорил тайно; хората са ме слушали в храма и синагогите. Може да попиташ хората, с които разговарях; те знаят какво казвах. Накрая Анна не знае какво друго да попита Исус и изглежда много сконфузен. Един от слугите се чувства толкова ядосан, като вижда, че Анна се чувства неудобно и затова удря Исус по лицето. Исус поглежда слугата и нежно казва: „Ако съм казал нещо лошо, моля те, кажи ми. Но ако не съм, тогава защо ме нараняваш?“

„Заведете Го при първосвещеника Каиафа“, заповядва Анна. В дъора на първосвещеника групата водачи се

събират, за да съдят Исус. Каиафа започва да се подиграва на Исус и иска от Него да направи чудо. Но Исус просто стои там тихо и спокойно. Въпреки че се отнасят с Него жестоко, Той е единственият мирен човек в цялата стая.

Първосвещеникът Каиафа също се опитва да намери причина да обвини Исус, но не успява. Довежда хора, които да разкажат истории за Исус, но всички тези истории са лъжи и казаното от всеки човек не съвпада по смисъл с това, което другите казват.

Накрая Каиафа ядосано пита Исус: „Няма ли да отговориш нищо на това, което казват тези хора?“ Исус просто мълчи. Тогава Каиафа Му казва: „В името на живия Бог, кажи ни дали си Христос, Божият Син.“ Това е много важен въпрос, зададен от един от най-високопоставените еврейски водачи. Първосвещеникът пита Исус дали е Божият Син. Исус почитателно му отговаря: „Да, както ти каза“. Ще приеме ли първосвещеникът отговора на Исус?

Исус току-що е казал на Първосвещеника истината, че Той е Божият Син, обещаният Месия. Това е шанс за Каиафа да се покае и да приеме Исус, но той отказва да слуша. Вместо да приеме Исус като Божи Син, той решава да Го осъди и да Го изпрати на смърт. Изпълнен с гняв, той прави нещо, което един свещеник *никога не трябва* да прави – той разкъсва свещеническата си греха, за да покаже колко е вбесен. „Няма нужда да чувате никой друг! Този човек говори против Бога!“ — извиква той. Според създадените от човека закони, свещеникът може да разкъса грехите си, ако някой говори нещо против Бога. Но според Божия закон свещеникът няма право да разкъсва грехите си. Когато Каиафа прави това, той нарушава Божия закон и престава да има власт на първосвещеник в очите на Бога.

Все още е нощно време и според еврейския закон никой не може да бъде осъден през нощта. Така че тряб-

ва да изчакаат няколко часа до геня. Междувременно те позволяват на тълпата да се подиграе с Исус и да Го нарани. Във всичко това Исус винаги е спокоен и мек.

Нещо друго се случва, докато Каиафа разпитва Исус: учениците Йоан и Петър влизат в двора. Въпреки че са избягали в Гетсимания, те са променили решението си и тръгват да се върнат и да останат близо до Исус. Йоан наблюдава всичко мълчаливо и няма нищо против хората да знаят кой е той, но Петър е разтревожен и уплашен и не иска хората да знаят кой е. Той намира огън в двора, за да сгрее ръцете си. Изведнъж една прислужница го поглежда и казва: „Ти си един от тях, нали?“ „Не, не Го познавам“, лъже Петър. Точно тогава петелът пропява.

После друг човек казва на Петър: „Ти си един от Неговите последователи, нали?“ „Не, не Го познавам, кълна се!“ отново лъже Петър. Тогава друг го пита: „Не те ли видях в градината с Него? Сигурен съм, че ти си един от тях. Начинът, по който говориш, показва, че си от тях!“ Хората знаят, че учениците на Исус не използват лоши думи. Така Петър, за да се увери, че никой няма да се досети, че е ученик на Исус, започва да използва лош език и казва на хората там, че не познава Исус.

Точно тогава петелът пропява втори път. И Петър си спомня, че Исус беше казал: „Преди петелът да пропее два пъти, ти ще се отречеш от мен три пъти.“ Петър поглежда Исус и Исус поглежда Петър. Лицето на Исус е пълно със загриженост и съжаление и Петър се чувства ужасно. Той разбира, че е наранил Исус, и се затичва обратно към Гетсиманската градина. Там той дълго плаче и пожелава да умре. Той моли Бог да му прости.

Когато се развиделява, юдейските управници отново довеждат Исус, за да Му зададат въпроси, надявайки се, че ще каже нещо грешно. „Ти ли си Христос?“ –

питат те. Исус не им отговаря; Той вече е отговорил на тези въпроси. След още въпроси Исус отговаря: „Ако ви кажа, няма да повярвате, и ако ви попитам, няма да ми отговорите, нито да ме пуснете.“ Те отново Го питат: „Ти ли си Божият Син?“ „Вие казвате, че съм“, отговаря Исус. Нищо от това не е достатъчно, за да осъдят Исус, но лидерите решават да го заведат при римския управител. Обаче първо Го оставят да бъде малтретиран и подиграван още повече. Тълпата е толкова яростна към Него, че дори римските войници им се ядосват и се опитват да защитят Исус.

Юда също наблюдава процеса. Постепенно той осъзнава, че Исус няма да се освободи и започва да се чувства ужасно. Той осъзнава, че е предал невинния Исус. Изтичва до мястото, където е Каяфа, хвърля 30-те сребърника на пода и извиква: „Той е невинен! Пуснете го! Съгреших, предадох невинен човек!“ Но Каяфа казва на Юда: „Това няма значение. Твой си е проблема. Тогава Юда коленичи пред Исус. „Освободи се!“ — моли той. Исус поглежда Юда любезно и отговаря: „За това дойдох на света“. Сега, когато Юда разбира, че Исус няма да се освободи, побягва от двора и за съжаление се обесва и умира. Исус щеше да му прости, но Юда не вярва, че Бог може да му прости за това, което е направил.

Евреите, собственият народ на Исус, Го обвиняват в неща, които Той никога не е правил, и се отнасят с Него като с ужасен престъпник. Сега ще Го заведат при римляните, за да видят дали може да бъде убит. По време на цялата тази жестокост Исус е любящ, спокоен и почтителен. Той обича жестоките свещеници, обича Петър, който се отрече от Него, и обича Юда, който Го предаде. Той обича жестоките мъже в тълпата, които Му се подиграват и Го малтретират. Готов е да прости на всички, но само малцина ще приемат Неговата любов и прошка. Чрез тези неща, които се

случват, цялата вселена успява да види любовта, нежността и милостта на Бога и жестоката, зла омраза на Сатана. Нека благодарим на Бога за цялата любов, която ни дава чрез Исус!

68. В съдилищата на Пилат и Ирог

[Христос] Който не извърши грях, нито се намери лукавство в устата Му. ~ 1 Петър 2:22

Матей 27:2, 11-31; Марко 15:1-20; Лука 23:1-25; Йоан 18:28 – 19:16

КВ глава 77

Управителят Пилат

Рано сутринта е. Свещениците бързо завеждат Исус при римския управител. Той се казва Пилат. Когато Пилат поглежда мирното, нежно лице на Исус, той разбира, че Исус не е престъпник.

„Какво е направил този човек?“ пита Пилат свещениците. Те знаят, че Исус не е направил нищо лошо, така че не са сигурни какво да отговорят на Пилат. Затова казват: „Ако не беше направил нищо лошо, нямаше да Го доведем при теб.“ Надяват се Пилат просто да им повярва и да накаже Исус. Но той поглежда Исус и решава, че Той е добър човек. Но Пилат се страхува от юдейските водачи, затова казва: „Вземете Го и Го съдете според вашия закон.“

„Нашият закон казва, че Той трябва да умре“, отговарят те, „но се нуждаем от твоето разрешение, за да Го убием.“ След това довеждат хора, които говорят лъжи за Исус. Те се надяват Пилат да им повярва, че Исус е заплаха. Но той вижда, че лъжат.

Пилат пита Исус: „Ти ли си царят на евреите?“ Исус отговаря: „Ти го казваш“. Сега свещениците започват да крещат на Исус. Пилат е изненадан, че Исус остава

тих и не отговаря на обвиненията им. Той пита Исус: „Няма ли да отговориш нищо? Виж всички неща, които говорят против теб. Но Исус продължава да не казва нищо; няма нужда да се защитава. Лицето Му и животът Му доказват, че Той е невинен.

Сега Пилат отвежда Исус настрана и започва да Го пита: „Ти ли си царят на евреите?“ Исус му дава отговор, който говори на сърцето му. Той се опитва да стигне до Пилат и да го убеди в истината и му казва: „Ти за себе си ли питаш това, или други го казват?“

Пилат чувства в сърцето си, че Исус е Божият Син, но му е неудобно и решава да пренебрегне това, което чувства. Той казва на Исус: „Аз не съм евреин, но виж – еврейските водачи, твоите собствени хора, казват, че си виновен. Какво си направил?“ Исус любезно отговаря: „Моего царство не е от този свят. Ако имах земно царство, щях да имам слуги, които да ме защитават. Но моего царство не е оттук.

„Значи ти си цар?“, пита Пилат. Исус отговаря: „Ти казваш, че съм цар. Ето защо дойдох на света; да покажа на хората истината. Който обича истината, ще слуша думите ми.“

Пилат пита Исус: „Какво е истината?“ Но той не изчаква Исус да му отговори; бързо се връща при свещениците и казва: „Не намирам нищо лошо в Него.“ Свещениците се оплакват, ядосани от думите на Пилат. Той много иска да освободи Исус, но се страхува, че разярената тълпа ще създаде големи проблеми. Затова казва: „Исус е от Галилея. Заведете го при цар Ирод, владетелят на Галилея, за да го съди. Цар Ирод е на посещение тук в Ерусалим точно сега.“

Цар Ирод

Когато чува, че довеждат Исус при него, цар Ирод се радва. „Може би, ако помогна на Исус, ще успея да

се почувствам по-добре след това, което направих на Йоан Кръстител. Освен това наистина искам да видя чудо“, мисли си Ирод. Той поглежда Исус и разбира, че Той е невинен. Задава много въпроси на Исус, но Той не отговаря; пази мълчание. Ирод моли Исус да направи чудо, но Той мълчи. Няма нужда от чудо. Той вече е извършил много чудеса; хората нямат нужда да видят още едно. Всички вече знаят кой е Исус и че Той не е направил нищо лошо. Те просто трябва да решат как ще се отнесат към Него.

Ирод се ядосва, че Исус не му говори. Накрая остава тълпата да прави каквото иска с Него. Те се подиграват на Исус и се отнасят грубо с Него. Обличат Го с красива царска греха, а Ирод, свещениците, тълпата и войниците Му се подиграват. Исус е спокоен и мълчалив през цялото време. Той никога не се оплаква и не се ядосва, въпреки че Го боли да се отнасят по този начин. Но дори когато Му се подиграват, някои от хората там, включително и Ирод, са сигурни, че Исус е Божият син. Въпреки че Ирод успява да види, че Исус е от Бога, той отказва да Го освободи. Но отказва и да Го осъди. Вместо това той нарежда да Го изпратят обратно при Пилат. Ирод се страхува твърде много от еврейските водачи, за да освободи Исус, и в същото време се страхува твърде много, за да стане отговорен за смъртта на Исус.

Отново при Пилат

Юдеите пак довеждат Исус при Пилат. Той не е доволен от това. „Не виждам нищо лошо в Него“, казва той, „така че ще ви позволя да Го биете с камшик и след това ще Го пусна.“ Ако Исус не е направил нищо лошо, тогава защо Пилат позволява да Го бият? Той се надява да направи свещениците щастливи, като направи Исус да страда, и се надява те да сметнат това за достатъчно наказание.

Точно тогава Пилат получава съобщение от жена си. То гласи: „Моля, не прави нищо на този невинен човек. Току-що сънувах ужасен сън за Него.“ Пилат иска да послуша жена си и да пусне Исус, но се страхува от юдейските водачи. Те продължават да молят Пилат да умъртви Исус. Как би могъл да Го освободи?

Тогава на Пилат му хрумва една идея: почти Пасха е и на всяка Пасха римляните освобождават по един еврейски затворник. Пилат решава да доведе най-лошия затворник, наречен Варава. „Можете да избирате между Исус или Варава. Кого искате да освободя?“ пита Пилат. Той е сигурен, че хората ще изберат Исус, защото Варава е извършил ужасни неща, а Исус винаги е бил толкова добър и мил. Но Пилат е шокиран, когато хората извикват: „Освободи Варава!“

„Какво искате да направя с Исус?“ пита Пилат. Тълпата вика: „Разпни Го! Разпни Го!“ Пилат не иска да убие Исус и още по-малко да Го разпъне. „Какво зло е сторил?“ пита Пилат. Но хората продължават да настояват да разпъне Исус. След това завеждат Исус в един голям двор, обличат Го в пурпурни дрехи като цар и поставят венец от тръни на главата Му. След това започват да Му се подиграват, да Го заплюват, и да Го удрят с тояга. Исус е припаднал от умора и целият в кръв. По време на всичко това Той никога не се оплаква и никога не изпуска нервите си, въпреки че всичко това го наранява изключително много.

Пилат и много от войниците са удивени колко търпелив и нежен е Исус. Той мисли, че свещениците ще Го съжалят и ще Го оставят да си отиде след всички тези страдания. Но вместо това те продължават да искат да Го разпнат. Пилат се опитва да говори с Исус за последен път, но Той не отговаря. Исус вече е отговорил на всички негови въпроси; Пилат вече знае каквото е трябвало да знае. Накрая той казва: „Защо не ми говориш? Не знаеш ли, че имам власт да те разпъна или да

те освободя?“ Исус отговаря: „Единствената власт, която имаш, е тази, която ти е дадена от небето. Но тези, които ме доведоха при теб, са по-виновни.

Пилат се опитва още веднъж да убеди евреите да пуснат Исус на свобода, но те не го правят. — Искате ли да разпъна вашия цар? – пита Пилат. Юдеите отговарят: „Единственият ни цар е Цезар, римският император! Не си приятел на Цезаря, ако освободиш Исус!“ Сега Пилат наистина се страхува. Исква да бъде приятел на Цезар, разбира се, иначе няма да може повече да бъде управител. Какво би избрал: да бъде управител или да освободи Исус? За съжаление той избира да бъде губернатор. Взема вода и измива ръцете си, като каза: „Невинен съм за убийството на този човек!“ Но наистина ли е невинен? Не, защото той можеше да освободи Исус, но не го направи. Еврейските водачи му казват: „Ние и нашите деца ще поемем вината за убийството Му.“ И Пилат позволява Исус да бъде бичуван отново и разпнат.

По време на процеса Исус показва характера на Своя Баща. Показва, че Бог е търпелив, мил, нежен и любящ. Не се опитва да отмъсти на хората, които се отнасят с Него толкова жестоко. Опитва се нежно да достигне сърцата на всички, които са там. Това изпитание също показва на цялата вселена, че Сатана е пълен с жестокост, подигравателен дух, омраза и зло. Докато ангелите наблюдават, те вече не се съмняват, че Бог е любов. Когато мислим за тази история, ще разберем и разликата между Божия нежен, любящ характер и жестокостта и злината на Сатана. Нека благодарим на Исус, че е готов да страда, за да можем да видим по-ясно колко красив е характерът на Бога.

69. Исус е разпнат

[Христос] Който сам понесе нашите грехове в тялото Си на дървото, така че ние, като бяхме мъртви за греховете, да живеем за правдата; с чиито рани вие се изцелихте.

1 Петрово 2:24

Матей 27:31-53; Марко 15:20-47; Лука 23:26-56; Йоан 19:16-42

КВ глави 78 до 80

Част 1: Заведен на кръста

Огромна тълпа се събира, за да гледа как Исус е отведен да бъде разпнат. Той трябва да носи собствения Си кръст до мястото на разпъването, но е твърде слаб. Не е спал, не е ял и пил нищо и кърви от целия бой, който е получил. Кръстът просто е твърде тежък и Той не може да го носи, въпреки че се опитва.

Точно тогава един човек на име Симон Киринеецът, който не е евреин, идва да гледа. Един войник вижда Симон и го принуждава да носи кръста на Исус. Симон не е очаквал, че ще трябва да прави това. Той дори не вярва в Исус, въпреки че синовете му вярват. Но е поразен от това колко нежен е Исус и за него е чест, че помага на Исус, носейки Неговия кръст. Симон става силен последовател на Исус след този ден.

Няколко жени стоят наблизо и плачат. Те се чувстват много тъжни, като виждат как Исус страда. Докато минава, Той спира да утеша жените. Интересува се повече от тяхната болка, отколкото от Своето собствено страдание.

Част 2: На кръста

Накрая Исус и двамата престъпници са приковани на кръстовете. Поставят Исус по средата, между двамата престъпници. Докато войниците забиват гългите пирони в ръцете Му, Исус се моли: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят.“ Исус ги обича, въпреки че Му причиняват много болка.

Всеки кръст има знак. На този знак хората могат да прочетат с какво е сгрешил престъпникът. Пилат окача знак на кръста на Исус, на който пише: „Исус от Назарет, царят на евреите“. От този знак става ясно, че Исус не е направил нищо лошо и че евреите са решили да убият собствения си цар. „О, не, моля, не поставяй този знак“, молят Пилат свещениците, „Моля, промени го на „Исус казва, че е царят на евреите“. Но Пилат е много разстроен, че е позволил Исус да бъде разпънат и е ядосан на еврейските водачи, така че им отговаря: „Каквото съм писал, писал. Няма да сменя табелата.“ Хиляди хора посещават Ерусалим този ден заради Пасхата и те ще прочетат този знак. Това би накарало много от тях да изучават Писанията и да повярват в Исус като Месия.

След като Исус е прикован на кръста, войниците разделят грехите Му помежду си. Туниката му е направена от едно парче плат. „Нека не я късаме“, казват си войниците, „Нека хвърлим жребий, за да видим кой ще я задържи.“ Те не знаят, че Писанията казват, че това ще се случи.

Докато Исус виси на кръста, еврейските водачи Му се подиграват. Исус страда, докато ги чува. Тези мъже трябваше да водят хората да следват Исус, но вместо това са направили така, че хората да стоят далеч от Него. Бунтовниците, които са разпнати с Исус, виждат и чуват всичко, което се случва с Него. Един от тях ядосано казва на Исус: „Ако Ти си Месията, спаси

себе си и нас!“ Но другият разбойник отговаря: „Не уважаваш ли Бога? Заслужаваме това, което ни се случва, но този човек не е направил нищо лошо.“ Този разбойник съжالياва за престъпленията, които е извършил. Исква му се да е следвал Исус през живота си. Сега казва на Исус: „Господи, спомни си за мен, когато дойдеш в царството Си.“ Исус е повече от щастлив да прости на този разбойник. Той му казва: „Уверявам те днес, че ще бъдеш с мен в рая.“ Човекът сега има мир, знаейки, че Бог му е простил.

Ученикът Йоан и майката на Исус Мария стоят до кръста и наблюдават с много тъга. Исус поглежда надолу и казва на Мария: „Жено, погледни сина си!“ И на Йоан казва: „Погледни майка си!“ Той иска да се увери, че след като умре, Йоан ще се грижи за Мария. Йоан с радост я довежда в дома си и се грижи за нея до края на живота ѝ и тя е утешена, че може да живее с толкова близък ученик на Исус.

Докато Исус виси на кръста, Той все още носи греховете на всеки един човек на тази земя. Този грях Го отделя от Неговия Отец и това Го кара да се чувства тъжен и без надежда. Той не знае дали ще възкръсне и дали ще бъде със Своя Отец. По обяд изведнъж става непрогледен мрак. Слънцето спира да свети и тъй като е ден, няма нито луна, нито звезди. Природата страда заедно с Исус, нейния Създател. В тази тъмнина Отец се приближава до кръста. Исус не може да Го види или усети, но Отец е там. Тази тъмнина скрива славата на Отец, така че грешните човешки същества да не умрат от Неговото присъствие. Всичко това, което се случва, трябва да е достатъчно, за да повярват всички, че Исус е Божият Син.

Тъмнината плаши хората; много от тях се прибират разплакани. В 3.00 часа отново изгрява слънце, но кръстът все още е покрит с тъмен облак. Исус се чувства толкова самотен, толкова далеч от Бога поради гре-

ховете, които носи, че извиква: „Боже мой, Боже мой, защо ме изостави?“ Сърцето го боли от тази раздяла. Но Исус също страда в тялото Си. Той казва: „Жаген съм“. Един от римските войници съжалява Исус и напоява гъба с оцет и я предлага на Исус да пие. Псалмите казват, че на Месията ще бъде дадено да пие оцет и това се случва. Този вид напитка има за цел да замъгли ума Му, така че да чувства по-малко болка, но Исус иска да може да мисли ясно, така че отказва да я пие.

Част 3: Исус умира

Исус се чувства изоставен и без надежда, но избира да се довери на Своя Отец. Накрая извиква: „Свърши се. Отче, в Твоите ръце предавам Духа Си.“ Светлина блесва върху кръста и върху лицето на Исус и Той провесва главата Си и умира. Един римски центурион стои близо до кръста, когато всичко това се случва. Той вижда всичко и се чувства изумен. „Наистина този беше Божият Син!“ казва той. Той не се страхува да каже на другите, че сега вярва в Исус.

В същото време свещеникът е в храма, готов да заколи агнето за вечерната жертва. Но преди да успее да го направи, земята се разтърсва и завесата между Святото и Пресвятото място се раздира от горе до долу. Ковчегът се вижда от всички, които са в храма. Сега това място вече не е свято. Свещеникът, ужасен, изпуска ножа и агнето избягва. Сега, след като Исус умира, вече не е необходимо да се принасят в жертва животни.

Слънцето залязва и всички се прибират мълчаливо. Щяха да започнат съботата, но няма радост в тях. Много от хората, които се подиграваха на Исус, сега чувстват, че са направили нещо ужасно лошо.

Междувременно свещениците искат тялото на Исус да бъде отнесено и погребано преди началото на събо-

тата. Пилат се съгласява. Той моли войниците да счупят краката на разбойниците на кръста, за да умрат по-скоро. Но когато виждат, че Исус вече е мъртъв, не счупват нито една от костите Му. Само за да докаже на свещениците, че Исус е мъртъв, един войник промушва с копие хълбока на Исус и от раната потичат вода и кръв.

Скърбящите ученици на Исус искат да Го погребат, но нямат пари и гроб. Те са изненадани и облекчени, когато двамата важни еврейски водачи идват да погребат Исус. Тези мъже са Йосиф от Ариматея и Никодим и те обичат Исус. Те не са били поканени на процеса срещу Него, така че не са успели да Го защитят от другите свещеници. Йосиф дава на Исус гробница, а Никодим купува всички скъпи съставки и платове за погребението. След това поставят Исус в гроба точно навреме за съботните часове.

Сега цялата вселена може ясно да види, че Бог е любов. Бог в Своя Син е дал *всичко*, за да могат човешките същества да бъдат спасени от греха. Той дори им позволява да правят каквото си поискат с Неговия Син, само за да могат да осъзнаят колко грешни са сърцата им. Сатана, от друга страна, е готов да вземе и унищожи всичко, което Бог дава и неговите принципи водят само до разруха.

Любящият, милостив характер на Бог и егоистичният, изпълнен с омраза характер на Сатана са напълно изяснени. Сега ангелите нямат никакво съмнение, че всичко, което Бог прави, е добро, мило и любящо. Ние също не трябва да се съмняваме. Колкото повече мислим за това колко много е дал Исус за нас, защото ни обича, толкова повече ще Го обичаме и ще искаме да имаме красив характер като Неговия. Искаш ли и ти такъв характер? Той копнее да ти го даде точно сега!

70. Той възкръсна!

Но сега Христос възкръсна от мъртвите и стана първият плод на онези, които са заспали. ~ 1 Коринтяни 15:20

Матей 27:66 - 28:15; Марко 16:1-8; Лука 24:1-12; Йоан 20:1-18.

КВ глави 80 до 82

През съботните часове Исус почива в гроба. Междуременно хората присъстват на Пасхата, но това не е радостно време. Много болни хора са дошли, надявайки се да намерят Исус за изцеление, но са съкрушени, когато чуват, че е бил убит. Други започват да изучават Писанията и да задават въпроси, но свещениците не могат да отговорят на тези въпроси. Хората са тъжни и объркани, а свещениците се страхуват. Те молят Пилат да постави 100 римски войници около гробницата. Казват на Пилат: „Учениците може да откраднат тялото на Исус и след това да кажат на хората, че Той е възкръснал от мъртвите.“ Но в действителност те се страхуват, че Исус наистина ще възкръсне от мъртвите след три дни, защото си спомнят, че Той е говорил за това.

Рано сутринта в неделя има земетресение. Най-мощният Божи ангел слиза да повика Исус от гроба Му. Този ангел блести толкова ярко и грехите му са лъскаво бели. Войниците, които гледат гроба, са ужасени, падат на земята и не могат да мръднат. Наблюдават как ангелът отмества камъка, сякаш е малко камъче и след това извиква: „Сине Божу, излез вълн! Твоят Отец те вика!“ Исус излиза от гроба и казва: „Аз съм възкръснението и животът“. Той излиза, сияещ в слава. И когато излиза, една огромна група ангели Му се покланя и

изпява хвалебствени песни.

Когато войниците вече не виждат нито Исус, нито ангелите, те се изправят треперещи и отиват в града при Пилат. По пътя разказват на всеки срещнат какво са видели и чули. Сега много хора чуват, че Исус е възкръснал. Когато свещениците разбират, те бързо молят войниците да дойдат при тях, преди да отидат при Пилат. „Не казвайте на никого какво сте видели“, заповядва Каяфа, „кажете, че сте заспали и че учениците са откраднали тялото, за да изглежда така сякаш Исус е възкръснал.“

Войниците са ужасени. „Не!“ казват те: „Пилат ще ни убие, ако повярва, че сме заспали. Не искаме да излагаме живота си на опасност!“ Каяфа ги уверява: „Пилат също не иска никой да повярва, че Исус е възкръснал. Ще се погрижим той да не ви накаже и ще ви платим много пари, ако използвате тази лъжа. За съжаление, войниците се съгласяват. Те вземат парите, а след това разказват на всички лъжата, която са измислили свещениците. Но дори лъжите не могат да скрият истината. Пилат и непокаялите се свещеници се страхуват до края на живота си.

Въпреки че войниците споделят лъжата на свещениците, има хора, които вече бяха чули истината и те споделят истината с други. Също така нещо прекрасно се е случило онази неделна сутрин: няколко души са възкресени от мъртвите заедно с Исус. Сега тези хора вървят по улиците и казват на всички, че Исус е възкръснал и че те са били възкресени с Него.

Последователите на Исус не са чували нищо за възкръсването на Исус от мъртвите. Рано сутринта в неделя Мария Магдалена идва на гроба с аромати за тялото на Исус. Когато вижда, че гробът е отворен и празен, тя тича да каже на учениците. Докато Мария е с учениците, други жени идват до гроба. Виждат светлина в гробницата, но тя е празна. Точно тогава виж-

гат мъж в блестящи грехи, който седи наблизко; това е същият ангел, който отместил камъка. „Не се страхувайте“, утешава той жените, „знам, че търсите Исус, който беше разпнат. Той не е тук, защото възкръсна. Елате и вижте къде е бил положен. И идете бързо и кажете на учениците, че Той възкръсна!“

Жените поглеждат вътре в празната гробница. Тогава друг ангел, който се явява като човек, казва: „Защо търсите живия там, където са мъртвите? Не е тук; Той възкръсна. Спомнете ли си, че Той ви каза, че ще бъде разпнат и след това ще възкръсне на третия ден?“ Жените, изумени и изпълнени с радост, се затичват да кажат на учениците.

Междувременно Мария е съобщила на Петър и Йоан за празния гроб. Но тя още не знае, че Исус е възкръснал. Петър и Йоан изтичват до гроба и го намират празен, точно както е казала Мария. Тогава те забелязват нещо: погребалните грехи са спретнато съгнати; Самият Исус ги е съгнал. Когато Йоан вижда тези съгнати платове, той си спомня, че Исус им казва, че ще възкръсне, и започва да вярва.

Докато Петър и Йоан са там, пристига Мария. Дватамата ученици скоро си тръгват, но Мария остава. Тя все още не знае, че Исус е възкръснал, и е с разбито сърце. Тогава тя вижда два ангела в гроба. „Защо плачеш?“ – питат я те. „Защото отнесоха моя Господ и не знам къде са Го положили“, отговаря Мария. Тя не знае, че говори с ангели. Обръща се и някой отново я пита: „Защо плачеш? Кого търсиш?“ Мария му отговаря: „Господине, ако си Го скрил, моля те, кажи ми къде е Той, за да мога да Го взема.“ Тя мисли, че може да постави Исус в празната гробница, където е нейният брат Лазар.

Тогава непознатият казва: „Мария!“ Тя познава гласа! Този човек не е непознат - това е Исус! Мария е толкова щастлива, че коленичи, за да се поклони на Исус. „Чакай“, казва ѝ Той. Той първо иска да чуе от Своя

Отец дали Неговата жертва е била достатъчна, за да ни спаси. Той не иска да бъде облажаван, докато не се увери в това. Затова изпраща Мария да отиде и да каже на учениците, че Той е възкръснал.

След като тя си тръгва, Исус се възнася на небето за кратък момент. Той чува Неговия собствен Баща да Му казва: „Ти направи повече от достатъчно, за да спасиш човешките същества!“ Ангелите в рая се радваха да чуят това. Но учениците на Исус са все още тъжни и без надежда. Те могат да се радват като ангелите, но не вярват на Мария, когато им казва: „Исус възкръсна и аз Го видях! Той каза, че трябва да Го срещнем в Галилея!“

Исус възкръсна! Исус е направил всичко, за да можем да бъдем спасени. Това е чудесна новина! Време е да бъдем радостни, но учениците пропускат тази радост, защото не искат да повярват. Исус има прекрасни, радостни новини за нас. Той е жив и иска да ни даде вечен живот. Вярваме ли на това, което Той ни казва?

71. По пътя към Емаус

***Тогава Исус пак им каза: Мир на вас! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас.
~ Йоан 20:21***

Лука 24:13-48; Йоан 20:19-29

КВ глави 83 и 84

Късен неделен следобед е и Клеопа и приятелят му се прибират пеш от Ерусалим към Емаус. Тези двама мъже са вярващи в Исус. Докато вървят, те си говорят за всички тъжни неща, които са се случили този уикенд. Исус е умрял и с Неговата смърт всичките им надежди и мечти са разрушени. Тези двама мъже са с разбито сърце.

По пътя си срещат друг мъж, който се присъединява към тях. Този Непознат ги пита: „Какво говорите? Защо сте тъжни?“ Клеопа Му отговаря: „Само ти ли от посетителите в Ерусалим, не знаеш какво се е случило?“ Тогава той разказва на Непознатия всичко за Исус и какво се е случило.

Странникът нежно им казва: „О, защо не вярвате на казаното от пророците за страданията на Месията?“ Той внимателно обяснява многото пасажки в Писанието, които говорят за Месията. Колкото повече говори, толкова повече учениците осъзнават, че Исус е направил всичко, което Писанията казват, че Месията ще извърши. Двамата ученици започват да се чувстват утешени, докато слушат. Те искат да прекарват повече време с този Непознат.

Когато пристигат в Емаус, вече е тъмно, затова поканват Непознатия да остане при тях в дома им. Първоначално той отказва, като отговаря, че ще про-

гължи пътуването си. Но мъжете настояват Той да остане с тях, така че Той остава. Скоро вечерята е готова и те сядат да ядат. Точно преди хранене, Посетителят вдига ръце, за да благослови храната – и тогава мъжете разбират, че през цялото това време са били посещавани от самия Исус! Той винаги благославя храната по този начин, преди да яде, и те виждат следите от пироните по ръцете Му. „Това е Господ Исус! Той възкръсна от мъртвите!“ извикват те. Коленичат до краката Му, за да Му се поклонят. Но Исус изчезва от погледа им, за да могат да отидат и да кажат на приятелите си. Те нямаше да напуснат дома си, ако знаеха че Исус е там!

Сега мъжете вече не са гладни, уморени или тъжни. Те *трябва* да кажат на другите ученици! Въпреки че е тъмно и не виждат пътя, те тичат от Емаус към Ерусалим. Колкото могат по-бързо, те отиват в горната стая, където са отсегнали учениците на Исус. Почукват на вратата и отначало никой не отваря. Хората в стаята са заключили вратата и се страхуват, че някой ще дойде да ги нарани. „Отворете вратата, ние сме!“ — извикват Клеопа и приятелят му. Веднага щом учениците ги пускат в стаята, те им разказват чудесната новина как Исус е бил с тях този следобед. Някои от другите ученици също казват: „Да, Той възкръсна и се яви и на Симон!“

Тогава всички забелязват, че в стаята има Някой друг, когото не бяха виждали преди. Всички мълкват. Те поглеждат този Непознат и Той казва с глас, който всички познават: „Мир на вас“. Всички знаят, че това е Исус, но отначало се уплашват. „Не се страхувайте“, утешава ги Исус, „Не съм призрак; Аз съм истински. Погледнете ръцете и краката ми; можете да ме докоснете. Те докосват Исус и виждат белезите от пирони по ръцете и краката Му. Тогава Исус иска храна и те Му дават малко риба и мед да яде. Той иска да им покаже,

че е истински, че наистина е възкръснал от мъртвите и затова може да яде и те могат да Го докоснат. Сега учениците вече не се страхуват; те са пълни с радост!

Тогава Исус обяснява на всички тях Писанията. Показва им как Неговият живот е изпълнил всичко, което са написали пророците. Започва да ги подготвя да споделят тази прекрасна новина с целия свят. Тогава духва върху тях и казва: „Приемете Святия Дух“. С Неговия Дух те ще намерят мъдростта и силата да споделят Евангелието с целия свят.

В деня, в който Исус среща учениците в горната стая, Тома не е там. Цяла седмица приятелите му разказват всичко за срещата с Исус, но Тома отказва да повярва. „Ще повярвам само ако мога да видя и докосна белезите от пироните по ръцете Му и раната от страната Му“, казва Тома. Той не смята, че е честно другите да са видели Исус, а той да не е. Всяка вечер учениците се събират в тази горна стая, за да останат заедно, но Тома отказва.

Но една седмица след като Исус се показва на учениците, Тома решава да се присъедини към тях. Изведнъж Исус се появява отново, въпреки че вратата е затворена. Отново Исус казва: „Мир на вас.“ След това се обръща към Тома и казва: „Ела, докосни ръцете ми и хълбока ми. Не бъди неверен. Ела и повярвай.“ Тома мигновено повярва; той дори не се нуждае да докосне Исус, за да се увери, че това е истина. Коленичи до краката на Исус и казва: „Господ мой и Бог мой!“ Но Исус нежно казва на Тома: „Ти вярваш, защото ме видя; онези, които вярват, въпреки че не са видели, са блажени.“ Исус се радва, че Тома вече вярва, но е тъжен, че не беше повярвал преди. Исус би искал да срещне Тома по-рано, но трябваше да изчака, за да може Тома да научи, че има нужда от повече вяра.

Учениците на Исус са утешени и в мир, след като виждат Исус. Те са извънредно щастливи, че Той е въз-

кръснал и започват да разбират защо е дошъл на земята и защо трябваше да умре. Скоро ще са готови да споделят тези мир, радост и утеха с всеки, когото срещнат. Исус иска да ни даде тези мир, радост и утеха. Всичко, което трябва да направим, е да Му повярваме и да приемем това, което Той ни предлага. Ще го направиш ли?

72. Край морето с Исус

***Но нека Бог на всяка благодат, който ни призова към Своята вечна слава чрез Христос Исус, след като пострадате известно време, да ви усъвършенства, да ви утвърди и укрепи.
~ 1 Петрово 5:10***

Йоан 21:1-22

КВ глава 85

Учениците остават в Ерусалим още няколко дни, докато свършва пасхалната седмица. Те знаят, че ако напуснат Ерусалим по време на празника, може да имат проблеми с еврейските водачи. Но веднага щом празникът свършва, те отиват в Галилея, защото Исус е обещал да се срещне с тях там.

Петър, Яков, Йоан и четирима други ученици отиват до Галилейското езеро, за да чакат Исус. Те виждат многото места, където Исус поучаваше и вършеше чудеса. Всичко сякаш им напомня за Него! Тогава на Петър му хрумва идея: „Хайде да отидем на риболов тази вечер!“ - предлага той на приятелите си. Другите ученици се съгласяват. Те трябва да продават риба, за да могат да си купят храна и грехи.

Цяла нощ се трудят, но не хващат нито една риба. Чувстват се много обезсърчени. Когато се разсъмва, те започват да гребят обратно към брега с празни мрежи. На брега виждат Непознат и Той им извиква: „Деца, имате ли храна?“ „Не“, отговарят те. Затова Непознатият им казва: „Хвърлете мрежата от дясната страна на кораба.“ Дясната страна на кораба е най-близо до брега. Няма смисъл да се лови така, но те не спорят с Непознатия; просто Му се подчиняват и

скоро мрежата е толкова пълна с риба, че е трудно да се извади на брега!

Йоан моментално разбира кой е Непознатият. Той казва на Петър: Господ е! Петър е толкова развълнуван, че скача във водата и заплува до мястото, където е Исус, докато другите ученици гребят с лодката и влачат мрежата до брега. Там ги чака Исус. Той приготвя риба и хляб на горящи въглени.

Учениците поглеждат Исус и храната, изумени. „Донесете рибата, която сте хванали“, поканва ги Исус. Петър помага да донесат рибата и след това всички сядат да ядат храната, която Исус е приготвил за тях. Последният път, когато Исус им помогна да уловят толкова пълна мрежа с риба, Той покани учениците да работят за Него като ловци на хора. Сега ги поканва отново; Той ги моли да Му бъдат служители.

Има един ученик, който чувства, че не може повече да бъде служител на Исус. Приятелите му също се чудят дали е достоен да работи за Него. Този ученик е Петър. Той се е отрекъл от Исус три пъти. Може ли наистина да му се вярва, че ще работи за Божието царство?

Исус знае какво си мислят всички те и, че Петър наистина съжалява за това, което е направил. Пред учениците Той пита Петър: „Симоне Йонов, обичаш ли ме повече от тези ученици?“ Петър тихо отговаря: „Да, Господи, ти знаеш, че те обичам.“ Тогава Исус му казва: Паси агнетата Ми.

Няколко мига по-късно Исус отново пита: „Симоне, сине на Йона, обичаш ли ме?“ Петър отговаря: „Да, Господи, ти знаеш, че те обичам.“ Исус казва: „Паси овцете ми“. Трети път Исус пита: „Симоне Йонов, обичаш ли ме?“ Петър се наскърбява, че Исус отново го пита това. Той мисли, че Исус вече не му вярва. Петър тихо отговаря на Исус: „Господи, Ти знаеш всичко. Ти знаеш,

че те обичам.” Отново Исус заповядва на Петър: „Паси овцете Ми“.

Петър се е отрекъл от Исус три пъти пред няколко души. Сега, в присъствието на учениците, той три пъти казва, че обича Исус, и три пъти Исус му поверява работата да храни Неговите агнета. Сега никой от приятелите на Петър не се съмнява, че той съжалява за това, което е сторил на Исус, и всички те знаят, че Исус иска Петър да бъде един от Неговите служители. Петър знае, че Исус напълно му е простил и след това е нов човек. Той става чудесен служител за Божието царство.

След този разговор Исус започва да се разхожда с Петър и му говори насаме. Той му казва, че в крайна сметка и той ще бъде разпнат, защото работи за Исус. След като казва това, Исус поканва Петър: „Следвай Ме“. Ще последва ли Петър Христос дори след като знае това? Да, той има желание. Той вижда колко ценен е Исус за него и сега наистина е готов да направи всичко за Него. Но тогава Петър започва да се чуди какво ще стане с Йоан. „Господи, а с него какво ще стане?“ Исус нежно отговаря на Петър: „Дори и да остане жив, докато дойда, има ли значение това? Всичко, което трябва да направиш, е да ме следваш. Всеки ученик трябва да реши дали ще последва Исус и дали ще Му се довери да направи това, което е най-добро за него. Учениците няма нужда да гледат какво се случва с другите ученици; те трябва да гледат на Исус и да се учат от Него.“

Петър разбира и приема казаното от Исус. Той решава да Го последва, каквото и да му се случи, защото вярва, че Исус винаги ще направи най-доброто за него. Другите ученици вземат същото решение. В този ден край морето всички те отново стават служители на Исус. Те вярват, че Той ще продължи да се грижи за тях.

Исус се грижи и за нас. Нашата храна и всичко, което имаме, идва от Него. Той също така ни кани да работим за Него, да споделяме Евангелието с другите. Ще приемеш ли поканата Му?

73. Исус се завръща на небето

*Защото нашето гражданство е на небето,
откъдето ние също жадуваме да дойде Спа-
сителя, Господ Исус Христос. ~ Филипяни 3:20*

Матей 28:16-20; Лука 24:50-53; Деяния 1:9-12

КВ глави 86 и 87

Исус е казал на учениците Си, че идва времето за срещата, около 500 души са там и чакат да Го видят. Всички тези хора са били ученици, последователи и вярващи в Исус. Те се събират на малки групи, за да Го чакат, и развълнувано споделят всичко, което знаят за възкръсналия Месия.

Изведнъж Исус им се явява. Той говори с любов и обяснява, че е направил всичко необходимо, за да може всеки човек да бъде спасен. Говори им за Божието царство и поканва Своите последователи да споделят добрата новина за евангелието на целия свят. „Започнете от Ерусалим,“ нарежда Исус, „След това идете по целия свят.“ Той обещава, че ще бъде с тях, чрез Своя Дух, за да им помогне в това дело. Обещава, че ще им даде сила да учат за Божието царство и да изцеляват болните, точно както Той беше направил. „Ще бъда с вас винаги, дори до края на света“, обещава им Исус.

След това Той и единадесетте Му ученици тръгват към Елеонската планина. Минават през портата на Ерусалим и много хора ги виждат. Исус и учениците разговарят, докато вървят към планината.

Когато пристигат на планината, Исус ги поглежда с любов. Лъчи светлина блестят от лицето Му и Той

ги насърчава. Казва им колко много ги обича и че ще се грижи за тях. Протяга ръцете Си, за да ги благослови, и започва бавно да се издига към небето. Учениците Го гледат докато Той е скрит от светъл облак. Виждат блестяща група ангели как приема Исус и ги чуват да пеят красива музика.

Учениците все още гледат към небето, когато два ангела идват при тях. Те с любов утешават учениците и им казват: „Защо гледате нагоре към небето? Същият този Исус, когото видяхте да се възнеса на небето, ще дойде пак по същия начин, по който се изкачи на небето.“ Учениците се утешават. Исус ще им липсва, но са радостни, знаейки, че Неговият Дух ще бъде с тях. Те са развълнувани да разкажат на всички какво са видели и чули. Връщат се в Ерусалим и започват да споделят, че Исус е възкръснал от мъртвите и сега се е върнал на небето и подготвя място за тях и ще се върне, за да ги вземе на небето. Това е най-добрата новина, която някога са чували! Много хора са развълнувани да чуят какво споделят учениците.

Междувременно Исус пристига пред портите на рая. Ангелите, които довеждат Исус в небето, стоят до портата и пеят радостно:

Вдигнете порти главите си,
и бъдете издигнати вие, вечни врати,
И ще влезе Царят на славата.

Ангелите от другата страна на портата са изпълнени с радост, докато пеят,

Кой е Царят на славата?

Ангелите знаят, разбира се, кой е Царят на славата. Но те искат да пеят за това! Извън небесните порти ангелите, които идват с Исус, пеят,

Господ силният и могъщият

Господ силният в битка!
Вдигнете порти главите си,
И бъдете издигнати вие, вечни врати,
И ще влезе Царят на славата!
Ангелите вътре пеят отново,
Кой е Царят на славата?

И ангелите пред портата запяват това, което
всички искат да чуят:

Господ на Силите,
Той е Царят на славата!

Сега небесните порти са широко отворени и ангелите запяват най-прекрасната музика, когато Исус влиза. Той не влиза сам; с Него има ангели, а също води хората, които бяха възкресени от мъртвите в същия ден, в който Той беше възкресен.

Има госта голяма група, която чака Исус: всички небесни ангели са там, както и водачи от други светове, в които никои не е съгрешавал. Всички те искат да се покланят и да хвалят Исус, но Той ги помолва да изчакат. Първо трябва да види Своя Отец. Синът отива при Отца и Му показва ръцете и краката Си. Показва Му също и хората, които са възкресени от мъртвите. Приема ли Отец това, което е направил Исус? Дали Исус и всички тези възкръснали хора могат да живеят на небето завинаги?

Да, разбира се! Отец уверява Исус, че е направил повече от достатъчно, за да ни спаси. Отец и Синът се прегръщат силно, а ангелите им се покланят радостно. Исус е завършил делото! Той беше в състояние да живее живот на земята, без да съгреша, и сега ще подготви красив дом за всеки човек, който иска да бъде на небето с Него.

Каква прекрасна новина! Исус е на небето, подготвя дом за теб и мен. И всеки ден ни предлага Своя Дух, за да можем да се научим да бъдем мили и любящи като Него и да сме готови да живеем на такова прекрасно място. Нека Му благодарим, че е толкова любящ към нас и нека споделяме тази чудесна новина с другите!

Тематичен указател

Предоставихме този индекс, за да ви помогнем да препоръчвате конкретни истории. Числата **се отнасят за поредността на историите (не номерата на страниците)** в книгата.

Андрей 11, 20, 36, 61	Кръст 69
Анна 4	Разпятие 69
Анна 67	Давид 26
Кръщението на Исус 9	Глухоням човек 39
Вартимей 55	Декаполис 32, 39
Витезда, къпалнята 21	Обсебен от демон 23, 32, 34, 42
Витсауга 40	Отричането, Петър 67
Раждането на Исус 3	Ученици, Исус призовава 11
Сляп просяк 47	Магаре 57
Слепец във Витсауга 40	Проказа 27
Слепци, гвама 34	Ням човек 34
Слепи, гвама приятели 55	Илия 41, 48
Момче с пет хляба и две риби 36	Елисавета 1, 2
Хляб, Пасха 64	Емаус 71
Братята на Исус 30, 45	Баща на обладано от демони момче 42
Каиафа 67	Хранене на пет хиляди 36
Капернаум 17, 23, 25, 43, 44	Хранене на четири хиляди 39
Стотник 28	Смокиново дърво, изсъхнало 59
Стотник при разпятието 69	Риби 36, 39, 44
Деце, деца 43, 50	Риболовно чудо 20, 72
Клеопа 71	

Измиване на краката 63
Гавриил, ангел 1, 2
Гетсимания 65, 66
Божият глас 9, 41, 61
Житно поле, ягене 26
Най-великият в Божието царство 43
Гърци 61
Небе, Исус се завръща 73
Ирогиада 19
Яир 33
Яков 20, 33, 41, 43, 66, 72
Йоан Кръстител 1, 8, 9, 18, 19
Йоан, ученик 20, 33, 41, 43, 64, 66, 67, 69, 70, 72
Йосиф 2, 3, 4, 5, 7
Йосиф от Ариматея 69
Юда 56
Юда 64, 66, 67
Цар Ирод 5, 19, 68
Тайната вечеря 64
Лазар 52, 53, 56
Легион 32
Прокажен 24
Прокажени, десет 49
Марта 52, 53
Мария Магдалена 52, 53, 56, 70
Мария, майката на Исус 2, 3, 4, 7, 13, 30, 69
Мисионери 35, 48
Пари в риба 44
Моусей 41
Майката на Яков и Йоан 43
Натанаил 11
Назарет 6, 22
Никодим 15, 45, 69
Благородник 17
Парализиран човек, Витезда 21
Парализиран мъж, отворен покрив 25
Пасхална вечеря 63, 64
Филип 11, 36, 61
Финикийка 38
Прасета, падащи от скалата 32
Пилат 68, 69
Шествие 57
Възкресение 70
Богат млад мъж 51
Петел 67
Саломия 19
Самарянка 16
Самаряни, 48
Исус като слуга 63
Овчари 3

Знаци, крайни времена 62 разпятието 69
Силоам, басейн 47 Закхей 54
Симеон 4 Захария 1, 2
Симон Петър 11, 20, 23, 33, 37, 41, 44, 63, 66, 67, 70, 72 Захария, пророк 57
Свекървата на Симон Петър 23
Симон Киринеец 69
Симон фарисеят 56
Буря, успокояване 31
Меч, Петър 66
Храм, очистване 14, 58
Крадец на кръста 69
Тома 71
Преображение 41
Коварни въпроси 58
Триумфално влизане 57
Ходене по вода 37
Измиване на краката 63
Вдовицата в Наин 29
Вдовица, дава гарение 60
Вино 13, 64
Мъдреци 5
Изсъхнала ръка 27
Жена презгърбена 27
Жена, хваната в грях 46
Жена болна от дванадесет години 33
Жените плачат по време на

Животът на Месе

Децата са един от най-ценните дарове, които Бог ни е поверил. Наша отговорност е да им кажем за Исус, за да могат да разберат колко много ги обича техният небесен Баща. Истините, които са ключови за опита на Божия народ в тези последни дни, трябва да бъдат обяснявани ясно и нежно.

Тази книга има за цел да представи живота на Исус в светлината на тези истини: новия завет, характера на Бог и науката за спасението. Молим се това да помогне на децата ни да имат връзка с Бога въз основа на познаването Му чрез Неговия Син Исус Христос.

